

Liahona

**Mormons bok,
en överblick, s 18**

**Ett levnadsmönster,
s 8**

**Särskild bilaga med
affisch för barn**

Liahona

PÅ OMSLAGET

Hans ansiktes ljus lyste över dem, av Gary L Kapp, med tillstånd av Museum of Church History and Art, sjätte internationella konståvlingen.

LILLA STJÄRNANS OMSLAG
Foto Jerry Garns.

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Slutstenen i vår religion
James E Faust
- 18 Mormons bok, en överblick: Översikt 1 – Ether och Första Nephi till och med Mosiah
- 25 Besöksläraernas budskap: Känn dagligen Herrens kärlek i ditt liv
- 26 Heber J Grant: En profet utvald för svåra tider
Sherrie Mills Johnson
- 32 Ständiga utbildningsfonden: En ljus stråle av hopp
John K Carmack
- 40 Sista dagars heliga berättar
Ring hem nu! *Barbara Elkins Catmull*
Herren visste vad som väntade mig *Linda Sims Depew*
Han vederkvicker min själ *Sérgio Ribeiro*
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 7 Affisch: Mot högre höjder
- 8 Ett levnadsmönster *L Tom Perry*
- 14 Rannsaka, be, tro
- 44 Drömmar på is *Shanna Ghaznavi*

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till profetens röst: Det är saligare att giva
Thomas S Monson
- LS4 Från president Heber J Grants liv: Hur han blev vän med Brigham Young
- LS6 Templets välsignelser *Enrique R Falabella*
- LS8 Berättelser ur Nya testamentet: Efter Nya testamentet
- LS12 Samlingsstunden: Jag är ett Guds barn *Sheila E Wilson*
- LS14 En trosviss sång *Ronda Gibb Hinrichsen*

BILAGA

Affisch för samlingsstunden:
Min familj kan vara evig

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Chefredaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: E Ray Bateman, Monte J Brough, Jay E Jensen, Stephen A West

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaurt, Shanna Ghaznavi, Jenifer L Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odekirk, Adam C Olson, Judith M Poller, Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt, Fay P Andrus, C Kimball Bott, Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen, Brent Christison, Kerry Lynn C Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J Pixton, Mark W Robison, Brad Teare, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Kärlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: hunden618@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden Service Center, Utlandagatan 24, 412 80 Göteborg. Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, haitiska, holländska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2004 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada:

January 2004 Vol. 128 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SÅ KAN DU ANVÄNDA LIAHONA

Förslag till familjens hemafton

"Ett levnadsmönster",

s 8: "Allting [skall] samverka

till edert bästa" om ni rann-

sakar noga, alltid ber och har tro.

Men vad gör man om de utlovade

välsignelserna inte kommer med en

gång? Be familjemedlemmarna svara.

Diskutera sedan äldste L Tom Perrys

svar.

"Heber J Grant: En profet utvald

för svåra tider", s 26: Vi kan lära oss

mycket av president Heber J Grants

exempel. Välj ut en situation i hans

liv som imponerar på dig och disku-

tera hur familjemedlemmarna kan

tillämpa det exempel.

"Herren visste vad som väntade

mig", s 41: Fråga familjemedlem-

marna om de någon gång har bett

intensivt om något som Herren

inte gav dem. Läs syster Linda Sims

Depews berättelse tillsammans och

tala om varför ni tror att Herren inte

besvarade hennes bön på det sätt

som hon önskade från början.

"Drömmar på is", s 44: Chris

Obzansky planerade att gå ut som

missionär efter vinterolympiaden

2006, men Anden manade honom att

gå ut när han var 19. Fråga familje-

medlemmarna vilka planer de har för

livet. Skulle de vara villiga att offra

dess planer om Anden manade dem

till det? Varför har offer och tro ett så

starkt samband?

"Det är saligare att giva",

s LS2: Återge president Thomas

S Monsons berättelse om sin

söndagsskolklass. Be familjemedlem-

marna att skriva ner en sak som de kan

göra under den kommande veckan för

att ge något till någon som är i större

behov av det. Fråga under nästa hemaft-

ton vad de tänkte och hur de kände sig

när de överlämnade sin gåva.

"En trosviss sång", s LS14: Fråga

barnen i din familj om de har varit

rädda, nervösa, haft ont eller varit

ledsna någon gång. Läs berättelsen till-

sammans med dem och påpeka sedan

att de kan må bättre om de sjunger pri-

märsånger när det känns svårt.

ÄMNEN I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Motgångar, 40
Apostlar, 40, LS8	Musik, LS14
Avfall, LS8	Nya testamentet, LS8
Bön, 7, 8, 14	Oberoende, 32
Familjens hemafton, 1	Offer, 32, LS2
Familjerelationer, LS6, LS12	Profeter, 26, LS4
Frälsningsplanen, LS12	Skriftstudier, 2, 8, 14, 18
Grant, Heber J, 26, LS4	Smith, Joseph, 2, LS8
Gudomlig natur, LS12,	Ständiga
LS14	utbildningsfonden, 32
Helande, 40	Tempel, LS6
Helige Anden, den, 40, 44	Tjänande, LS2
Hopp, 32	Tro, 8, 14, 26, 40, LS14
Jesus Kristus, 25	Undervisning, 1
Kärlek, 25, LS2	Uthållighet, 26
Ledarskap, 32	Veckoträffen, 8, 14
Lydnad, 26, 44	Vittnesbörd, 2, 48
Missionsarbete, 44	Vänskap, LS4
Mormons bok, 2, 18	Återställelse, 2, LS8

Slutstenen i vår religion

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Efter alla dessa år kommer jag fortfarande ihåg när jag höll i min mors favoritbok. Det var en sliten Mormons bok. Nästan alla sidor hade markerats. Trots att den behandlats milt hade några av sidorna hundöron och omslaget var slitet och tunt. Ingen behövde tala om för henne att hon kunde komma närmare Gud genom Mormons bok än genom någon annan bok. Hon hade redan kommit dithän. Hon hade läst den, studerat den, bett om den och undervisat ur den. Som ung man höll jag i hennes bok och försökte genom hennes ögon se Mormons boks stor slagna sanningar, som hon så villigt vittnade om och som hon älskade så mycket.

Men Mormons boks djupa budskap kom inte till mig som ett oförtjänat arv. Jag undrar verkligen om någon kan förstå denna fantastiska bok om han eller hon inte målmedvetet och med hjärtats fulla föresats studerar och ber om den. Vi måste inte bara fråga om den är sann, vi måste också fråga i Jesu Kristi namn. Moroni sade: "Frågen Gud, den evige Fadern, i *Kristi namn*, om dessa uppteckningar icke äro sanna, och om I frågen med ett uppriktigt hjärta och ett verkligt uppsåt samt med tro på Kristus,

skall han uppenbara sanningen för eder genom den Helige Andens kraft."¹

Varför är den en slutsten?

Joseph Smith, som översatte guldplåtarna som Mormons bok kom ifrån, hade följande att säga: "Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest korrekta av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok."²

En ordbok förklarar att en *slutsten* är "den centrala kilformade stenen i ett valv som låser samman dess olika delar". En annan förklaring är "den centrala, stödjande delen av en helhet."³

Mormons bok är en slutsten därför att den befäster och knyter samman eviga principer och bud och förklarar frälsningens grundläggande lärdomar. Den är den främsta juvelen i det diadem som våra heliga skrifter utgör.

Den är en slutsten också av andra orsaker. I Moronis löfte som jag tidigare hänvisade till – nämligen att Gud kommer att uppenbara sanningen i Mormons bok för varje uppriktig sökare som har tro på Kristus⁴ – finns

Jag undrar verkligen om någon kan förstå denna fantastiska bok om han eller hon inte målmedvetet och med hjärtats fulla föresats studerar och ber om den.

det något som skapar en kedjereaktion.

Ett vittnesbörd om Mormons bok övertygar oss om att "Jesus är Kristus, den evige Guden"⁵, och bekräftar också andligen Joseph Smiths gudomliga kallelse och att han verkligen såg Fadern och Sonen. Med detta på plats följer det logiskt att man också kan få bekräftelse på att Läran och förbunden och Den kostbara pärlan är heliga skrifter som liknar Bibeln och Mormons bok.

Allt detta bekräftar Jesu Kristi evangeliums återställelse och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas gudomliga mission, ledd av en levande profet som får fortlöpande uppenbarelser. Från dessa grundläggande sanningar kan evangeliets fullhets andra frälsande förordningar flöda.

Vad Mormons bok är och inte är

Det är viktigt att veta vad Mormons bok inte är. Den är inte en historieberättelse i första hand, även om mycket av innehållet är historiskt. På titelbladet står det att den är en berättelse tagen från de människors uppteckningar som bodde på den amerikanska kontinenten före och efter Kristi födelse. "Skriven på befallning genom profetians och uppenbarelSENS ande ... samt [för att] överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer."

President George Q Cannon (1827–1901), förste rådgivare i första presidentskapet, sade: "Mormons bok är inte en grundkurs i geografi. Den skrevs inte för att undervisa om geografiska sanningar. Det som berättas om olika länders och städers läge ... är vanligtvis

bara en tillfällig kommentar som gjordes i anknytning till verkets doktrinära eller historiska delar.”⁶

Vad är då Mormons bok? Mormons bok är ett starkt bevis på Jesu födelse, liv och korsfästelse och på allt han gjorde som Messias och Återlösaren. Nephi skriver följande om Mormons bok: ”Alla I jordens ändar! Hörsammen dessa ord och tron på Kristus, men om I icke tron dessa ord, tron dock på Kristus. Om I tron på Kristus, så skolen I även tro dessa ord, ty de äro Kristi ord.”⁷

Nephi och hans bror Jakob utgör tillsammans med Jesaja tre kraftfulla för-messianska röster som förkunnar Jesu första ankomst. Nephi citerar ofta Jesaja eftersom Jesaja var den profet i Gamla testamentet som främst profeterade om Messias ankomst.

Mormons bok bekräftar sanningarna i Bibeln.⁸ Den bevisar ”för världen att de heliga skrifterna äro sanna”.⁹ Den förutsäger återställelsen av fullheten av fridens och frälsningens evangelium. Den skrevs för att ge oss principer och riktlinjer för vår eviga utveckling.

Ett av de främsta budskapen i Mormons bok, och även i Gamla testamentet och i mänsklighetens historia, är att människan inte kan bli fullkomlig av egen kraft. Det finns ett annat budskap på dess sidor som klart och tydligt talar till oss. Det är den ofta illa omtyckta och till synes hårda befallningen: ”Omvänd dig eller förgås.” När människorna i Mormons bok lyssnade till detta profetiska budskap hade de framgång. När de glömde budskapet gick de under.

I Galaterbrevet sade Paulus: ”Så blev lagen vår övervakare fram till Kristus.”¹⁰ Uppteckningarna som profeterna i Mormons bok förde – och delar av det som Bibeln nu

utgörs av och som kom från mellanöstern – var, enligt Abinadi, till ”för att [påminna oss] om Gud och [vår] skyldighet emot honom”.¹¹ Mormons bok är därför vår övervakare fram till Kristus.¹²

Skriftens vittnesbörd och personliga vittnesbörd

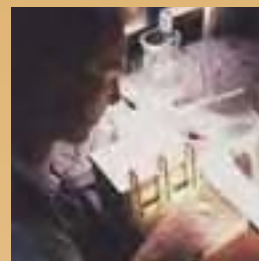
Det är endast på ett andligt sätt som man kan komma att förstå denna heliga bok. En fixering vid sekulär kunskap i stället för andlig gör dess sidor svåra att förstå.

För mig är det obegripligt att Joseph Smith skulle ha kunnat skriva denna mångfaldiga och djupa bok utan gudomlig hjälp. Det finns inte en chans att en olärd, ung pionjär skulle ha kunnat hitta på de stora sanningar som boken innehåller, frambringa dess stora andliga kraft eller förfälska de vittnesbörd om Kristus som finns i den. Boken i sig själv vittnar om att den är Guds heliga ord.

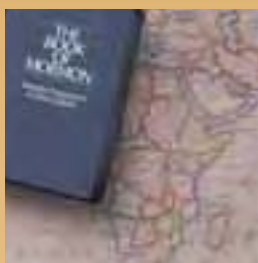
Hänvisningarna till lärdomar i Gamla och Nya testamentet är så många och överväldigande genom hela Mormons bok, att man kan dra den definitiva slutsatsen att ett mänskligt intellekt inte kunde ha tänkt ut dem alla. Men än viktigare än logiken är bekräftelsen från den Helige Anden att det som står i Mormons bok är sant.

Alla skrifter är ett i det att de vittnar om Jesus. Jakob, en profet i Mormons bok, påminner oss om ”att ingen av profeterna hava skrivit eller profeterat, med mindre de hava talat något angående denne Kristus”.¹³ Psalmisten sade följande om skrifterna: ”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.”¹⁴

Mormons bok uppmuntrar enbart till rättfärdighet. Varför finns det då människor som

Joseph Smith, som översatte guldplåtarna som Mormons bok kom ifrån, bade följande att säga: ”Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest korrekta av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok.”

Gud själv gav sitt godkännande av *Mormons bok* genom att säga: "Likavisst som eder Herre och Gud lever, är den sann." Jag ber att vi må få ett vittnesbörd om *Mormons bok*.

är fientligt inställda till boken? Utan tvivel är det delvis på grund av dess ursprung, att den kom ifrån guldplåtar som gavs till Joseph Smith av en ängel. Utvalda vittnen såg och höll i dem, men de visades inte offentligt. Kanske är det också på grund av att vi hävdar att boken skrevs av forntida profeter på den amerikanska kontinenten.

Frälsaren själv förkunnade Mormons boks stora värde. Han sade i Tredje Nephi: "Detta är min lära, och det är den lära, som Fadern har givit mig."¹⁵

Återlösaren sade vidare i Mormons bok: "Se, jag har givit eder mitt evangelium."¹⁶

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha förberett er under bön kan ni dela med er av detta budskap på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Be familjemedlemmarna att uttrycka sina känslor beträffande någon vars vittnesbörd och kärlek till Mormons bok har påverkat deras liv.

2. Be familjemedlemmarna fundera över vad profeten Joseph Smith kan ha menat när han sade följande om Mormons bok: "En människa [kan,] genom att lyda dess bud ... komma närmare Gud än genom någon annan bok."

3. Fråga barnen eller ungdomarna i familjen om president Faust fick sitt vittnesbörd om Mormons bok från sin mamma. Förklara att hon hade arbetat och studerat för att få ett vittnesbörd, men hur underbart det än var så kunde hon inte överföra det till sina barn. Diskutera hur en person kan få ett vittnesbörd om Mormons bok genom studier och bön.

4. Fråga familjemedlemmarna vad underrubriken till Mormons bok är. Förklara att när de läser Mormons bok det här året får de läsa många profeters vittnesbörd om Jesus Kristus och lära sig varför Mormons bok har underrubriken "Ännu ett testamente om Jesus Kristus". Läs högt Andra Nephi 25:23, 26. Fråga hur vi kan vittna om Jesus Kristus idag.

Som särskilt vittne vittnar jag om att Jesus är Kristus och att Nephis och Jesajas profetior angående hans ankomst verkligen har uppfyllts. Vi säger liksom Nephi: "Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus ... vi profetera om Kristus."¹⁷

Jag vittnar med den säkra övertygelsen som kommer från Andens vittnesbörd att det är möjligt att därigenom få en större visshet om sådant som blivit uppenbart, än om man faktiskt hade fått se det. Vi kan få en fullständig kunskap än ögon kan uppfatta och öron kan höra. Gud själv gav sitt godkännande till Mormons bok genom att säga: "Likavisst som eder Herre och Gud lever, är den sann."¹⁸

Jag kan nu genom mitt förstånds ögon tydligare se det som min mor kunde se i sin dyrbara, gamla, slitna Mormons bok. Jag ber att vi må leva på ett sådant sätt att vi förtjänar och får ett vittnesbörd om Mormons bok och att vi lever efter de stora sanningar som finns i den. Jag vittnar om att slutstenen i vår religion sitter säkert på plats och att den bär upp bördan av sanningen som går ut över hela jorden. ■

SLUTNOTER

1. Moroni 10:4; kursivering tillagd.
2. Inledningen till Mormons bok.
3. *The American Heritage Dictionary of the English Language*, 4:e uppl (2000), "keystone", s 961.
4. Se Moroni 10:4.
5. Mormons boks titelblad.
6. "The Book of Mormon Geography", *Juvenile Instructor*, jan 1890, s 18.
7. 2 Nephi 33:10.
8. Se 1 Nephi 13:40.
9. L&F 20:11.
10. Galaterbrevet 3:24.
11. Mosiah 13:30.
12. Se Mosiah 13:27–35.
13. Jakob 7:11.
14. Psaltaren 119:105.
15. 3 Nephi 11:32.
16. 3 Nephi 27:13.
17. 2 Nephi 25:26.
18. L&F 17:6.

MOT HÖGRE HÖJDER

DU NÅR DE HÖGSTA HÖJDERNA NÄR DU STÅR PÅ KNÄ.
(SE L&F 19:38.)

Ett levnadsmönster

*"Rannsaken noga, bedjen alltid och
haven tro, så skall allting samverka
till edert bästa." (L&F 90:24)*

Kyrkans tidningar bad äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum att ge några synpunkter på L&F 90:24, temat för Unga män och Unga kvinnor år 2004.

Skriftstället verkar bestå av fyra delar.

Vad innebär den första delen: "Rannsaken noga"?

Äldste Perry: För att få svar, säger Herren, måste vi inte bara söka efter dem, utan vi måste rannsaka (söka) *noga*. Det innebär att det krävs lite ansträngning. Vi måste verkligen arbeta på det. Ett av de bästa ställena att söka efter svar på är i skrifterna, och att rannsaka *noga* innebär att läsa dem om och om igen, med en bön i hjärtat och med tro, tills svaren blir tydliga för oss.

Jag tänker ofta på vad som hände i Mormons bok, i Första Nephi 3–4. Lehi skickade tillbaka sina söner till Jerusalem för att hos Laban hämta den uppteckning som kallas

**Nephi fick tag på
mässingsplåtarna
med hjälp av sin tro.
På samma sätt kommer
ungdomar att
få kunskap som
vägleder dem om
de handlar i tro.**

för mässingsplåtarna. Uppteckningen var viktig. Människorna behövde den så att de inte skulle nedsjunka i otro.

Under första försöket lämnade de åt slumpen vem av dem som skulle hämta plåtarna. De drog lott och Laman valdes. Han gick för att tala med Laban, men Laban blev arg och kastade ut honom. Om ungdomar lämnar skriftstudierna åt slumpen och bara tar åt sig av det som de snappar upp under veckoträffarna, i seminariet eller under Söndagsskolan, kommer de inte att förstå den djupa innebörden som skriftställena har och som de får del av när de studerar enskilt och tillsammans med sin familj. Man kan inte lämna en skatt så viktig som kunskap om evangeliet åt slumpen.

Den andra gången försökte Lehis söner att köpa mässingsplåtarna med världsliga medel. Laban befälde sina tjänare att döda dem och de hann bara undan genom att lämna kvar sina rikedomar. Ungdomar idag kan frestas att söka efter lycka på världens sätt. Världsliga

idéer kommer till dem hela tiden när de sitter framför teven eller går ut på Internet. Men förr eller senare kommer de att inse att dessa idéer inte leder till den lycka som de söker efter.

Slutligen insåg Nephi att det enda sättet att få tag på plåtarna var genom att visa tro. När han hade beslutat sig för detta, leddes han av Anden i det han skulle göra och fick stora välsignelser. Han fick skrifterna och Lehis familj kunde färdas i ödemarken med de heliga skrifterna som vägledning. På samma sätt kommer ungdomar att få kunskap som vägleder dem om de handlar i tro.

Är det bara skrifterna som vi ska rannsaka noga?

Äldste Perry: Sök efter sanning, och kom ihåg ordet *noga*. Det innebär inte att man gör det halvhjärtat. Det innebär att man gör det med hela sin kraft. Det är också viktigt att hålla buden så att man kan känna Andens maningar. En del av att vara noggrann är att vara värdig.

Vad kan vi hitta som är till nytta för oss när vi söker?

Äldste Perry: Skrifterna ger oss den vägledning vi behöver. De är Herrens ord, uppenbarade till oss genom profeterna. Och skrifterna uppenbaras vid olika stunder och tider och år, och ger oss därigenom stor möjlighet att få ett större perspektiv på vad som har hänt, att sanningarna har återställts. När ni studerar dem regelbundet kan ni hitta ett

levnadsmönster. Ni kan se hur lydnaden ger er välsignelser.

I den andra delen av versen står det: "Bedjen alltid." Hur gör vi det?

Äldste Perry: Ha en bön i hjärtat. Man behöver inte uttrycka den i hörbara ord hela tiden, men det finns mycket få timmar under dagen då vi inte behöver vägledning för att veta vilken väg vi ska gå. Det är underbart och tillfredsställande att veta att Herren är där. Och han är där dygnet runt. Han finns alltid där för oss.

Jag minns en upplevelse jag hade i Förenta staternas marinkår när vi hade återvänt från en lång, tuff och snabb marsch. Vi var trötta, hungriga och törstiga. Kockarna hade förberett en kycklingsallad så att vi skulle kunna klara oss till kvällsmaten, och den skulle verkligen smaka gott! En vän och jag välsignade alltid maten innan vi började äta. Vi bad medan de andra högg in. Inom några timmar var hela gruppen våldsamt sjuka, utom två – de två av oss som hade tackat Herren först.

De flesta böner ger förstås inte sådana dramatiska resultat. För det mesta kommer svaret som en tyst, fridfull känsla av vad som är rätt. Jag har blivit tröstad och fått bekräftelser genom bön många gånger i mitt liv.

I Förenta staternas marinkår välsignade en vän och jag alltid maten innan vi började äta. Vi bad medan de andra högg in. Ha en bön i hjärtat. Det är underbart och tillfredsställande att veta att Herren är där. Och han är där dygnet runt.

Vi bör också komma ihåg att tacka. Vår himmelske Fader ger oss så många underbara möjligheter och välsignelser. De flesta av våra böner bör vara uttryck av uppskattning för vad han har gett oss.

Hur utvecklar vi en vana att ha en bön i hjärtat?

Äldste Perry: Jag hoppas att den börjar med att ni följer era föräldrars goda exempel. När bönen är en del av ungdomarnas dagliga liv, kan de närma sig Herren med en varm, trygg känsla. Bönen är en tröst och en vana som alla barn lätt tar till sig.

Vilka råd skulle du ge till dem som inte har en sådan familj?

Äldste Perry: De har möjlighet att ta till sig evangeliet. Kyrkan ger dem tillfälle gång på gång att hålla bön. Jag tror att vanan att be kan uppmuntras av goda prästadömsledare, ledare för veckoträffarna och Unga mäns och Unga kvinnors ledare. Det hjälper ungdomarna att överbrygga gapet mellan att inte ha den vanan tidigt i livet och nu få möjlighet att börja med den, gå framåt och förstå vad Herren har gett oss.

Varför är "haven tro" viktigt?

Äldste Perry: Jag tror att jag alltid har trott på Gud. Jag hade en ädel far som var min biskop under de 18 första åren av mitt liv. Han trodde på Herren, litade på Herren och följde Herren i sin prästadömskallelse. Jag hade en mor som alltid hade en stark tro och litade till sitt vittnesbörd. Mina föräldrars tro gav mig en önskan att tro, vilket var viktigt för att jag skulle få ett eget vittnesbörd.

Vad bör vi göra för att få ett eget vittnesbörd?

Äldste Perry: Vi måste alla få ett eget vittnesbörd och det är ypperligt att börja med andra människors exempel. Vi kan känna oss trygga när någon vi litar på kan bära ett uppriktigt vittnesbörd. Det finns en naturlig önskan som gör att vi vill tro.

Det är också viktigt att följa buden. Man måste känna till Herrens lagar och försöka leva efter dem för att pröva att de fungerar och ger välsignelser. Frälsaren sade: "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv." (Joh 7:17)

Jag har ofta tänkt: "Tänk om jag hade uppfostrats utan evangeliet. Hur skulle jag ha reagerat om någon hade

predikat evangeliet för mig?” Jag hoppas att jag hade varit lyhörd nog att lyssna och bedöma och be.

Jag tror inte att ett vittnesbörd kommer som en blixtnedslag från en klarblå himmel. Ett vittnesbörd är något som stärks hela tiden. När jag har möjlighet att verka i Herrens rike och ser hur han välsignar sitt folk, fortsätter mitt vittnesbörd att växa.

Vilka andra saker behöver vi göra?

Äldste Perry: Vi bör aldrig glömma hur viktigt det är att ta del av sakramentet. Jag minns en annan upplevelse jag hade i det militära. Jag tillhörde en grupp som fick vara tillsammans en tid. Vi höll sakramentsmöte varje söndag jag var i tjänst. Ibland drack vi vatten ur en fältmugg och brödet var ett kex ur vår fältranson, men vi tog del av sakramentet. Våra vänner som inte var bland oss, och som under en längre tid inte hade möjlighet att ta del av sakramentet, verkade inte vara lika säkra i sin tro på grund av det.

Ni bör söka rättfärdiga vänner bland dem som är medlemmar i kyrkan och se till att ni varje söndag kan förnya era löften och förbund med Herren. Detta påverkar er. Det gör att ni inser att Herren är bunden att ge

er välsignelserna ni ber om, om ni är värdiga att få dem, om ni gör er del.

Hur och när bör vi hoppas på att "allting [ska] samverka till [vårt] bästa"?

Äldste Perry: Det kan vara en stor välsignelse att få vänta. Man uppskattar belöningar mer när man har arbetat för att få dem. Varje period i livet har olika faser, och när vi går från fas till fas känner vi oss mer och mer tillfreds med att följa det som kyrkan har lärt oss.

Den Helige Anden vittnar starkt för en person när han eller hon gör det som är rätt. Den ger en glädje, frid och tillfredsställelse som inte kan fås på något annat sätt. När man lever rättfärdigt faller andra saker på plats. Det kanske blir något annat än det ni har planerat, men det blir bra. Kom ihåg att välsignelserna kommer enligt Herrens tidtabell.

Men tragedierna som inträffar i vårt liv. Hur kan de samverka till vårt bästa?

Äldste Perry: Jag har förlorat en hustru och en dotter. Det har varit svårt, men det har inte försvagat mitt

**Vi höll sakraments-
möte varje söndag
jag var i tjänst.
Ibland drack vi
vatten ur en fält-
mugg och brödet
var ett kex ur vår
fältranson, men vi
tog del av sakra-
mentet. Vi bör ald-
rig glömma hur
viktigt det är att ta
del av sakramentet.**

vittnesbörd. Jag har insett att livets prövningar kan övervinnas om man håller rätt kurs. Självförverkligande sker trots tragedier och detta självförverkligande ger oss stor tillfredsställelse. När vi håller ut i tro kommer vi närmare Anden.

Om ni noga rannsakar, alltid ber och har tro är det mycket svårt att komma på fel kurs. Herren har lovat oss detta. När människor vänder sig bort från Herren försämras automatiskt förmågan att följa Anden och det blir färre tillfällen till att få uppleva sann glädje i livet. När människor följer Herren går de framåt och växer, och trots att det uppstår svårigheter, kommer livets goda enligt Herrens plan.

Det ger er stor tillfredsställelse att veta vilka ni är, vilken uppgift ni har här och vilka eviga välsignelser vår Fader i himlen har lovat de trofasta i de kommande evigheterna. Kan vi få en större tröst än denna?

**Hur vet man när det
löftet har uppfyllts om
man inte ser några
omedelbara
resultat?**

Äldste Perry: En av anledningarna till att vi finns på jorden är för att

vi ska lära oss att ha tålamod, visa uthållighet och leva rättfärdigt. Det kan ta tid innan ni ser några resultat, men om ni lever på rätt sätt får ni uppleva den glädje och lycka som kommer av att leva ett gott liv. Det är det som tro handlar om.

Har du några fler förslag på hur ungdomar kan tillämpa Herrens uppmaning i L&F 90:24?

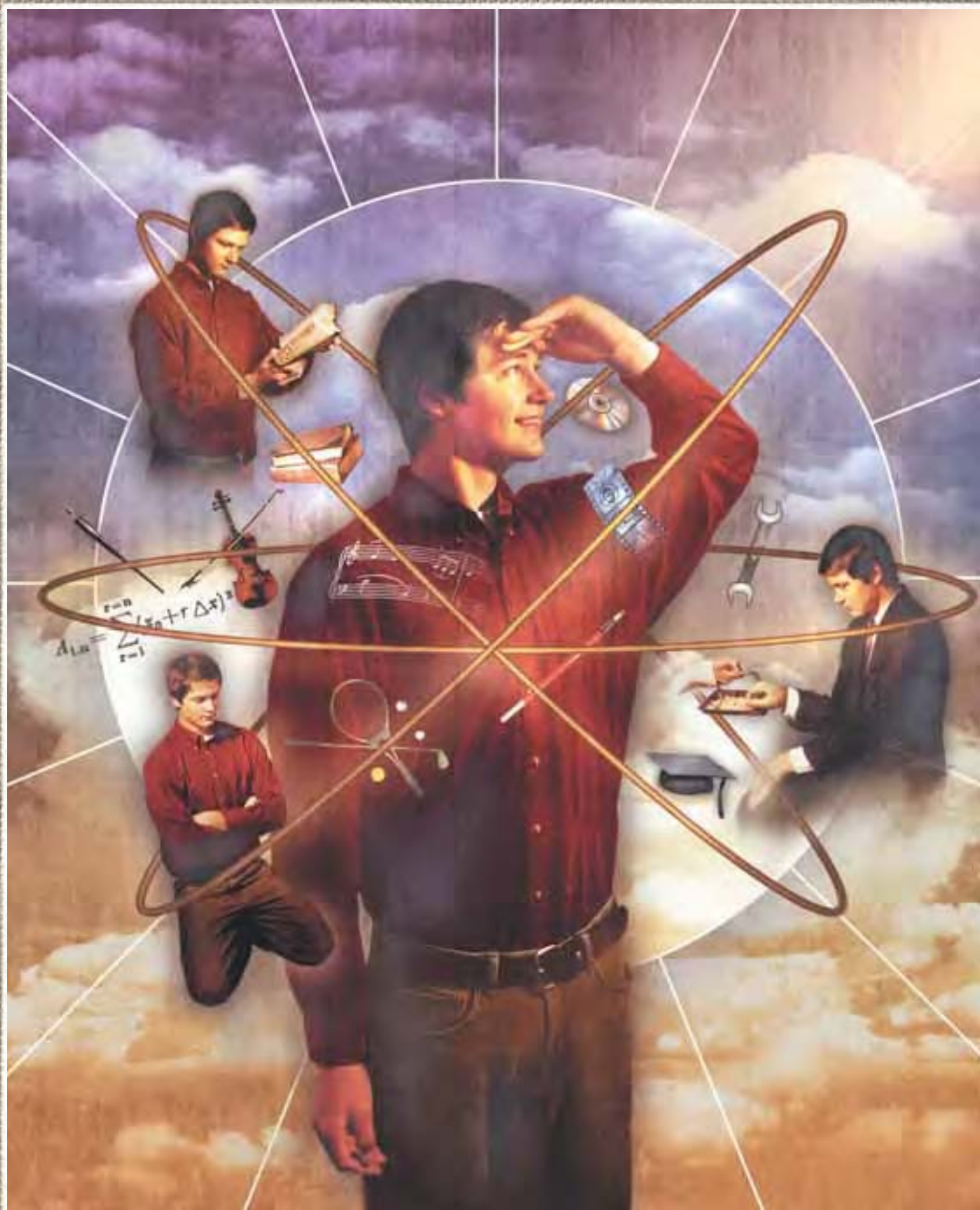
Äldste Perry: Gör det som står där. Det är ett löfte från Herren, och se vad det är han lovar er: "Allting [skall] samverka till edert bästa." Vilken välsignelse det är! Det är Herrens löfte till dessa underbara ungdomar. Han har aldrig svikit oss tidigare.

Jag har haft ett sådant underbart, spännande och meningsfullt liv och jag vill att alla ungdomar i kyrkan ska få samma välsignelser. Jag hade inte högsta betyg i skolan. Jag var ingen duktig basketspelare. Faktum är att när jag gick i high school så trodde jag att jag var en medelmåtta. Ändå har livet varit så gott, så meningsfullt, att jag vill göra allt jag kan för att ungdomarna ska få känna samma sak.

Alla dagar i mitt liv har inte varit lyckade. Men jag tror inte att det har gått en dag när Herren inte var med mig, inspirerade mig och vägledde mig. Jag tror att jag har avslutat varje dag med ett glatt hjärta och entusiasm att försöka igen nästa dag. Jag vet att det är ett bra sätt att leva på. ■

Äldste Perry intervjuades av Richard M Romney och Janet Thomas.

Rannsaka, be, tro

*Detta är vad Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap
har att säga om årets tema för veckoträffarna.*

Ett mycket generöst löfte

Läran och förbunden 90:24 innehåller ett av Herrens mest generösa löften. Men det kan bara besannas om vi uppfyller de nödvändiga villkoren.

Eftersom ni är begränsade av era unga år, kanske ni ännu inte vet om "allting [kommer att] samverka till edert bästa". Det krävs ofta att vi förtröstar på Herren under ett helt liv för att vi ska kunna avgöra om det här löftet håller.

Vi vittnar om att det är sant och att ni, genom er ihärdighet, bedjande attityd, tro och lydnad, kan göra anspråk på alla välsignelser i de löften som aposteln Petrus kallade Frälsarens "dyrbara och mycket stora löften". (2 Petr 1:4)

Unga mäns generalpresidentskap:
äldste F Melvin Hammond (mitten)
äldste Lynn G Robbins (vänster)
äldste Donald L Hallstrom (höger)

TEMA FÖR UNGDOMS- VERKSAMHETEN 2004

*"Rannsaken noga,
bedjen alltid och
haven tro, så skall
allting samverka
till edert bästa."
(L&F 90:24)*

En formel för andligt skydd

Här är den, en formel för andligt skydd och andlig framgång! "Rannsaken noga, bedjen alltid och haven tro." Denna formel stärkte Mosiahs söner (se Alma 17:2-3), och den kan vara ett skydd för er.

Använd detta tema när ni förbereder tal och planerar aktiviteter. Använd den i skolan och i er familj. När ni gör det, blir ni vägledade av den Helige Anden. Ni har fått löftet: "Allting [skall] samverka till edert bästa."

Vi älskar er, vi ber för er och vi har förtroende för er. Sätt denna formel på prov. Den fungerar.

Unga kvinnors generalpresidentskap:
Susan W Tanner (mitten)
Julie B Beck (vänster)
Elaine S Dalton (höger)

Ungdomar i hela världen berättar om vad ungdomsverksamhetens tema betyder för dem.

Rannsaken noga

Från den här versen kan vi lära oss vilka slags människor vi bör vara för att komma till Kristus. För att kunna återvända till Guds rike behöver vi flitigt söka efter kunskap, be om hjälp i bön och det viktigaste – verkligen tro på Herren. Då får vi stora välsignelser och ärver evigt liv. Naturligtvis behöver vi också hålla alla förbund vi ingick när vi döptes.

Vladimir Proskourin, 16
Vladivostoks första gren,
Vladivostoks distrikt, Ryssland

Den här kyrkan återställdes genom en pojke som hade beslutat sig för att rannsaka noga. Profeten Joseph Smith har hjälpt oss alla genom sitt exempel. Genom att söka i skrifterna och begrunda saker och ting i vårt hjärta, kan vi finna de svar som vi söker.

Kyle Curbello, 17
Jenks församling,
Tulsa stav, Oklahoma

För att förstå evangeliet är det nödvändigt att vi rannsakar det noga. När någon ställer en fråga till mig som jag inte kan svara på, vänder jag mig till evangeliets grundläggande principer för att få hjälp. Jag vill kunna ha ett svar åt dem nästa gång ämnet kommer upp.

Melanie Grant, 16
Walled Lake församling,
Bloomfield Hills stav, Michigan

Jag tycker om att lägga pussel. Min taktik är att sätta en bit på plats åt gången. Jag måste koncentrera mig tills sista biten är på plats. Det är som att leva med evangeliet i centrum. Vi måste hela tiden koncentrera oss. Vi måste hela tiden söka Guds väg, arbeta flitigt och lägga allt i Guds händer.

Ying Lin Lee, 19
Shuang Ho första församling,
Taipei västra stav, Taiwan

**Du kan också
berätta om årets
tema för ungdoms-
verksamheten
genom att använda
det i dina tal, dina
aktiviteter och viktiga
av allt – i ditt
dagliga liv.**

När jag läser det här skriftstället tänker jag på hur viktigt det är att söka efter människor som behöver evangeliet. Jag ber för dem och för missionärerna. Det är också viktigt att jag talar med människor om det vi vet och visar dem hur lycklig jag är tack vare det.

Sarah Hoare, 12
Liverpools församling,
Liverpools stav, England

Bedjen alltid

Min lillebror höll sin vanliga familjebön: ”Tack för den här dagen, tack för vädret ...” när denna femåring plötsligt sade: ”Och tack för att du alltid låter oss få tala med dig.” Jag satt en lång stund och tänkte på min kloka bror. Jag började hålla enskilda böner på morgonen och innan jag gick och lade mig. Jag var lyckligare än förut och kände Anden oftare. Jag fick snabbt svar på mina frågor och tvivel och jag kände att jag växte andligen.

Andrea Minson, 14
Baytowns första församling,
Houstons östra stav, Texas

Genom bönen ger vår himmelske Fader oss möjligheten att få vägledning i våra prövningar, att dyrka honom, att uttrycka vår tacksamhet, och viktigast av allt, att komma till honom och hans Son och ta del av deras kärlek.

Paul Brusuelas, 17
Eagle Rivers tredje församling,
Wasilla stav, Alaska

”Bedjen alltid” är det uttryck som betyder mest för mig för det har hjälpt mig igenom min utbildning. Vår himmelske Fader hjälper oss när vi ber och gör vår del.

Chantel Burgess, 16
Sunnyvale församling,
Henderson stav i Auckland, Nya Zeeland

Det spelar ingen roll när eller var jag befinner mig, om jag är glad eller ledsen, bönen ger alltid frid och lycka. Eftersom jag går på gymnasiet nu har frestelserna blivit större, men jag har övervunnit dem genom bön.

Shan Cheng, 15
Lu Yeh gren,
Hua Liens distrikt, Taiwan

Haven tro

Tro är en viktig del i att få ett starkt vittnesbörd. Man måste inte förstå för att tro. Men med Andens hjälp och maningar kan vi förstå allting bättre.

Michelle Pray, 16
Lewisville andra församling,
Lewisville stav, Texas

En jul skulle jag gå ut på hemlärarbesök och kände mig manad att ta med min fiol och spela en julsång för våra familjer. Jag spelade för de två första familjerna men förstod inte varför jag hade fått maningen. Sedan kom vi till den sista familjen (som var mindre aktiv) och då visste jag varför. Jag spelade för dem och märkte att de blev rörda. Anden var där. De började låta missionärerna undervisa dem.

Martin Perez, 18
Midlands andra församling,
Odessa stav, Texas

I det här skriftstället betyder ordet *tro* mest för mig. På grund av ett missöde under ett byggnadsprojekt för tre år sedan föll min far ner från ett tak. Jag fastade och bad om att min himmelske Fader skulle välsigna min far så att han snabbt återfick hälsan. Min far, som kom till sjukhuset med en ryggradsskada och inte kunde gå, lämnade sjukhuset bara tretton dagar senare. Nu märker ingen att han har skadat sig.

Eftersom jag var yngre när detta hände, förstod jag inte vilken nytta fasta och bön skulle göra. Jag visste att jag behövde ha tro. Tack vare kyrkans lärdomar vet jag hur jag kan be om hjälp.

Mi Cheng, 18
Lu Yeh gren,
Hua Liens distrikt, Taiwan

Allting [skall] samverka till edert bästa

Många kvällar måste jag välja mellan att läsa skrifterna eller göra läxorna först. De kvällar då jag har för mycket att göra, får jag en liten maning att lägga läxorna åt sidan, utöva tro på Herren och använda tiden då jag är piggast till att läsa skrifterna. Jag kan utan tvekan säga att varje gång jag har valt att studera min andliga läxa först, har Herren sett till att skolarbetet blivit klart i tid.

Michelle Nielson, 17
Basin City andra församling,
Pasco stav, Washington

I år lade vår orkesterledare ett uppträdande på samma dag som den årliga ungdomsresan till templet. Tre andra medlemmar i kyrkan och jag skulle vara med i showen och orkesterledaren hotade med att ställa in uppträdandet om vi fyra inte kom. Några av mina vänner var arga på mig. Jag beslutade mig för att fasta, be och lita på Herren. Den Helige Anden viskade till mig att jag skulle åka på tempelresan och att allt skulle ordna sig.

Efter tempelresan var jag rädd för att gå till orkesterövningarna. Men min rädsla förvandlades till glädje när jag fick veta att showen hade senarelagts på grund av dåligt väder. Om du litar och tror på Herren kommer han att leda dig så att allting samverkar till ditt bästa.

Heather Todd, 15
Berwicks församling,
Williamsports stav, Pennsylvania

Eftersom jag kommer från en familj där inte alla är medlemmar i kyrkan och då jag växer upp i en stor stad, har jag ibland undrat hur jag skulle undvika droger, gäng eller omoraliska handlingar. Men jag vet att det är möjligt. Även om vi är mitt i en prövning vet jag att vår himmelske Fader alltid bereder en utväg för oss. Han ger mig inte en prövning eller ett hinder som jag inte kan övervinna. Till slut kommer allting att samverka till mitt bästa.

Chanthou Lok, 18
Södra Philadelphia gren,
Valley Forge stav, Pennsylvania ■

BOK/KAPITEL

ETHER 1–15

FÖRFATTARE/GRAVÖR

MORONI

ÅR SEDAN LEHI LÄMNAD E JERUSALEM

DATUM (Vissa datum är ungefärliga.)

2200 F KR

Mormons bok

EN ÖVERBLICK

JAREDITERNA

- Jared, hans bror, deras familjer och andra (jarediterna) lämnade området med Babels torn och färdades till ett nytt land. (Se Ether 1–2.)
- Jarediterna byggde båtar och färdades över havet till den amerikanska kontinenten. (Se Ether 2–6.)

- Akish bildade hemliga föreningar. (Se Ether 8.)

- Emer smordes till kung och såg Jesus Kristus. (Se Ether 9:14–22.)

- Stor hungersnöd och giftiga ormar gjorde att människorna ödmjukade sig för Herren. (Se Ether 9:30–35.)

- Profeter varnade för att jarediternas nation skulle gå under om de inte omvände sig. (Se Ether 11:1–13.)

Så småningom förstördes den jareditiska nationen av ett blodigt inbördeskrig. Bara Coriantumr och Ether överlevde. (Se Ether 13–15.)

VIKTIGA LÄRDOMAR OM JESUS KRISTUS

Kristus visade sin andekropp för Jareds broder. (Se Ether 3–4.)

NÅGRA UTTALANDEN OM EVANGELIETS PRINCIPER

(Se översikten på sidan 24.)

1 2

3 4

BIBELNS BÖCKER

Första Moseboken

Andra Kungaboken Jesaja

FRÅN VÄNSTER: LEHI OCH HANS FOLK KOMMER TILL DET FÖRLOVADE LANDET, AV ARNOLD FRIBERG; JAREDS BRODER SER HERRENS FINGER, AV ARNOLD FRIBERG; FOTO AV ORM © PHOTOSPIN; JAREDITERNAS FÄRD GENOM ASIEN, AV MINERVA K TEICHERT; ETHER GÖMMER SIG I EN GROTTO, AV GARY E SMITH; LIAHONA, AV ARNOLD FRIBERG; LEHIS DRÖM, AV DAVID LINDSLEY; LEHI PREDIKAR I JERUSALEM, AV DEL PARSON; NEPHIS SYN OM JUNGFRU MARIA, AV JUDITH MEHR; NEPHI OCH

600

8
591

11
588

29
570

30
569

LEHIS FAMILJ

- Profeter i Jerusalem varnade för att staden skulle förstöras om människorna inte omvände sig. (Se 1 Nephi 1:4.)
- Herren befallde Lehi och hans familj att färdas till ett förlovat land. De drog ut i ödemarken. (Se 1 Nephi 2:1–6.)
- Lehis söner återvände till Jerusalem för att hämta mässingsplåtarna. (Se 1 Nephi 3–4.)
- Ishmael och hans familj förenade sig med Lehis familj på deras resa till det nya landet. (Se 1 Nephi 7; 16:7–8.)

- Herren gav Lehi en mässingskula eller kompass (Liahona) för att vägleda dem på resan. (Se 1 Nephi 16:9–16.)

ZARACHEMLAS FOLK (MULEKITERNA)

- Mulek, kung Sidkias son, flydde från Jerusalem. Herren ledde honom och hans folk till den amerikanska kontinenten. Coriantumr, den sista överlevande från den Jareditiska nationen, bodde hos dem till sin död. (Se Omni 1:14–21; Helaman 6:10; Ether 13:20–21.)

- Nephi upptecknade sitt folks historia (Nephis större plåtar) och förde också en helig uppteckning (Nephis mindre plåtar). Han befallde att plåtarna skulle överlämnas från generation till generation. (Se 1 Nephi 19:1–6.)

- Herren uppenbarade för Lehi att Jerusalem hade förstörts. (Se 2 Kung 25; 2 Nephi 1:4.)

- Herren befallde Nephi att bygga en båt. Familjerna färdades över havet och kom till den amerikanska kontinenten. (Se 1 Nephi 17–18.)

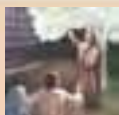
Den rättfärdigare delen av Lehis familj – Nephis folk – avskilde sig från den ondskefullare delen – lamaniterna. (Se 2 Nephi 5:1–7.)

LAMANITERNA

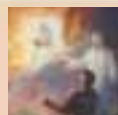
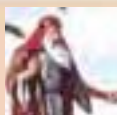
- Lehi gav råd till och välsignade sina efterkommande. Sedan dog han. (Se 2 Nephi 1–4.)

- När Lehi och hans familj hade färdats i åtta år, kom de till havsstranden. (Se 1 Nephi 17:1–6.)

Lehi såg livets träd i en syn. (Se 1 Nephi 8.)

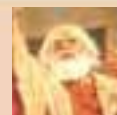
Lehi profeterade om Messias. (Se 1 Nephi 10:3–15.)

Nephi lärde sig om Guds stora nåd. (Se 1 Nephi 11–12.)

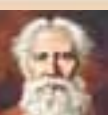

Nephi profeterade om Kristi korsfästelse. (Se 1 Nephi 19.)

Lehi undervisade Jakob om den helige Messias. (Se 2 Nephi 2.)

Nephi och Jakob undervisade och profeterade om Kristus. (Se 2 Nephi 6–10.)

5 6 8
7

10 12
9 11

13

14 16
15 17

BOK FÖRFATTARE		JAKOB 1–7 JAKOB (Nephis bror)	ENOS 1 ENOS	JAROM 1 JAROM		OMNI 1:1–22, 26–29 OMNI	AMARON	CHEMISH
ÅR EFTER JERUSALEM	40	55		179	200	238	282	320
DATUM	559 F Kr	544		420	399	361	317	279

ZARAEMLAS FOLK (mulekiterna)

NEPHIS FOLK (nephiterna)

LANANITERNA

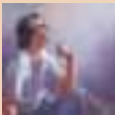
- Krig och stridigheter uppstod mellan Nephis folk och lamaniterna. (Se 2 Nephi 5:34.)

- Många krig utkämpades och stor missämja rådde mellan Nephis folk och lamaniterna. (Se Jarom 1:8–13.)

VIKTIGA LÄRDOMAR OM JESUS KRISTUS

Nephi framlade Kristi lära.
(Se 2 Nephi 31–32.)

Jakob talade om att
undfå hopp i Kristus.
(Se Jakob 4.)

EVANGELIEPRINCIPER (Se översikten på sidan 24.)

- 18–38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47

BIBELNS BÖCKER

Esra Ester Nehemja Malaki

ABINADOM	AMALEKI	MOSIAH 9–10 MORMON		OMNI 1:23–25, 30 AMALEKI	MORMONS ORD MORMON	MOSIAH 11–18 MORMON
		412	421	439		452
		187	178	160		147

NEPHITERNA

Mosiah upptäckte Zarahemlas folk (mulekiterna). Mosiah blev deras kung i Zarahemlas land. (Se Omni 1:12–19.)

Efter att ha blivit varnad av Herren flydde Mosiah norrut tillsammans med dem som lyssnade till Herrens röst. (Se Omni 1:12–13; Alma 22:27–34.)

Plåtarna gick vidare från Abinadom till hans son Amaleki. (Se Omni 1:10–12.)

- En stor grupp nephiter lämnade Zarahemla och begav sig mot Nephis land. Efter en våldsam inbördes strid återvände bara femtio personer till Zarahemla. (Se Omni 1:27–28; Mosiah 9:1–2.)
- En annan grupp, ledd av Zeniff, återvände till Nephis land och började leva i fred med lamaniterna. (Se Mosiah 9:3–9.)

- Mosiah dog och hans son Benjamin blev kung. Krigen fortsatte mellan nephiterna i Zarahemla och lamaniterna. (Se Omni 1:23–24.)

- Amaleki gav kung Benjamin de mindre plåtarna. (Se Omni 1:25, 30; Mormons ord 1:10.)

Kung Benjamin och heliga profeter skapade fred och rättfärdighet i Zarahemla. (Se Mormons ord 1:13–18.)

- Lamaniterna anföll Zeniffs folk. (Se Mosiah 9:10–15.)
- Lamaniterna började återigen kriga mot Zeniffs folk. Många lamaniter dog. (Se Mosiah 10:1–20.)

ZENIFFS FOLK

- Herren räddade Zeniffs folk och det blev åter fred i Nephis land. (Se Mosiah 9:16–19.)

- Zeniff överlämnade riket till sin son Noah. (Se Mosiah 10:21–22; 11:1.)

- Alma, en av kung Noahs präster, blev omvänd till Herren på grund av Abinadis predikan. Han undervisade och döpte. (Se Mosiah 18:1–31.)

Abinadi profeterade om återlösning genom Kristus. (Se Mosiah 13–15.)

Alma döpte i Jesu Kristi namn. (Se Mosiah 18.)

48

49

50

51

52

53

NEPHITERNA

Kung Benjamin undervisade sitt folk, gav dem ett nytt namn och överlämnade riket åt sin son Mosiah. (Se Mosiah 1–6.)

Ammon och 15 andra begav sig till Nephis land för att ta reda på vad som hade hänt med Zeniff och hans folk. (Se Mosiah 7:1–7.)

LANANITERNA

ALMAS FOLK

Alma och hans folk tillbad Gud och hade framgång i landet Helam. (Se Mosiah 23:3–20.)

Herren uppmanade Alma att fly med sitt folk. De bosatte sig i ett nytt land. (Se Mosiah 18:32–34; 23:1–5.)

En grupp på 43 män begav sig ut för att hitta tillbaka till Zarahemla. De återvände med 24 guldplåtar – Ethers plåtar. (Se Mosiah 8:7–18; 21:25–28.)

ZENIFFS FOLK

Kung Noah dödades. Zeniffs folk var slavar åt lamaniterna. Limhi, Noahs son, blev kung. (Se Mosiah 19:10–29.)

Ammon upptäckte Zeniffs folk som leddes av kung Limhi. De var slavar under lamaniterna. (Se Mosiah 7:8–16.)

Gideon ledde ett uppror mot kung Noah. (Se Mosiah 19:1–9; 25:5.)

Ammon ledde Limhis folk tillbaka till Zarahemlas land. (Se Mosiah 22.)

Limhis folk drev bort lamaniterna ur sitt land. (Se Mosiah 20:8–26.)

Kung Noahs ondskefulla präster flydde ut i ödemarken och rövade bort några av lamaniternas döttrar. (Se Mosiah 19:21; 20:1–5.)

Lamaniterna besegrade dem, men Limhis folk ödmjukade sig inför Herren. (Se Mosiah 21:1–22.)

KUNG NOAHS PRÄSTER

Lamaniterna började återigen kriga mot Zeniffs folk. (Se Mosiah 19:6.)

Lamaniterna stred mot Zeniffs folk för att några av deras döttrar saknades. (Se Mosiah 20:6–7.)

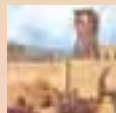
Lamanitiska arméer som försökte hitta Limhis folk, stötte på kung Noahs onda präster. (Se Mosiah 22:15–16; 23:30–32.)

VIKTIGA LÄRDOMAR OM JESUS KRISTUS

Kung Benjamin predikade om vår tacksamhetsskuld till Kristus. (Se Mosiah 2.)

En ängel uppenbarade för kung Benjamin att Kristi blod försonar. (Se Mosiah 3.)

Kung Benjamin's folk blev Kristi barn. (Se Mosiah 4–5.)

EVANGELIEPRINCIPER (Se översikten på sidan 24.)

54 55 56 57 58 59 60 61 62 63

64 65

BIBELNS BÖCKER

Kung Mosiahs, kung Limhis och Almas folk slog sig samman och bildade en nation med nephiter i landet Zarahemla. Alma upprättade Kristi kyrka i hela landet. (Se Mosiah 25.)

● Många leddes till att synda av otroende. Alma fick anvisningar av Herren om hur han skulle döma överträdare och återställa ordningen i kyrkan. (Se Mosiah 26.)

● En ängel visade sig för Alma den yngre och Mosiahs söner, vilket gjorde att de omvände sig och slutade förfölja kyrkans medlemmar. De började återgälda den andliga skada som de hade åstadkommit. (Se Mosiah 27.)

Kung Mosiah översatte Ethers plåtar och läste upp dem för folket. (Se Mosiah 28:10–19.)

Kung Mosiah gav sina söner och andra tillåtelse att predika evangeliet bland lamaniterna. De begav sig ut på en 14 år lång mission. (Se Mosiah 28:1–9.)

Alma och hans folk tvingades bli slavar åt lamaniterna. (Se Mosiah 23:29, 36–39; 24:1–9.)

● Alma och hans folk bad till Gud om befrielse. Herren besvarade deras böner, och de flydde och hamnade i Zarahemlas land. (Se Mosiah 24:10–25.)

● Då de lamanitiska styrkorna försökte hitta Nephis land, träffade de på Alma och hans folk. (Se Mosiah 23:21–28, 35.)

● Prästerna och deras familjer blev lamaniternas ledare. (Se Mosiah 23:33–35, 39.)

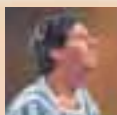
● Kung Mosiah gav alla uppteckningar till Alma den yngre. (Se Mosiah 28:20.)

● Kung Mosiah föreslog att folket skulle styras av domare. Folket samtyckte och Alma den yngre valdes som den förste överdomaren. Han var även högpräst över kyrkans angelägenheter. (Se Mosiah 29.)

● Folket började beräkna tiden efter domarnas regering. Alma och kung Mosiah dog. (Se Mosiah 29:45–47; Alma 1:1.)

Alma fick lära sig om omvändelse och förlåtelse genom Kristus. (Se Mosiah 26.)

Alma den yngre lärde sig att alla måste födas av Gud. (Se Mosiah 27.)

Mormons bok, en översikt

Några uttalanden om evangeliets principer

Hänvisning	Princip
1 Ether 4:11–12	Allt gott kommer från Jesus Kristus och övertygar oss om att göra gott.
2 Ether 8:22	Alla nationer som understödjer hemliga föreningar för att få makt och vinning, tills de spritt sig över hela nationen, kommer att förgås.
3 Ether 12:6	Tro är något som man hoppas på men som inte syns. Vi får inte någon förvisning förrän vår tro har bestått provet.
4 Ether 12:27	Om vi ödmjukar oss för Gud och har tro på honom, ska han göra det svaga starkt hos oss.
5 Första Nephi 1:1	Vi kan ha många prövningar och ändå vara mycket gynnade av Herren.
6 Första Nephi 1:20	Herrens innerliga barmhärtighet är över alla dem som har tro på honom.
7 Första Nephi 2:20	Om vi håller Herrens befallningar kommer vi att ha framgång i landet.
8 Första Nephi 3:7	När Herren ger oss en befallning, bereder han en utväg för oss för att utföra den.
9 Första Nephi 8:10–32	Frukten från livets träd är mer åtråvärd än någon annan frukt.
10 Första Nephi 10:17–19	Guds hemligheter uppenbaras genom den Helige Andens kraft till alla dem som flitigt söker efter dem.
11 Första Nephi 14:10	Det finns bara två kyrkor, Guds Lammis kyrka och djävulens kyrka.
12 Första Nephi 17:33–35	Herren aktar alla människor som ett. De rättfärdiga har Guds ynnest.
13 Första Nephi 22:26	Guds folks rättfärdighet kommer att göra Satan maktlös.
14 Andra Nephi 2:11	Det måste finnas en motsats till allting.
15 Andra Nephi 2:16	Gud har gett oss frihet att handla av oss själva.
16 Andra Nephi 2:25	Vi är till för att ha glädje.
17 Andra Nephi 2:27	Vi är fria att välja antingen frihet och evigt liv genom Jesus Kristus eller fångenskap och död genom djävulens makt.
18 Andra Nephi 9:13–15	På uppståndelsens dag ska vi ha fullkomlig kunskap om vår skuld eller vår rättfärdighet.
19 Andra Nephi 9:20	Gud vet allting.
20 Andra Nephi 9:29	Det är bra att vara lärd om man hörsammar Guds råd.
21 Andra Nephi 9:39	Det är död att vara köttligt sinnad, och evigt liv att vara andligt sinnad.
22 Andra Nephi 9:51	Vi bör inte slösa pengar på sådant som inte har något värde eller arbete på sådant som inte kan tillfredsställa oss.
23 Andra Nephi 25:23	Det är av nåd som vi är frälsta, trots allt vi kan göra.
24 Andra Nephi 25:29	Om vi tillber Jesus Kristus av hela vår själ kommer vi inte att bli förkastade.
25 Andra Nephi 26:11	Herrens Ande ska inte alltid sträva med oss.
26 Andra Nephi 26:24	Allt som Herren gör är till vår nytta eftersom han älskar oss.
27 Andra Nephi 26:28	Alla människor har rätt till Herrens godhet, den ene såväl som den andre, och ingen är förmenad.
28 Andra Nephi 26:33	Vi är alla lika för Gud och han inbjuder alla att komma till honom.
29 Andra Nephi 28:7–8	Det är en falsk lära att påstå: Ät, drick och var glad, för i morgon ska vi dö och det ska gå oss väl.
30 Andra Nephi 28:21	Djävulen vill få Guds folk att tänka att allt är väl i Sion och på så sätt försiktigt leda dem ner till helvetet.
31 Andra Nephi 28:30	Herren undervisar sina barn rad på rad.
32 Andra Nephi 29:1–2	I de sista dagarna ska Herren använda Mormons bok som ett standard för att samla sitt folk.
33 Andra Nephi 31:6–13	Frälsaren döptes för att uppfylla all rättfärdighet och de som följer hans exempel och döps i hans namn, får den Helige Andens gåva.
34 Andra Nephi 31:17	Efter omvändelse och dop kommer våra synders förlåtelse genom den Helige Anden.
35 Andra Nephi 31:20	Om vi strävar framåt med ständaktighet i Kristus och glädjer oss i Kristi ord, kommer vi att få evigt liv.
36 Andra Nephi 32:3–5	Den Helige Anden ska visa oss allt som vi bör göra.

Hänvisning	Princip
37 Andra Nephi 32:8	Anden lär oss att be.
38 Andra Nephi 32:9	Vi bör inte göra något för Herren om vi inte har bett först.
39 Jakob 1:17–19	Innan vi undervisar bör vi få vårt uppdrag från Herren.
40 Jakob 2:18–19	Vi bör söka efter Guds rike innan vi söker efter rikedomar.
41 Jakob 2:35	Ett dåligt exempel kan krossa andra människors hjärta och göra att de tappar förtroendet för oss.
42 Jakob 4:7	Gud visar oss vår svaghet så att vi ska veta att det är genom hans nåd som vi har makt att utföra hans verk.
43 Jakob 4:8–10	Vi bör inte söka efter att ge Herren råd, utan ta emot råd av hans hand.
44 Jakob 4:14	Vi blir andligt blinda av att rikta vår blick bortom målet.
45 Jakob 5:65–75	I de sista dagarna kommer Herren att ta bort det dåliga i hans vingård så att det goda kan växa.
46 Jakob 7:11	Alla profeter har skrivit och profeterat om Jesus Kristus.
47 Enos 1:5–8	Vi kan bli helade, få förlåtelse för våra synder, genom vår tro på Jesus Kristus.
48 Omni 1:26	Vi ska frambära hela vår själ till ett offer åt Frälsaren genom att fasta, be och hålla ut till änden.
49 Mosiah 10:17	Om vi lär våra barn att hata kan det få långtgående följder.
50 Mormons ord 1:7	Vi bör göra Herrens vilja även om vi inte vet varför vi gör det.
51 Mosiah 15:11–13	Kristi efterkommande är de som har lytt hans ord, haft tro på honom och sett fram emot att få förlåtelse för sina synder genom hans återlösning.
52 Mosiah 16:8	Dödens udd är borttagen genom Kristus.
53 Mosiah 18:9–10	En önskan att trösta andra och stå som vittne om Gud i alla tider och i allting är en del av förberedelserna för dop. Dop genom vatten är ett bevis för Gud att vi har ingått ett förbund med honom.
54 Mosiah 2:17	När vi tjänar andra så tjänar vi också Gud.
55 Mosiah 2:21	Om vi skulle tjäna Gud av hela vår själ vore vi ändå onyttiga tjänare.
56 Mosiah 2:32–33, 66	De som har kunskap om Guds lag och föredrar att lyda den onde anden, mottar evigt straff.
57 Mosiah 3:17	Kristus är det enda namn eller medel varigenom frälsning kan komma till människornas barn.
58 Mosiah 3:19	Den naturliga människan är fiende till Gud, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och blir som ett barn.
59 Mosiah 4:3	Syndernas förlåtelse ger samvetsfrid.
60 Mosiah 4:27	Allt ska göras med visdom och ordning.
61 Mosiah 4:30	Vi måste ge akt på våra tankar, ord och gärningar, hålla Guds bud och förbli i tron, annars kommer vi att förgås.
62 Mosiah 5:2	När Anden har åstadkommit en mäktig förändring i vårt hjärta, har vi inte längre någon önskan att göra ont utan alltid gott.
63 Mosiah 21:13–15	Herren gör det lättare för oss att bära våra bördor.
64 Mosiah 7:29–33	Herren kommer inte att hjälpa sitt folk den dag de begår överträdelse. Om vi vänder oss till Herren av hela vårt hjärta och hela vårt förstånd, ska han enligt sin egen vilja och sitt behag befria oss från trældom.
65 Mosiah 8:20–21	Hur blind och ogenomträngligt är inte människornas förstånd.
66 Mosiah 24:14–15	Vi bör glada och med tålmod underkasta oss Herrens vilja, som stärker oss så att vi kan bära våra bördor med lätthet.
67 Mosiah 26:29–30	När vi omvänder oss i vårt hjärtas uppriktighet kommer Herren att förlåta oss.
68 Mosiah 27:25–26	Alla människor måste födas på nytt, förvandlas från sitt fallna tillstånd till ett rättfärdigt tillstånd och bli nya skapelser för att ärva Guds rike.
69 Mosiah 27:31	På den yttersta dagen ska varje knä böjas och varje tunga bekänna att vår Återlösare är Gud och att hans dom är rättvis.
70 Mosiah 27:36	Vi kan bli medel i Guds händer att föra många till kunskap om Återlösaren.

Känn dagligen Herrens kärlek i ditt liv

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra samma sak.

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident: "Om det är något

jag önskar varje kvinna i denna kyrka, så är det att hon dagligen ska få erfara Herrens kärlek i sitt liv. Jag har erfarit Herrens kärlek i mitt liv, och det är jag mycket tacksam för." ("Erfar Herrens kärlek", *Liabona*, jul 2002, s 95.)

Vad lovar vår nåderike Gud oss om vi älskar honom?

Första Korintierbrevet 2:9: "Ögat [har] inte ... sett och örat [har] inte hört och människohjärtat [har] inte kunnat ana, vad Gud har berett åt dem som älskar honom."

Andra Nephi 1:15: "Herren har återlöst min själ från helvetet. Jag har sett hans härlighet, och jag är för evigt omsluten av hans kärleks armar."

President Gordon B Hinckley: "Kärleken till Gud är roten till all dygd, all godhet, all karaktärsstyrka, all plikttrohet att göra rätt ... Älska Herren din Gud, och älska hans Son, och var alltid tacksam för deras kärlek till oss. Närhelst annan kärlek slocknar, kommer denna storslagna, enastående, eviga kärlek som Gud har till var och en av oss att bestå, liksom den kärlek som hans Son har, som gav sitt liv för var och en av oss." ("Ord från den levande profeten", *Nordstjärnan*, dec 1996, s 8.)

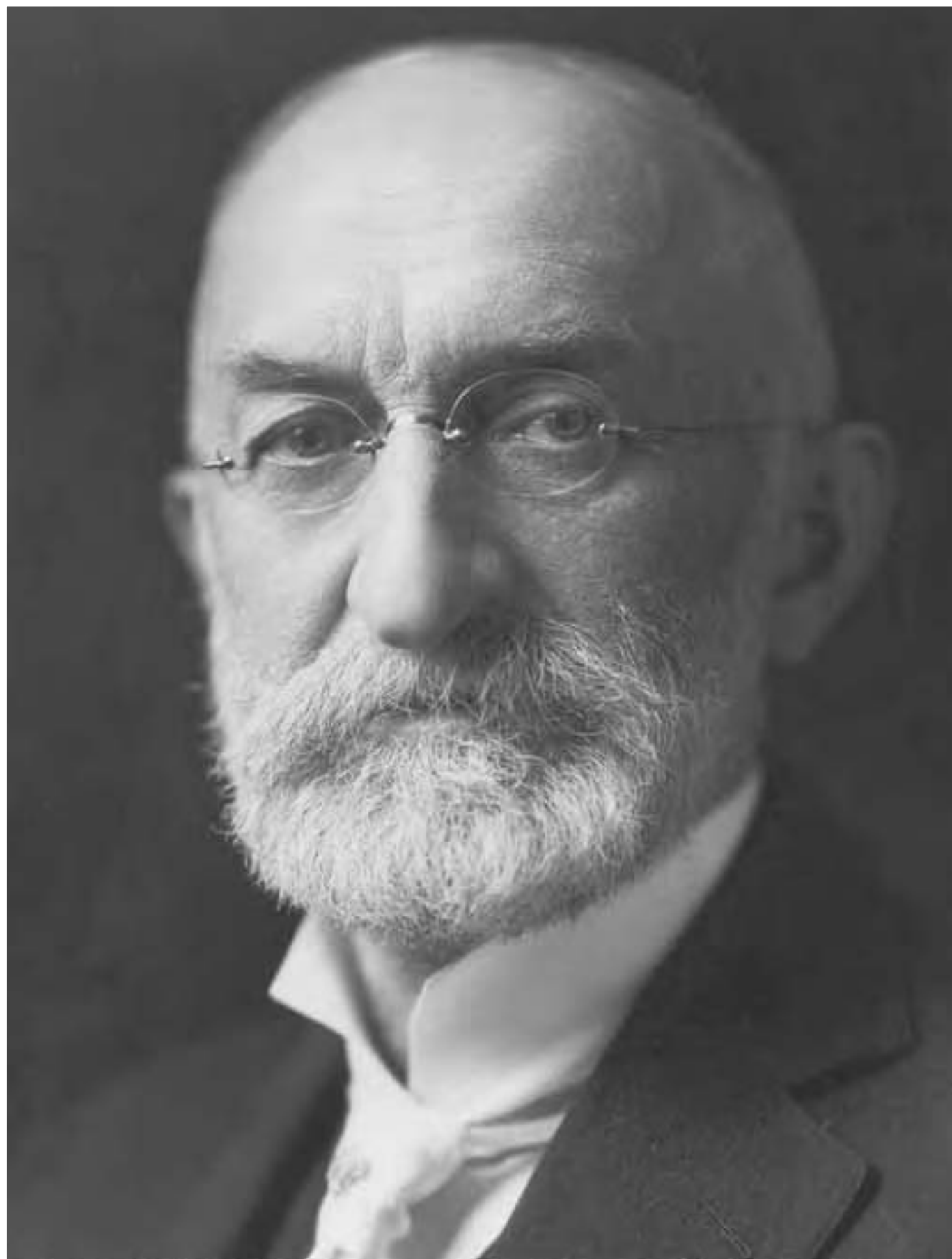
Första Nephi 11:22-23: "Guds kärlek, som utgjutes i människornas barns hjärtan ... är ... det mest önskvärda som finnes till ... och det som fröjdar själen mest."

Vad kan vi göra för att känna Herrens kärlek varje dag?

Jakob 3:2: "Upplyften edra huvuden och anammen Guds behagliga ord samt mätten eder på hans kärlek, ty därtill haven I tillåtelse evinnerligen, om I ären ståndaktiga."

Äldste Gene R Cook i de sjuttios kvorum: "Sann tacksamhet är förmågan att ödmjukt se, känna och även ta emot kärlek. Tacksamhet är ett sätt att ge tillbaka kärlek till Gud. Lär er känna igen hans hand, säg det till honom, uttryck er kärlek till honom. När ni verkligen lär känna Herren, kommer ni att få en innerlig, helig relation som är byggd på tillit. Ni kommer att veta att han förstår era kval och att han alltid, med medkänsla, kommer att besvara era böner i kärlek.

Ta emot den. *Känn* den. Det räcker inte med att bara veta att Gud älskar er. Denna gåva ska *kännas* hela tiden, dag för dag. Då kommer den att bli en gudomlig påverkan under hela livet. Omvänd er. Ta bort all världslighet från ert liv, inklusive ilska. Ta emot en ständig förlåtelse för era synder, så kommer ni att tygla alla era lidelser och fyllas av kärlek." ("Kristlig kärlek: fullkomlig och evig kärlek", *Liabona*, jul 2002, s 92-93.) ■

Heber J Grant

En profet utvald för svåra tider

President Grant, som var känd för sin ihärdighet, var väl förberedd att leda kyrkan under efterdyningarna av första världskriget, under den stora depressionen och andra världskriget.

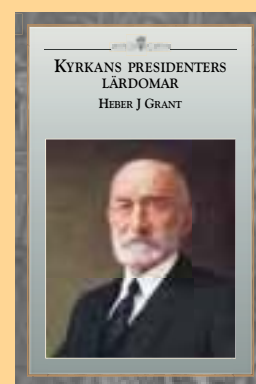
SHERRIE MILLS JOHNSON

När president Joseph F Smith låg döende 1918 satt Heber J Grant, dåvarande president för de tolv apostlarnas kворum, vid hans säng. President Smith tog Hebers hand och sade: "Må Herren välsigna dig, min pojke, må Herren välsigna dig. Du har fått ett stort ansvar. Kom alltid ihåg att detta är Herrens verk och inte människors. Herren är större än någon människa. Han vet vem han vill ska leda hans kyrka och han gör aldrig några misstag. Må Herren välsigna dig."¹

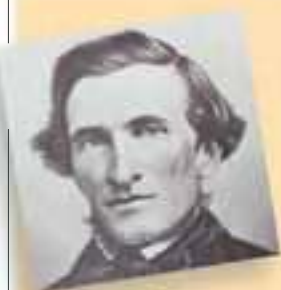
Med dessa uppmuntrande ord fick Heber Jeddy Grant ta över ledarskapet för kyrkans

495 000 medlemmar. Första världskriget hade just slutat och människorna kämpade för att återhämta sig från den fruktansvärda förödelsen. En världsomfattande influensaepidemi som så småningom dödade mer än tjugo miljoner människor började på hösten 1918. President Grant skulle inröstas under generalkonferensen i april 1919, men på grund av influensaepidemin fick den skjutas upp till i juni.²

Men den 185 cm långa ledaren var redo för uppgiften. Under de följande 26 och ett halvt åren verkade president Grant som profet, siare och uppenbarare. Som kyrkans sjunde president verkade han längre än någon annan president för kyrkan hade gjort, förutom Brigham Young. Under hans tid blev kyrkan nästan dubbelt så stor, den växte till 954 000 medlemmar. Tre nya tempel byggdes och 16 nya missioner bildades. Under president Grants ledarskap införde kyrkan välfärdssystemet, började mikrofilma genealogiska uppteckningar och startade Tabernakelkörens radioprogram med sändningar varje vecka. President Grant höll en predikan under

Heber J Grants lärdomar är melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens studiekurs under 2004, den femte i serien Kyrkans presidenters lärdomar.

Ovan: Jedediah M Grant. Höger, överst: Rachel Ridgeway Ivins Grant, med Heber J Grant, 10 år. Höger, längst ner: Heber J Grant, 34 år. Motsatt sida, överst: Heber J Grant och Lucy Stringham Grant 1887 med döttrarna Rachel, Lucy, Florence, Edith och Anna. Höger: Heber J Grants missionskort som han använde under sin mission 1901–1903 i Japan. Den första av kyrkans broschyrer på japanska som publicerades 1908. Längst till höger: Heber J Grant i Japan 1902.

kyrkans första radioutsändning och gjorde mycket för att ändra den negativa bild av kyrkan som fanns på den tiden.

Jedediah och Rachel

President Grant hade blivit väl förberedd andligen tack vare sina föräldrars exempel. Hans far Jedediah M Grant, andre rådgivare i första presidentskapet under president Brigham Young, dog av lunginflammation vid 40 år ålder, bara nio dagar efter Hebers födelse den 22 november 1856. Men det arv av tro och rättfärdighet som hans far lämnade efter sig motiverade Heber under hela hans liv. "Under många år efter hans död kunde jag skörda frukterna av hans ärliga och trofasta arbete", förklarade president Grant senare.³

Inflytandet från Hebers mor, Rachel Ridgeway Ivins Grant, var lika starkt. Innan Rachel blev medlem i kyrkan erbjöds hon en förnämlig inkomst av sin välbärgade familj i östra Förenta staterna om hon övergav Jesu Kristi evangelium. Men hon vägrade och stod fast vid sitt vittnesbörd. När maken hade dött började den unga änkan, som hade lämnats barskräpad, att sy kläder och ta inneboende för att kunna försörja sig själv och sin son.

Hon lärde Heber värdet av hårt arbete och tillsammans hankade de sig fram. Under tiden kom Rachel och Heber mycket nära varandra. Senare sade han om henne: "Jag står här idag som en vars mor var allt för honom. Hon var både far och mor för mig. Hon var ett föredöme i redbarhet, i hängivenhet och kärlek, i beslutsamhet och heder som ingen annan. Jag står här idag som kyrkans president för att jag lyssnade till de råd

och anvisningar och brinnande vittnesbörd om detta verks gudomlighet, som kom till mig från min mor."⁴

En profets inflytande

Hebers mor hade stort inflytande på hans liv, men Herren sände också många andra i hans väg som hjälpte till att vägleda honom. En av de första var president Brigham Young (1801–1877). Den unge Heber var för fattig för att ha en släde och roade sig under vintrarna med att klamra sig fast vid passerande fordon, kana på snön i ett kvarter eller två och sedan släppa taget. En dag när Heber var sex år gammal, tog han tag i president Youngs släde. Som Heber senare berättade "tyckte president Young om att ha starka hästar och att åka fort. Därför for jag med i så hög fart att jag inte vågade hoppa av, och efter att ha åkt en stund började jag frysa väldigt."

Till slut upptäckte president Young Heber, sade åt sin kusk att stanna, stoppade om det frusna barnet med buffelhudar och frågade vem han var. När president Young fick veta att pojken var Jedediah M Grants son, uttryckte han sin kärlek till Hebers far och hoppades att Heber skulle bli en lika god man. Innan president Young släppte av Heber bad han pojken att komma till hans kontor. Det var början på en vänskap som varade till president Youngs död. Heber sade om denna vänskap: "Jag lärde mig inte bara att respektera och vörda honom, utan också att älska honom med en tillgivenhet som jag kan föreställa mig

att jag skulle ha känt för min egen far, om jag hade fått känna och återgälda en fars kärlek.”⁵

Den unge Hebers val

Fattigdomen präglade Hebers uppväxt men inte på ett negativt sätt. Bristen på pengar var en utmaning som aldrig höll honom tillbaka. Heber ville lära sig att kasta baseboll, men eftersom han inte hade tillräckligt med pengar till en boll, tjänade han ihop pengarna genom att putsa skor åt hans mors inneboende. Senare ville han gå på teatern i Salt Lake City. I stället för att tycka synd om sig själv för att han inte hade några pengar till att köpa biljetter, tog han arbetet att hämta vatten åt teaterpubliken och fick på så sätt se pjäserna.⁶

När Heber blev äldre fick han god användning för sin ihärdighet och sitt tålamod i affärsverksamheten. Han blev erbjuden att studera vid United States Naval Academy men valde att stanna kvar nära sin mor och bli affärsman i stället.⁷ När Heber var färdig med skolan vid 16 års ålder fick han arbete som banktjänsteman och lärde sig att bokföra. Hans ärlighet, förmåga att arbeta hårt och stora önskan att skaffa sig ytterligare kunskap öppnade snart många

möjligheter för honom. När han var tjugo år gammal hade han blivit biträdande kassör vid Zion's Savings Bank and Trust Company och köpt ett försäkringsbolag.⁸

Fattigdomen under Hebers uppväxt hade gjort honom medkännande och förberett honom för att leda kyrkan under efterdyningarna av första världskriget, under den stora depressionen och andra världskriget.

Övervinna "Herr djävul"

Som ung man bekymrade Heber sig över ett löfte i sin patriarkaliska välsignelse om att han skulle kallas till verket i sin ungdom. Han trodde att det innebar att han skulle verka som missionär för kyrkan, så det störde honom att han inte hade fått någon missionskallelse vid 23 års ålder. Detta fick honom att känna oro över sin ställning i kyrkan och även över kyrkan. Han började få tankar om att patriarken inte hade varit inspirerad, och om så var fallet kanske det fanns andra uppenbarelser som inte var inspirerade heller. Medan han tänkte på detta blev han mer

och mer förvirrad. Han visste att kyrkan var sann så varför fortsatte dessa tvivel att plåga honom? Till slut kom han fram till att patriarken måste ha gjort ett misstag, men han kände fortfarande ingen frid beträffande ämnet.

En dag när han gick nerför Main Street i Salt Lake City började dessa tankar att plåga honom igen. Heber stannade på trottoaren och sade högt, trots att ingen var i närheten: "Herr djävul, håll tyst. Jag bryr mig inte om ifall alla patriarker i kyrkan har gjort misstag och ljugit i en välsignelse. Jag tror av hela mitt hjärta och hela min själ att evangeliet är sant och jag tänker inte låta min tro svikta."

Heber fick aldrig mer tillbaka dessa negativa tankar. Och inom kort kallades han att verka som stavspresident – en uppfyllelse av hans patriarkaliska välsignelse.⁹

Kallas som apostel

Heber ordinerades till apostel 1882 när han bara var tjugofem år gammal. Han oroade sig för att han inte var duglig till och värdig det förtroende som hade visats honom. När han var på besök hos indianer i Arizona lämnade han sina medarbetare för att be och meditera över detta. Senare förklarade han att medan han var ensam "tyckte han sig se" ett rådsmöte på andra sidan slöjan. Rådet diskuterade vilka som skulle tillträda två tomma platser i de tolv apostlarnas kvorum. Hebers far och profeten Joseph Smith lade fram Hebers namn. Detta stillade Hebers oro. "Jag fick också veta", sade Heber, "att detta var allt som dessa män ... kunde göra för mig. Därefter berodde det på mig och bara på mig om jag skulle lyckas med mitt liv eller inte."¹⁰

Familjelivet

President Grant var en kärleksfull make och far. En gång föreslog hans hustru att de skulle berätta för varandra om varandras fel. President Grant gick med på det. Hon nämnde ett eller två av Hebers fel och bad honom sedan att berätta om hennes. Han fick en liten glimt i ögonen och svarade: "Du har inga."¹¹

President Grant älskade sina tio döttrar och var mycket nära dem, men det faktum att hans enda två söner dog när de fortfarande var små, orsakade honom en djup och varaktig sorg.

Under alla år som han reste för att utföra sina plikter i

kyrkan, kände sig president Grant alltid ensam när han var borta från sin familj. Hans hemkomster orsakade stor glädje. Hans döttrar minns hur han under dessa tillfällen brukade berätta om sina upplevelser medan han gick runt i huset med ett barn på varje fot och njöt av deras sällskap.¹²

Ihärdighet och ett sinne för humor

De som kände president Grant personligen är överens om att det fanns två egenskaper som dominerade bland alla de goda egenskaper han hade. Hans ihärdighet och hans sinne för humor. President Grant återgav ofta berättelsen om en myra som försökte sextionio gånger innan den lyckades bära bort ett majskorn. "Denna underbara berättelse om en insekts ihärdighet har inspirerat mig i hela mitt liv", sade han.¹³

Ett exempel på hans ihärdighet är det sätt som han lärde sig sjunga på. När president Grant var fyrtiotre år gammal bestämde han sig för att han ville lära sig att sjunga, trots att han aldrig hade kunnat hålla en ton. Han förklarade:

"Jag hade en privatsekreterare med en vacker barytonröst. Jag sade till honom att jag skulle ge vad som helst i världen för att kunna hålla tonen. Han skrattade och sade: 'Alla som har röst och uthållighet kan sjunga.' Jag utsåg honom omedelbart till min sånglärare.

Mina sånglektioner började samma kväll. Efter att ha övat i två timmar kunde jag fortfarande inte sjunga en enda rad

av den sång som vi övat på. Trots att jag hade övat på denna enda sång mer än fem tusen gånger misslyckades jag när jag sjöng upp den offentligt. Jag övade den i ytterligare sex månader. Nu kan jag lära mig en sång på några timmar.”¹⁴

President Grants sinne för humor var tydligt i de berättelser han återgav om sina ansträngningar att lära sig sjunga. Han berättade om en gång när han övade på att sjunga bredvid en tandläkares mottagning. Han hörde att någon i korridoren sade att det lät som om någon fick tänder utdragna.¹⁵

En man med tro

President Grant var 62 år när han blev kyrkans sjunde president den 23 november 1918. Han var 88 år gammal när han dog den 14 maj 1945. Han var sträng vid talarstolen när han behövde vara det. Han predikade ihärdigt för förslaget om förbud mot spritdrycker vilket skulle förbjuda produktion och försäljning av alkohol i Förenta staterna, och mot arbetslöshetsunderstöd. Men han använde sig ofta av sitt sinne för humor för att klargöra något. En gång när han talade om de sista dagars heligas egenskaper, sade han: ”Jag har hört sägas att när ett lagförslag ges till kongressen som skulle skada mormonerna, så ber de för att det inte ska godkännas. Men om det godkänns så tackar de Gud i alla fall ... Det finns ett uns av sanning i detta påstående. En mormon vet att Guds löften är sanna och han sade att alla kommer att provas. Med denna insikt tackar de sista dagars heliga inte bara sin Skapare för välsignelser utan också för prövningar.”¹⁶

Sherrie Mills Johnson tillhör *Cascade fjärde församling, Cascade stav i Orem, Utah.*

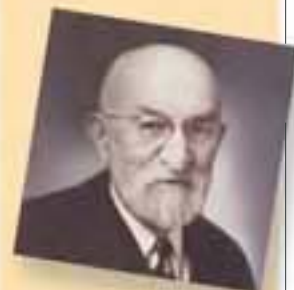
President Heber J. Grant var framför allt en man med stark tro som vittnade var han än åkte i världen, bland annat under de år han presiderade över missionerna i Europa och Asien. En gång vittnade han: ”Jag vet att Gud lever. Jag vet att Jesus är

Kristus. Jag vet att Joseph Smith var en Guds profet. Jag har sträckt ut handen. Jag har plockat evangeliets frukter. Jag har smakat dem, och de är söta, ja, sötare än allt som är sött.”¹⁷ Men förutom att bara smaka på frukten gjorde president Grant allt han kunde för att erbjuda den till andra, för han visste av egen erfarenhet att evangeliet skulle bära människorna genom alla motgångar. ■

SLUTNOTER

1. Citerat i *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant*, s XX.
2. Se Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 20:e uppl. (1966), s 639.
3. ”Work, and Keep Your Promises”, *Improvement Era*, jan 1900, s 191.
4. Conference Report, apr 1934, s 15.
5. Se Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1941), s 271.
6. Se *The Presidents of the Church*, s 273.
7. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*, s XIII.
8. Se *The Presidents of the Church*, s 276–277.
9. Se Francis M Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), s 35–36.
10. Conference Report, apr 1941, s 4–5.
11. Augusta Winters Grant, ”My Husband”, *Relief Society Magazine*, nov 1936, s 671.
12. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*, s XV.
13. ”A Story That Helped Me”, *Juvenile Instructor*, jun 1913, s 366.
14. Citerat i *Kyrkans presidenters lärdomar*, s 34.
15. Se ”Learning to Sing”, *Improvement Era*, okt 1900, s 887.
16. *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, sammanst av Brian H Stuy, 5 vol (1987–1992), 2:101.
17. *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant*, s 18.

Motsatt sida, vänster, överst: År 1922 framförde president Grant sitt första radiobudskap. **Vänster, längst ner:** *Deseret Industries* startades under president Grants administration. **Höger: Första presidentskapet 1925 – president Anthony W Ivins, förste rådgivare; president Heber J Grant; president Charles W Nibley, andre rådgivare. Denna sida, överst: Heber J Grant, 64 år. Mitten: Första presidentskapet 1936 – president J Reuben Clark Jr, förste rådgivare; president Heber J Grant; president David O McKay, andre rådgivare. Nedan: President Grant, 84 år.**

Ständiga ut

bildningsfonden

*En ljus stråle
av hopp*

*Ständiga utbildningsfonden
välsignar inte bara deltagarna
och givarna utan också hela
kyrkan.*

ÄLDSTE JOHN K CARMACK

Verkställande chef
Avdelningen för ständiga utbildningsfonden

Under prästadömsessionen på generalkonferensen den 31 mars 2001 gjorde president Gordon B Hinckley ett uttalande som hördes över hela världen. Kyrkan skulle starta en ständig utbildningsfond. Den skulle följa samma mönster som 1800-talets ständiga emigrationsfond, som hjälpte tiotusentals sista dagars heliga från Europa att förena sig med de heliga i dalarna i västra Nordamerika.

Denna nya SUF skulle erbjuda lån åt världa återvända missionärer och andra unga vuxna medlemmar så att de kunde få all nödvändig utbildning för att få ett bra arbete i sitt land. President Hinckley avslutade sitt djärva uttalande med en inbjudan och ett löfte: "Jag tror inte att Herren vill se sitt folk dömt att leva i fattigdom. Jag tror att han vill att de trofasta ska åtnjuta jordens goda. Han vill att vi ska göra det här för att hjälpa dem. Och han

Ständiga utbildningsfonden har utvecklats från en profets syn till en kraftfull realitet. Den förbereder ledare i kyrkan, ger hopp och bygger upp karaktär och oberoende – vilket kommer att välsigna framtida generationer.

FOTO EDUARDO VILLAGOMESE OCH MED TILLSTÅND AV AVDELNINGEN FÖR STÄNDIGA UTBILDNINGSFONDEN

Överst: Cibertec är en skola i Lima i Peru som förbereder elever för yrken som har att göra med informationsteknik. Ovan: "Jag hade så lite hopp och var så rädd – även efter det att SUF hade tillkännagetts. Men jag bad och tog chansen. Nu går jag i skolan och ska bli webbdesigner. Med det arbete som jag redan har fått hoppas jag kunna betala tillbaka lånet innan jag utexamineras!" säger Meriam Erquiza (vänster) från Filippinerna.

kommer att välsigna oss när vi gör det. För detta projekts framgång ber jag ödmjukt, samtidigt som jag ber om ert engagemang, er tro och era böner för det.”¹

Sista dagars heliga överallt motto tillkännagivandet med glädje. Många grät. Tusentals och tiotusentals som hade välsignats med materiella välsignelser som räckte för deras behov ville på något sätt hjälpa de ungdomar i kyrkan som hade fastnat i fattigdom och hopplöshet. Nu fanns ett sätt för praktiskt taget alla att göra det möjligt för människor utan medel att få en utbildning och resa sig ur sin fattigdom. När mottagarna hade fått ett bra arbete skulle de betala tillbaka lånet och ge andra möjlighet att få samma hjälp. Hela konceptet, som president Hinckley förklarade i detalj, tilltalade medlemmarnas hjärtan och sinnen.

Ungdomar i utvecklingsländerna som var ambitiösa och hade en önskan att ta sig ur sin situation förstod genast vad SUF handlade om. Här fanns ett sätt att lära sig färdigheter, inhämta kunskap och få möjligheter. President Hinckley hade sagt att utbildning var nyckeln till framgång. Ständiga utbildningsfonden blev en ljus stråle av hopp.

Två trofasta söner

Berättelsen om två lika fina unga män får illustrera den inverkan som SUF har haft. De har nyligen verkat som missionärer i ett fattigt land. Båda äldsterna var goda missionärer. Men när den ene hade återvänt hem fick han medel till att gå på ett fint universitet tack vare att hans föräldrar hade sparat tillräckligt med pengar till hans utbildning genom självförsörjning och genom att leva förutseende. Han behövde inte ens arbeta under studietiden. Den andre missionären som var lika värdig och lydig återvände hem för att möta samma fattigdom som han hade kommit ifrån.

På grund av denna situation skrev den återvände missionären som hade en bättre ekonomisk situation ett brev till SUF-kontoret. Han följde de inre meningarna han fick och tog de pengar som hans föräldrar hade gett för ett års utbildning, donerade dem till SUF och tog ett arbete för att själv bekosta sin utbildning det året. Han sökte verkligen att bli ett med Frälsaren genom att bli ett med sin broder. (Se L&F 38:25–27.)

Denne generöse unge man är bara en av många sista dagars heliga som har hörsammat president Hinckleys uppmaning. Under de

FÅ NÅGOT AV VÄRDE

"Det har sagts att om någon utan ansträngning får något som är av

stort värde och mycket önskvärt, så har han betalat för mycket för det."

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

dagar och månader som följde efter tillkännagivandet på generalkonferensen öppnade hundratusentals sina plånböcker och skickade vad de kunde till fonden – utöver deras tionde och fasteoffer. Nästan över en natt växte fonden så att den antog stora proportioner. "Det är ett underverk!" utropade president Hinckley om och om igen.

På mindre än två år efter tillkännagivandet om SUF hade programmet startats i de flesta områden där unga vuxna lider av svår fattigdom. Mer än 10 000 lån har godkänts och ansökningar om lån fortsätter att komma till SUF-kontoret. Lånen hjälper våra ungdomar att kunna utbilda sig inom en stor variation av yrkeskunskaper och tekniska färdigheter som behövs i deras länder.

Nyligen kom en omgång låneansökningar från ett sydamerikanskt land för följande yrkesmål: bilmekaniker, banktjänsteman, certifierad program- och systemingenjör, sömerska, dataunderhållsarbetare, nätverksingenjör, dataprogrammerare, eltekniker, miljötekniker, hårfrisör, hotelladministratör, marknadsförings- och försäljningstekniker, naturgastekniker, sjuksköterska, näringsfysiolog, laboratorietekniker, webbdesigner. Lagg märke till utbildningsmålens praktiska natur.

Utvecklar ledare

När denna satsning nu börjar bära frukt är följderna för kyrkan härliga att beskåda. Utmaningen att finna ledare för

FAKTA OM STÄNDIGA UTBILDNINGSFONDEN

- SUF leds av en styrelse som bland annat består av första presidentskapet, medlemmar i de tolv apostlarnas kворum, andra generalauktoriteter och ledare för biororganisationerna på generalnivå.

- SUF finansieras av donationer – de flesta kommer från vanliga medlemmar i kyrkan som inte är välbärgade. Alla bidrag går direkt till utbildningslån. Inga används till administrativa kostnader.

- Det är enbart *räntan* från fondens kapital som används till lån. Kapitalet används inte utan fortsätter att generera pengar till lån.

- Mer än 10 000 lån har godkänts.
- Programmet används i sin fullhet i

11 internationella områden. I dessa områden bor 85 procent av de unga vuxna som bor utanför Nordamerika av kyrkans 12 miljoner medlemmar. Ytterligare 6 internationella områden ska snart starta programmet.

- Medelåldern på deltagarna är 26. Omkring 55 procent är unga män (varav 85 procent är återvända missionärer). 45 procent är unga kvinnor (varav 25 procent är återvända missionärer).

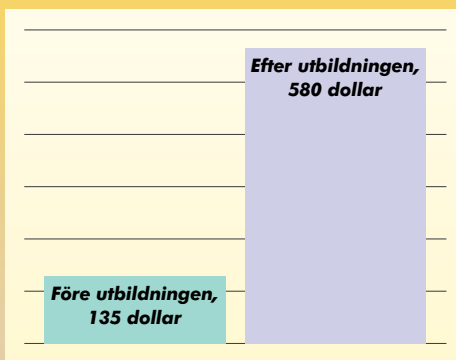
- Medelutgifterna för ett års god utbildning uppgår till 800 dollar. Medellängden på ett utbildningsprogram är 2,2 år.

- Varje deltagare får lära sig sätta upp realistiska mål, budgetera och handha sin ekonomi och utveckla andra färdigheter och inställningar som är nödvändiga för att ha framgång. Många som tar den här kursen upptäcker att de kan börja utbildningen *utan* ett SUF-lån.

- De flesta lånen används till yrkes-

utbildningar och tekniska utbildningar som anpassas efter de arbetstillfällen som finns på orten.

- Lånen används vanligtvis till anmälningsavgifter, böcker och andra avgifter.

Medelinkomsten per månad för deltagare före och efter yrkesutbildningen.

Waldir Amarillo (ovan och nedan) – som har försörjt sig själv sedan strax efter sin mission – bor i ett litet rum som byggts intill ett garage i Lima i Peru medan han går de sista två åren av ett femårsprogram för att bli maskiningenjör. Hans utbildning bekostas delvis av SUF.

att uppfylla behoven för kyrkans växande medlemsantal står högt upp på listan över de utmaningar som kyrkan står inför. Detta gäller särskilt sådana platser som Latinamerika och Filippinerna, där vi upplever vår största tillväxt. Var ska vi finna dessa ledare? De kommer när de som har en stabil ekonomi – som de fått tack vare sin utbildning – antar ledarskapsroller, gifter sig och fostrar en rättfärdig familj. Dessa rättfärdiga familjer fortsätter att skapa nästa generations ledare i kyrkan.

När president Hinckley talade om dem som skulle välsignas genom SUF, sade han: "Med goda yrkeskunskaper kan dessa unga

män och kvinnor höja sig ur den fattigdom som de och generationer före dem upplevt. De blir bättre familjeförsörjare. De kommer att tjäna i kyrkan och tillväxa i ledaransvar ... Som trofasta medlemmar kommer de att betala tionde och offergåvor och kyrkan blir mycket starkare genom deras närvaro i de områden där de bor."²

De välsignelser som framtida familjer får med sig börjar redan visa sig. En ung återvänd missionär i Mexico säger:

"I december 2001 återvände jag hem efter en heltidsmission i Mexicomissionen Veracruz. Jag hade höga mål, men det såg inte ut som om jag skulle kunna nå dem på

DEM FÅR DELTA?

Värdiga unga män och kvinnor som:

- Generellt sett är mellan 18 och 30.
- Är gifta eller ensamstående
- Är aktiva i kyrkan och inskrivna i religionsinstitutet på orten.
- Bor, arbetar och går i skolan i områden där SUF-programmet är godkänt.
- Saknar medel för att finansiera sin utbildning.

grund av min ekonomi, trots hjälp från familjen. Då fick jag veta att jag tack vare SUF skulle kunna förverkliga min dröm.

Jag avslutade min utbildning för bara en vecka sedan och fick genast ett arbete med en lön som är tre gånger högre än den som jag hade tidigare. Jag kan nu bilda familj. Jag gifte mig den 20 december 2002.”

Hopp

Hoppet som väckts hos dem som tidigare misströstat är en av SUF:s framträdande effekter. En brasiliansk ung man talar för många andra när han säger: ”Jag kände mig missmodig och hade övergett mina mål om att få ett bra yrke. Men då hjälpte ständiga utbildningsfonden mig att lyfta på huvudet och se nya horisonter.”

Att hoppas är ”att hysa en önskan och se fram emot [eller] förvänta sig att få något [eller] att något ska uppfyllas”.³ Ur evangeliets synvinkel förväntar vi oss att få leva igen och frälsas hos vår Fader i himlen. Våra ungdomar som har ett vittnesbörd hoppas på odödlighet och evigt liv. Men det är svårt för dem att glädjas åt nästa liv om de inte kan förvänta sig att få ha ett gott liv på jorden, vilket bland annat innebär ett bra arbete och möjligheter att utveckla sina färdigheter och talanger. När sådana mål verkar vara omöjliga att uppnå, blir hopp till hopplöshet. Utan detta jordiska hopp kan hoppet om frälsning kännas överkligt.

SUF har redan ökat hoppet hos våra unga män och kvinnor över hela världen. Bara att veta att vår profet bekymrar sig för dem och önskar dem det allra bästa har varit betydelsefullt. Vetskapen om att han har sagt att utbildning är nyckeln till möjligheterna, har vänt deras hjärta och sinne mot studier, praktisk utbildning och till att söka få ett tillfredsställande arbete. Vetskapen om att de har tillgång till yrkesutbildning, vägledning och medel för att ta del av detta, är en god medicin. Dessa försök att nå ut till ungdomarna kan visa sig vara ständiga utbildningsfondens viktigaste princip och starkaste källa till ljus.

Oberoende

En annan viktig princip som SUF grundar sig på är oberoende. President Hinckley betonar hela tiden att ungdomarna inte får något annat än en möjlighet. ”De kommer att betala tillbaka sina lån så att andra kan bli välsignade så som de välsignats.”⁴ Han tror på våra ungdomar och de motsvarar hans förväntningar. De första rapporterna om återbetalningstakten hos dem som fått de första lånen ger uppmuntrande bevis för att denna princip verkar.

Inbyggt i programmet finns ett fast, förbundsliknande löfte om att betala tillbaka lånen för att hjälpa andra. De som ansöker om lån lovar också att bara låna den summa som är absolut nödvändig för att de ska kunna uppnå sina mål. De måste själva betala boendet och matkostnaderna, stanna kvar i sin hemkommun och hitta sätt att själva stå för så många av skolutgifterna som möjligt. De påtar sig gärna detta ansvar.

Ett ungt nygift par ansökte om ett SUF-lån. Som en del av ansökningsprocessen tog de den korta kursen som hjälpte dem att välja en yrkesbana och göra en budget. När de hade funderat och utarbetat en budget, bestämde de vilka onödiga utgifter som de kunde minska på eller ta bort, som att äta ute. De blev häpnadslagna när de upptäckte att de inte skulle behöva några lån om de bara levde sparsamt. De kunde betala sin utbildning själva.

SUF har redan visat sig vara en katalysator för att våra medlemmar ska lära sig bli oberoende – särskilt för våra unga vuxna. Deras barn kommer att dra nytta av detta, liksom deras församlingar och grenar och kyrkan som helhet. Varje samhälle blir bättre när vårt folk lär sig och visar exempel på oberoende. Självkänslan och självförtroendet kommer att skjuta i höjden och resultatet blir mirakulöst.

HUR KAN JAG DELTA?

Om du bor i ett område där SUF har godkänts:

- Skriv in dig i institutet.
- Skaffa om möjligt ett arbete så att du kan betala för kost och logi och hjälpa till att betala utbildningen.
- Tala med din institutlärare om att ansöka om ett lån från ständiga utbildningsfonden. Det finns personal inom Kyrkans utbildningsverksamhet som kan hjälpa dig att sätta igång med ansökningsprocessen.

fattiga. I denna process blir de som tar emot lån oberoende och betalar tillbaka lånen vilket i sin tur hjälper andra. President Hinckley har sagt: "Med dessa förbättrade möjligheter kommer de att ta sig ur fattigdomens kretslopp som de och människor före dem har levt med så länge ... De kommer att bli ledare i sina hemländer i detta stora verk. De kommer att

betala tionde och offergåvor, som kommer att göra det möjligt för kyrkan att utöka sitt verk runtom i världen."⁵

Offer

Bokstavligen miljontals dollar har kommit från församlingar och grenar. De flesta bidragen har kommit från kyrkans vanliga medlemmar. Varje dag, varje vecka, kommer deras små bidrag som bygger upp fonden. Om vi inte såg några andra resultat än detta utgjutande av kärlek och offer, skulle vi få dra slutsatsen att fonden hade stärkt uppföringsandan bland heliga i hela världen och således haft ett stort och gott inflytande på dem.

Men det finns ytterligare en princip som lärs ut här. Det är principen om att fatta beslut som gör oss mer omtänksamma och rättvisa. När någon ser människor lida av fattigdom och hopplöshet finns det en inneboende röst som säger: "När jag har så mycket, hur kan jag då ta det lugnt och samtidigt känna att jag är rättvis?" SUF är ett underbart hjälpmedel varigenom vanliga människor kan hjälpa till att skapa balans och rättvisa.

Kontrasten mellan de som har nog och mer än nog och de som inget har är inte ny. Paulus såg liknande förhållanden bland de heliga i Korint. Svaret var att dela med sig. Han påminde de heliga i Korint att "vår Herre Jesus Kristus ... var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika". (2 Kor 8:9) Paulus uppmanade dem som hade medel att använda sitt överflöd för att hjälpa dem som led brist. När de gjorde så skulle de både få och ge eftersom de fattigas "överflöd [en annan gång] skall avhjälpa er brist". (2 Kor 8:14) Han uppmanade dem att "ge ... inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare." (2 Kor 9:7)

Detta är en situation där alla är vinnare och den har fantastiska möjligheter. De som har pengar över kan hjälpa

En inbjudan

Sedan tillkännagivandet gjordes har ständiga utbildningsfonden utvecklats från en profets syn till en kraftfull realitet. Den förbereder ledare i kyrkan, ger hopp och bygger upp karaktär och oberoende – vilket kommer att välsigna framtida generationer.

President Hinckley har uppmanat oss att delta i detta djärva initiativ. Medlemmar i kyrkan som ger för att hjälpa andra får samtidigt andliga välsignelser. Dugliga ungdomar som antar profetens uppmaning att delta kommer att bli bättre på att försörja sig själva och sin familj. Och de kommer att lära sig färdigheter och få större självförtroende, vilket gör det möjligt för dem att bidra på ett bättre sätt i kyrkan och i sin omgivning. Herren älskar underbara, värdiga ungdomar och han älskar dem som ger av rätt anledning, oavsett gåvans storlek.

Genom ständiga utbildningsfonden har Herren försett oss med ännu ett kraftfullt verktyg för att främja hans rikes fortsatta tillväxt. Och han har visat oss ett nytt sätt att också växa personligen – att bli mer rättvisa, mer generösa, mer hoppfulla och oberoende, mer som ett med våra medsyskon i kyrkan. ■

Äldste John K Carmack verkade som medlem av de sjuttios kvorum från 1984 till 2001.

SLUTNOTER

1. "Den ständiga utbildningsfonden", *Liabona*, jul 2001, s 67.
2. *Liabona*, jul 2001, s 62.
3. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10:e uppl, "hope", s 558.
4. *Liabona*, jul 2001, s 62.
5. "Låt oss böja oss ner och resa upp varandra", *Liabona*, jan 2002, s 62.

LÅT OSS TALA OM DET

- Vem kan dra nytta av att delta i ständiga utbildningsfonden?
- Varför tror du att kyrkans ledare utarbetade ett lånesystem i stället för ett stipendieprogram?
- Varför vill Herren att vi ska vara oberoende?
- Hur kände du för ständiga utbildningsfonden när du först fick höra talas om den? Hur känner du för den nu?
- Hur kan en bra anställning stärka familjelivet?
- Hur producerar starka medlemsfamiljer starka ledare?
- I skrifterna kan vi ofta läsa om hopp tillsammans med tro och kärlek som en huvudprincip. (Se Moroni 10:20.) Vilken betydelse har hoppet i ditt liv?
- Varför är offer en sådan viktig princip? Hur har du personligen haft nytta av andra människors offer?

Ovan: Carlos Salinas Villantoy från Lima i Peru studerar datavetenskap. Nedan: Elever lär sig att laga dieselmotorer vid en skola för bilmekaniker i Mexico City.

Jason tittade ut från sitt gömställe och blev skräckslagen när han såg en främling gå igenom lådorna.

Ring hem nu!

Barbara Elkins Catmull

När vår äldste son Jason var 11 år gammal hade vi en upplevelse som vi aldrig kommer att glömma. Det var söndag och när resten av familjen förberedde sig för att gå till kyrkan, klagade Jason över att han mådde dåligt. Vi beslutade att låta honom stanna kvar hemma och lovade att vi skulle ringa honom senare för att höra hur han mådde. Vårt möteshus låg inte så långt bort, så vi kunde springa hem om han behövde oss.

Strax innan sakramentsmötet började kände jag mig manad att ringa till

Jason på en gång. Telefonen ringde många gånger men Jason svarade inte. Jag antog att han sov och inte hörde telefonen. Men en gnagande känsla sade mig att något var mycket fel. Eftersom min make var i biskopsrådet på den tiden och redan satt på förhöjningen, lämnade jag de andra barnen där de satt och sade att jag skulle komma tillbaka om några minuter.

Den fem minuter långa bilturen kändes som en evighet. När jag kom dit rusade jag in i huset och ropade förtvivlat på Jason. Under vad som kändes som en evighet fick jag inget

svar och jag kunde inte hitta honom. Till slut hörde jag någon gråta tyst och såg Jason försiktigt krypa fram bakom soffan i vardagsrummet. Jag omfamnade honom och kunde känna hur han darrade när han berättade vad som hade hänt.

Han hade legat på soffan när han fick en känsla av att han skulle gömma sig. Han for genast upp och gömde sig bakom soffan. Just då hörde han någon komma in genom ytterdörren. Han tänkte att det måste vara någon ur familjen och tittade försiktigt fram från sitt gömställe. Han

blev mycket rädd när han såg att det var en inkräktare som hade en svart mask och handskar på sig och som gick igenom alla lådor. Han lyssnade medan främlingen gick omkring i huset. Just då ringde telefonen och inkräktaren gick därifrån. Det var förstås jag som hade ringt just innan jag lämnade möteshuset.

Jag kommer alltid att vara tacksam för den Helige Andens maningar som både Jason och jag kände den dagen. Jag är så tacksam att jag kände mig manad att komma hem så att jag var där när Jason behövde mig. Vem vet vad som kunde ha hänt om inkräktaren hade upptäckt Jason. Han blev inte bara skyddad, utan jag tror att Anden också hjälpte honom att återhämta sig från denna traumatiska upplevelse. Idag är Jason en modig och stark missionär och den Helige Anden fortsätter att vara hans värdefulla ledsagare. ■

Barbara Elkins Catmull tillhör Ammons sjunde församling, Ammons stav i Idabo Falls, Idaho.

under de senaste två åren hade övertygat mig om att jag behövde flytta från den lilla stad som jag bodde i och hitta ett annat arbete. Men trots stora ansträngningar hade jag ännu inte kunnat hitta något lämpligt arbete.

Medan jag grät och bad för att få veta varför jag inte fick den hjälp jag

behövde, kom en fridfull, varm känsla över mig. Jag slutade prata och stod bara tyst på knä. Jag förstod att min himmelske Fader tröstade mig genom Anden. Jag kom att tänka på de skriftställen som jag hade läst många gånger under de senaste två åren och som hade varit till stor tröst för mig.

Medan jag grät och bad för att få veta varför jag inte fick den hjälp jag behövde, kom en fridfull, varm känsla över mig.

Herren visste vad som väntade mig

Linda Sims Depew

Jag var ensam hemma, stod på knä i en tårfylld bön och frågade min himmelske Fader varför saker och ting inte ordnade sig för mig. Mina personliga prövningar

Ett av skriftställena var Andra Nephi 4:16–35, särskilt vers 28, där Nephi säger: "Fröjda dig, o mitt hjärta och giv icke mera efter för min själs fiende!" Det andra skriftstället var L&F 98:3, vilket försäkrade mig om att mina böner blev hörda och att "alla edra sorger skola samverka till edert bästa och mitt namns förhålligande, säger Herren".

Så trots att jag fortfarande kände att jag ville flytta ifrån staden, visste jag av hela mitt hjärta att allt skulle ordna sig. Min himmelske Fader fanns där och det kändes bra att stanna kvar om han ville att jag skulle göra det.

Bara tre månader senare fick jag veta att min 24-årige son, som gick en läkarutbildning i en grannstat, hade fått cancer. Jag tillbringade de följande tre veckorna med honom på sjukhuset. Om jag hade fått ett nytt arbete skulle jag inte ha haft någon semester, någon ledighet för vård av sjukt barn eller annan ledighet att ta ut. Jag skulle ha fått sluta mitt nya arbete för att kunna vara med min son och således också få kämpa med arbetslöshet.

Jag kunde inte annat än tro att Herren visste vad som väntade mig och därför tillfälligt svarade nej på min bön.

Min son fick gå igenom kemoterapi och under några månader visste vi inte om han skulle få leva. Jag kände att jag behövde flytta till grannstaten där han var. Jag stod inte ut med att vara så långt borta när han var sjuk och ändå försökte gå vidare med sin läkarutbildning. Som tur var fick jag,

genom en rad händelser som visade att Herren hjälpte mig, ett arbete i det område där min son bodde.

Jag bodde i det området tillräckligt länge för att få se min son gifta sig med sin barndomskärlek, återfå sin hälsa, utexamineras med mycket goda betyg och ge mig mitt första barnbarn. Snart välsignades jag med att få gifta mig med en underbar man som länge hade varit en nära vän.

"Fröjda dig, o mitt hjärta och giv icke mera efter för min själs fiende!" "Alla edra sorger skola samverka till edert bästa och mitt namns förhålligande, säger Herren." När den rätta tiden var inne öppnade Herren himlens fönster och välsignade mig. Jag tänker fortfarande på dessa välsignelser och skrifternas tröstande ord, och jag ber för att jag aldrig ska glömma dem. ■

Linda Sims Depew tillhör Lost Mountains församling i Powder Springs stav, Georgia.

Han vederkvicker min själ

Sérgio Ribeiro

Jag föddes 1961 i Brasilien och fick höra talas om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga när jag var sex år gammal. Jag hade en mycket lycklig barndom, men min familjs liv förändrades under julen

1970 när jag fick en mycket ovanlig sjukdom.

Under en period fick jag stanna på sjukhuset i ett år och läkarna visste inte vad de skulle göra. Herren räddade mitt liv flera gånger efter att min far hade lagt händerna på mitt huvud och uttalat en kraftfull prästadömsvälsignelse. Jag kommer ihåg ett tillfälle när ett läkarlag förundrades över att min feber på 41 grader plötsligt försvann när min far tog bort sina värmdiga händer från mitt huvud. Sådana underverk fortsatte i ca fyra år då sjukdomen var som värst.

En dag hölls det en konferens i vår stad. Mina föräldrar blev glada och tacksamma när de fick veta att äldste Marvin J Ashton (1915–1994) i de tolv apostlarnas kворum skulle vara där.

Kapellet var överfullt den dagen. Min mor kunde inte komma i närheten av äldste Ashton. När min sexåriga bror såg min mors förtvivlan lyckades han ta sig igenom folkmassan och nå fram till honom. Han bad äldste Ashton att välsigna hans bror som var mycket sjuk och insisterade på att han skulle komma dit där vi var. Men äldste Ashton kunde inte komma just då. Vi bad en bön om att vi skulle få träffa honom i slutet av konferensen.

Till vår förvåning sade äldste Ashton följande i början av sitt tal: "När jag kom hit bad en liten pojke mig att välsigna hans bror som var allvarligt sjuk, och jag vill säga till alla som hör min röst att din bror ska bli frisk och fullfölja sin mission här på jorden."

M*in sexåriga bror lyckades ta sig igenom folkmassan för att be äldste Ashton att välsigna mig.*

För mina föräldrar var det den balsam som de hade bett om, en lättnad efter alla dagar av smärta och sorg. Vi påbörjade en ny behandling och med tro på kraften i äldste Ashtons löfte förändrades mitt liv helt och hållet.

När jag blev 19 år gick jag ut på missionsfältet, delvis för att infria löftet jag hade fått och för att tillfredsställa mitt hjärtas önskan att tjäna Herren genom att sprida hans underbara evangelium. Jag verkade i Brasilienmissionen Recife där utvalda familjer sattes i min väg och jag kunde tjäna som verktyg i Herrens händer för att förmå själar att omvända sig.

När jag hade återvänt från min mission gifte jag mig med en vacker ung

kvinna som jag hade vuxit upp med i kyrkan. Men när vårt första barn föddes tog Herren honom till sig. Jag kunde inte förstå varför jag hade fått denna nya tragedi i mitt liv, men jag förstod att mitt vittnesbörd och min tillit till Herren fortfarande höll på att formas.

Idag har min hustru och jag en familj med fem barn. Vår äldste son förbereder sig för att verka som missionär. Jag har verkat som biskop i min församling. Symptomen på min tidigare sjukdom har försvunnit.

Mitt liv och mitt vittnesbörd är baserade på tro på kraften i prästdömet, familjens eviga natur och lärdomarna i Psaltaren 23, i vilken David säger:

”Herren är min herde, mig skall intet fattas.

Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig.

Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn. Du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över.

Idel godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall bo i Herrens hus evinnerligen.” ■

Sérgio Ribeiro tillhör *Jardim do Lago församling, Campinas stav, Brasilien.*

När Chris var nio år bytte han ut sina ishockeyrör mot konståkningsskridskor. Nu har han bytt ut sina skridskor mot missionärsskor.

DRÖMMAR PÅ IS

SHANNA GHAZNAVI

Kyrkans tidningar

"Fördenskull har jag sänt eder, att I skolen vara lydiga och att edra hjärtan må vara redo till att bära vittnesbörd." (L&F 58:6)

Chris Obzansky spelade ishockey i tre år innan han bestämde sig för att det inte var något för honom. När han var nio år bytte han ut sina ishockeyrör mot konståkningsskridskor och det har lett till att han blivit en framgångsrik konståkare. Men det har inte alltid varit lätt.

"Jag var fast besluten att lära mig åka på de där konståkningsskridskorna", sade han. "Men jag snubblade hela tiden över taggarna!" Trots svårigheterna insåg han att det var konståkning som han verkligen ville hålla på med. "Förresten tyckte jag att det var roligare att åka skridskor tillsammans med en flicka i stället för ett lag med stinkande ishockeyspelare", säger Chris och skrattar.

Han hade stora drömmar. Han och hans partner hade kommit på andra plats i Förenta staternas nationella tävling för juniorer, på tredje plats i Förenta staternas nationella tävling och på första plats i en internationell tävling i Kina. Han planerade att tävla i vinterolympiaden 2006 och sedan gå ut som missionär när han var 21 år. Men när han var 18 år, just när allt gick bra, stötte han på problem.

"Jag tyckte inte riktigt att det var roligt och hade svårt med sporten", minns han. "Jag försökte att bara ta mig igenom det men jag kunde inte längre. Jag sade: 'Herre, vad ska jag göra?'"

Chris fick en del av svaret när han talade med sin biskop, som uppmanade honom att be om beslutet att skjuta upp missionen. "Hans råd gick liksom in genom ena örat och ut genom det andra", erkänner Chris. "Men till slut kom jag till en punkt då jag verkligen behövde fråga och verkligen behövde lyssna."

Fastän Chris alltid hade planerat att gå ut som missionär kände han sig manad att gå ut tidigare än han hade tänkt.

Chris' tränare och partner (nedan) blev besvikna när han sade att han hade beslutat sig för att gå ut som missionär, men de stöttade honom helt och hållet.

Den andra delen av Chris' svar kom under ett sakramentsmöte. Han lyssnade på presidenten för Unga män som talade om sin egen missionskallelse när Anden sade till honom: "Chris, du behöver gå ut som missionär när du är 19. Annars kommer du att få ett svårt liv." Budskapet var så tydligt att jag faktiskt vände mig om för att se om det var någon där", sade han. "Känslan kom tillbaka, tio gånger starkare, och jag insåg att jag verkligen behövde gå ut som missionär."

Detta är inte slutet på berättelsen

Samma kväll ringde Chris till sin partner och sin tränare för att berätta om nyheten. När

han först började träna med dem hade han sagt att det var möjligt att han gick ut som missionär. Men ingen av dem hade trott att han skulle gå ut – i alla fall inte ännu. Fastän de var besvikna, säger

Chris, "så har de visat stort stöd för mig och min mission, och det är jag tacksam för".

Chris känner sig fridfull över sitt beslut och över sitt liv. "Jag är tacksam för att min himmelske Fader gav mig den där maningen", säger han. "Men det har varit mycket jobbigt sedan dess. Satan försökte att få mig på fall på alla möjliga sätt."

För att kämpa mot rädslorna och frestelserna läste Chris skrifterna och bad på samma sätt som han hade hängt sig åt träningen på isbanorna i

Delaware, där han hade bott under träningen. Han studerade skrifterna minst två gånger om dagen och han planerade in tid att be uppriktigt minst tre gånger om dagen. "Det skyddade mig verkligen", säger han. Han fick också mycket hjälp av vännerna och familjen när han kom tillbaka

till trettonde församlingen i Salt Lakes centrala stav.

Nya regler

Det finns många regler som gäller för en konståkare – många rörelser man ska göra eller inte får göra. Det krävs stor kreativitet och talang för dans för att lyckas. Chris tror att hans upplevelser som konståkare kommer att hjälpa honom på hans mission – sådant som att lära sig komma överens med en kamrat, följa strikta regler och hänge sig åt något varje dag under en lång tid.

Hans kallelse till Baltiska staternas mission som rysktalande missionär är spännande för Chris, speciellt eftersom han vet att ryskan kommer att vara till hjälp om han fortfarande vill fortsätta med konståkning efter missionen. (Många av de tävlande och tränarna talar ryska.) Han vill också bli tränare så småningom. Men just nu, säger han, "vill jag bara hjälpa människorna att få kunskap om evangeliet".

Fortsatt vägledning

När Chris fick maningen att gå ut som missionär var det inte första gången han hade bett och sedan fått vägledning av Herren. Han var 16, hade just brutit med en konståkningspartner och hade det jobbigt. "Min pappa gav mig en välsignelse och han sade till mig att Anden skulle vara med mig och trösta mig", säger han.

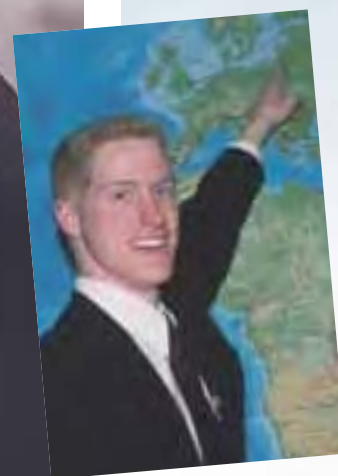
Efter välsignelsen kände sig Chris manad att läsa L&F 58. Verserna två till sju har betytt mycket för honom. "Det kändes som om de skrevs just för mig", sade han. "Allt som står i verserna har inträffat i mitt liv och inträffar fortfarande. De där verserna har tröstat mig så mycket."

Chris försöker följa rådet han fick i L&F 58 och verkar som missionär just när

Herren ville att han skulle göra det. Och han är redo att vittna om Frälsaren och evangeliet i de baltiska staterna. Han vet att han kommer att få möta fler svårigheter än taggar och byte av partners där, men han vet också att när han ber om vägledning så svarar Herren. ■

Shanna Ghaznavi tillhör BYU:s 61:a församling, Brigham Young-universitetets andra stav.

Efter att ha tillbringat några veckor på missionärsskolan med sin kamrat, äldste Wilkinson (nedan), befinner sig äldste Obzansky nu på en annan isig plats – Baltiska staternas mission. Och han inser att Herren fortsätter att vägleda honom i allt han gör.

Tacksam för Hjälpföreningen

Som missionär för kyrkan försökte jag hjälpa andra att känna den Helige Andens inflytande. För ett tag sedan fick min kamrat och jag möjlighet att visa en ung man ett videoband med ett tal av president Gordon B Hinckley. Den unge mannen blev djupt rörd av Anden.

Nyligen läste jag ett generalkonferenstal av Hjälpföreningens generalpresident som är mycket viktigt för mig som ung kvinnlig medlem i kyrkan. Jag är tacksam för det systerskap vi har. Våra ledare och deras konferenstal hjälper mig mycket att bli en god syster och även att förbereda mig för att bli mamma.

*Juliana Rosa,
Habitacionals gren
i São João da Boa Vista stav, Brasilien*

Liabona en stor källa till styrka

Jag har varit medlem i kyrkan i tre år och sedan jag döptes har jag inte missat ett nummer av *Liabona*. Den är en stor källa till styrka för mig eftersom den bekräftar sanningen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas storslagna verk. Jag är mycket tacksam mot min himmelske Fader för sådana inspirerade ledare, vars budskap förnyar oss andligen varje månad.

*Martha Castro,
Ipiales andra församling
i Pasto stav, Colombia*

Tron på Jesus Kristus stärks

I några månader har jag lånat *Liabona* av andra. Först den här månaden fick jag mitt första nummer av min egen prenumeration. Jag är glad att ha den, för *Liabona* inspirerar mig och undervisar mig

om evangeliet. Den stärker min tro på Jesus Kristus och min himmelske Fader. Jag så lyckligt lottad att veta att kyrkan är sann. Jag älskar att vara medlem.

*Mary Ann C Pada,
Lucena andra församling
i Lucena stav, Filippinerna*

Goda vänner i kyrkan

Jag har varit medlem i kyrkan sedan den 6 maj 2001 och kyrkan är det viktigaste i mitt liv. Jag är 16 år gammal. Ingen i min familj är medlem i kyrkan, men jag har de bästa vänner man kan önska i Unga mäns program. I kyrkan finns också de hjälpsammaste vuxna människorna och de mest oskyldiga och mest kärleksfulla barnen.

*Douglas Eduardo Díaz Ruiz,
Obrero församling
i Ciudad Ojeda stav, Venezuela*

FOTO WELDEN C ANDERSEN, BILDEN ÄR ARRANGERAD

Vi efterlyser lyckade hemaftnar

Har din familj haft en lyckad hemafton? Berätta vad som fungerar i din familj – kreativa lektionsförslag, tjänandeprojekt, aktiviteter, vittnesbördsmöten, familjeråd och så vidare. Skicka dina förslag till Family Home Evening Successes, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liabona-imag@ldschurch.org.

Lilla stjärnan

Det är saligare att giva

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

Det är viktigt att ge till behövande. President Monson berättar om en söndagsskollärare som lärde honom att dela med sig.

Jag vill uttrycka min tacksamhet för en söndagsskolelärare [som hette] Lucy Gertsch. Hon var vacker, lågmäld och intresserad av oss. Hon fick skrifterna att bli verkligt levande.

Vi började på ett projekt att spara pengar till en jättestor fest. Syster Gertsch förde noggrant bok över våra växande tillgångar. Som pojkar och flickor med god aptit [föreställde vi oss] kakor, tårter, pajer och glass. Detta skulle bli något alldeles fantastiskt – den största festen i historien.

Ingen av oss kommer någonsin att glömma den grå söndagsmorgonen i januari när vår älskade lärare berättade för oss, att en av våra klasskamraters mamma hade dött. Vi tänkte på våra egna mödrar och hur mycket de betydde för oss. Vi sörjde tillsammans med Billy Devenport.

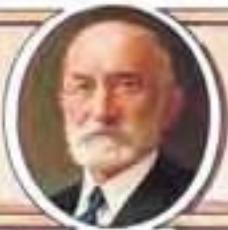
Lektionen den dagen handlade om kapitel 20 i Apostlagärningarna, vers 35: "[Kom] ihåg de ord som Herren Jesus själv sade:

Det är saligare att giva än att taga." Lucy Gertsch frågade: "Skulle ni vilja följa denna Herrens lärdom? Vad säger ni om att ta vår festkassa och som klass överlämna den till familjen Devenport som ett bevis på vår kärlek?" Beslutet var enhälligt. Vi räknade mycket noga varje slant och lade hela summan i ett stort kuvert.

Jag kommer alltid att minnas den lilla skaran som gick de tre kvarteren hem till Billy och hälsade på honom, hans syskon och deras far. Hans mor var märkbart frånvarande. Jag glömmer aldrig tårarna som glittrade i allas ögon, då det vita kuvertet med vår värdefulla festkassa överlämnades av vår lärares smala hand till den sörjande fadern. Vi nästan hoppade tillbaka till kapellet. Våra hjärtan var lättare än någonsin förr. Vår glädje var större och vår insikt djupare. Vi hade genom egen erfarenhet lärt oss att det verkligen är saligare att ge än att få. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 1992.

FRÅN PRESIDENT HEBER J GRANTS LIV

Hur han blev vän med Brigham Young

En vinterdag smög sig den sexårige Heber J Grant fram och ställde sig på bakmedarna på president Brigham Youngs släde. Han ville bara åka med ett kvarter. Men han vågade inte hoppa av förrän släden saktade in. När den väl gjorde det hade han åkt ganska långt. Han försökte springa iväg utan att president Young skulle se honom.

Stanna! Den där lille pojken är nästan stelfrusen! Sätt honom här under buffelskinnet.

Vad heter du?

Du måste vara Jedediahs son. Jag älskade din far väldigt mycket. Han var min andre rådgivare.

Heber Grant.

President Young sade till Heber att han ville intervjua honom om sex månader. Heber lydde. Han och president Young blev vänner.

Heber var nästan lika mycket i Brigham Youngs hem som i sitt eget.

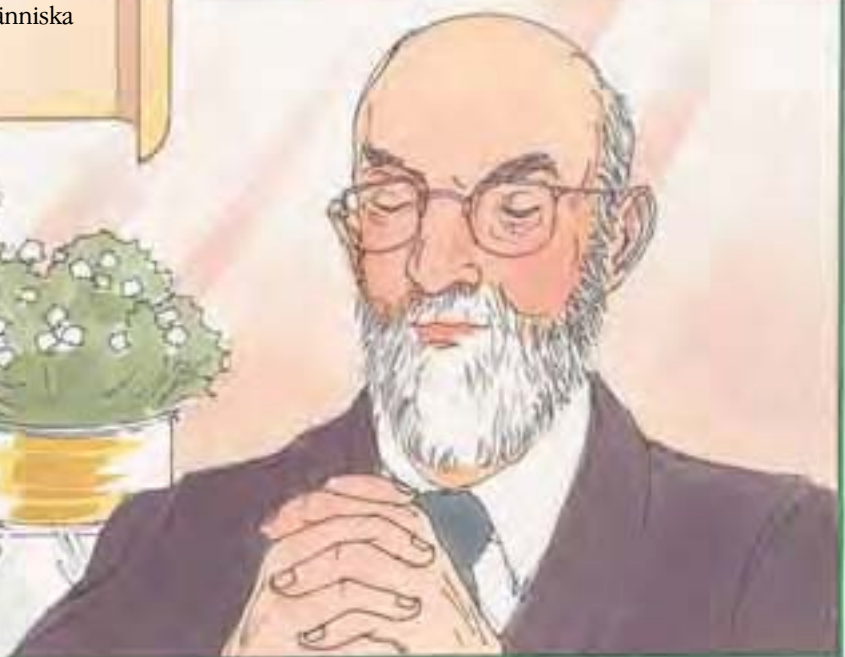

Ibland var han där när det var familjebön och han förvånades över hur president Young bad. Heber sade senare: "Jag ... lyfte på huvudet, vände mig om och tittade på den plats där Brigham Young bad för att se om Herren var där. Det kändes som om han talade med Herren som en människa talar med en annan."

Som profet lärde sig Heber J Grant att tala till vår himmelske Fader på samma sätt.

Omarbetning av ett tal från Conference Report, apr 1917, s 23; Conference Report, jun 1919, s 7.

Templets vä

ÄLDSTE ENRIQUE R FALABELLA

områdesauktoritetssjuttio
området Centralamerika

Min mamma dog när jag var fem år. Vi bodde i Guatemala City i Guatemala och på den tiden var vi inte medlemmar i kyrkan. Min pappa trodde på Gud men visste inget om frälsningsplanen eller vad som hade hänt med hans hustrus ande. Det var svårt för honom att uppfostra fyra barn ensam.

När jag var omkring 12 år gammal såg min syster två missionärer som gick förbi vårt hus. Hon bjöd in

dem. De undervisade oss om evangeliet och efter några veckor beslutade min syster och jag oss för att döpas. Men min pappa var inte säker. En broder i församlingen besökte honom och gav honom en broschyr om frälsningsplanen. När min pappa läste att vår familj kunde vara tillsammans för evigt, visste han att han ville bli medlem i kyrkan. Det var svaret på hans förhoppningar och drömmar.

På den tiden låg det närmaste templet i Mesa i Arizona i Förenta staterna. Det var svårt att göra en så dyr resa. Senare, när min pappa kallades som distriktspresident, frågade missionspresidenten honom: "Vad tänker du göra?"

"Vi ska åka till templet", svarade min pappa. Han organiserade en grupp med 100 personer som reste tillsammans till templet i Mesa. Vår familj blev besegrad och vi kände alla

**Templet i Guatemala City,
Guatemala**

Isignelser

mammas närvaro. Vi visste att hon hade tagit emot evangeliet.

När min hustru Blanca och jag gifte oss, krävde lagen i Guatemala att vi först gifte oss borgerligt. Jag tyckte inte om den ceremonin – enligt den var vi bara gifta tills döden skilde oss åt. Nästa dag åkte vi till Arizona. Vi hade fått sälja några av våra ägodelar för att ha råd med resan. En av de lyckligaste stunderna i mitt liv var när jag beseglades till min hustru i templet för evigheten.

Men vi insåg snart att vi inte hade tillräckligt med pengar för att återvända till Guatemala. När vi kom till kyrkan skakade en man hand med mig och gav mig en tjugodollarsedel. En annan man gjorde likadant. Jag hade inte sagt något om våra problem. Men vi hade berättat om dem för vår himmelske Fader.

Jag var stavs-president när det tillkännagavs att templet i Guatemala skulle byggas. Det var mitt privilegium att hjälpa till att samla in pengar till templet och förbereda människorna för att bli värdiga att komma dit. Vi ombads att samla in 10 000 dollar. Barn, ungdomar och vuxna, alla hjälpte till. Människorna i staven var så entusiastiska att vi fick ihop omkring 27 000 dollar – nästan tre gånger mer än vad målet var.

När vår yngsta son Daniel var 11 år sade

han att han ville ha en särskild present när han fyllde 12. Han ville komma till templet och döpas för några av sina förfäder. Hela familjen började släktforska. Vi kom närmare våra levande släktingar och hittade flera förfäder vars tempelförordningar inte hade utförts. På min sons tolvårsdag döptes han för dessa människor. Jag utförde förordningarna. Daniel fick ett starkare vittnesbörd om tempelarbete.

Som ni kanske förstår har många av de bästa stunderna i mitt liv varit i Herrens hus. Det kan vara likadant för var och en av er.

Kom alltid ihåg att vår Herre Jesus Kristus älskar barn. När vi läser om hans besök i Amerika efter sin uppståndelse, får vi veta att han kallade till sig barnen och välsignade var och en av dem. Det var inte många gånger i skrifterna som författaren inte kunde skriva vad som sades, men det här var en av dem. Orden och välsignelserna var så heliga att de inte kunde skrivas ner. (Se 3 Nephi 17:12–23.) Jesus älskar er precis som han älskade de barnen.

Jag tror att mitt vittnesbörd var lika starkt när jag var 12 år som det är idag. Man behöver inte vara vuxen för att ha ett vittnesbörd om Jesus Kristus eller för att göra något för andra. Ibland kanske ni inte inser hur mycket gott ni gör för era föräldrar, för era släktingar och för världen. ●

"Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen." (Matt 16:19)

EFTER NYA TESTAMENTET

ILLUSTRATIONER PAUL MANN

Petrus, Jakob, Johannes och andra apostlar i kyrkan arbetade flitigt för att undervisa folket om Jesus Kristus. Många människor blev medlemmar i kyrkan i många länder. De heliga försökte följa Guds bud.

Apostlagärningarna 6:2–4; 7; 11:19–21

Onda människor ville inte att de heliga skulle tro på Jesus Kristus och följa Guds bud, så de försökte ändra på buden. Några heliga trodde på de onda människorna. De slutade att tro på Jesus och lydde inte hans bud.

Galaterbrevet 1:6–8; Brevet till Titus 1:10–11; Johannes första brev 2:18–19

Många rättfärdiga heliga dödades. När apostlarna hade dödats fanns det ingen kvar som kunde leda kyrkan. Jesu Kristi kyrka fanns inte längre på jorden. Prästadömetes nycklar togs bort från jorden och människorna hade inga profeter som vägledde dem. Apostlarna Petrus och Paulus hade sagt att detta skulle hända.

*Matteus 23:34; 24:8–10; Romarbrevet 8:36; Första Korintierbrevet 4:9–13;
Petrus första brev 4:12; James E Talmage, Jesus Kristus, s 732–733*

Hundratals år gick. Det fanns många olika kyrkor, men ingen av dem hade apostlar. Deras ledare hade inte prästadömet. Ingen av kyrkorna var Jesu Kristi kyrka. Men profeter hade sagt att Jesu Kristi kyrka skulle finnas på jorden igen efter många år.

Apostlagärningarna 3:19–26; Andra Tessonikerbrevet 2:1–4; Andra Timoteusbrevet 4:3–4

1820 ville en pojke som hette Joseph Smith veta vilken kyrka som var Jesu Kristi kyrka. Han gick till skogen i närheten av sitt hem, knäböjde och bad Gud tala om för honom vilken kyrka som var den rätta.

Joseph Smiths skrifter 2:3, 5, 10, 14–15

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus kom till Joseph Smith. Frälsaren sade till Joseph att han inte skulle bli medlem i någon av kyrkorna för ingen av dem var den rätta.

Joseph Smiths skrifter 2:17–19

Gud valde Joseph Smith som den profet som skulle föra tillbaka Jesu Kristi kyrka till jorden. Gud sände änglar som gav Joseph prästadömet och han hjälpte Joseph att översätta Mormons bok. Den 6 april 1830 organiserades Jesu Kristi kyrka.

Joseph Smiths skrifter 2:33, 66–75

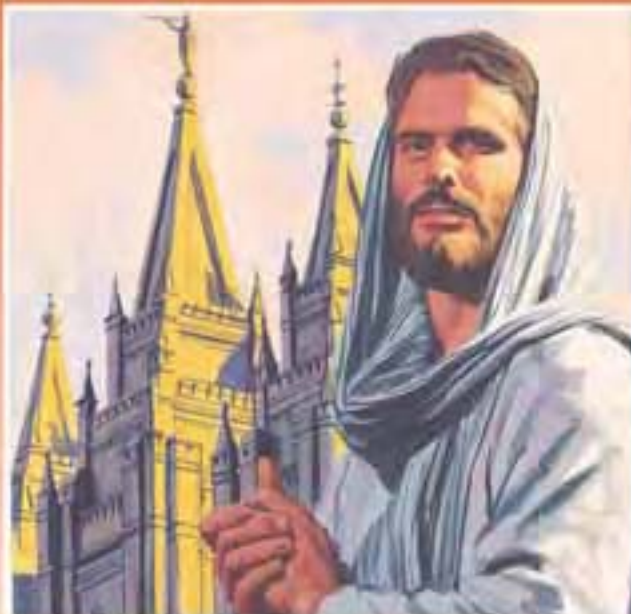
Liksom Jesus valde tolv apostlar till att hjälpa honom när han levde på jorden, valdes nu tolv apostlar ut till att hjälpa Joseph Smith att leda kyrkan. De fick kraften att undervisa om evangeliet och att utföra underverk.

L&F 102:3; 107:22–23, 35

Jesus vill att alla ska känna till hans kyrka. När han levde på jorden sände han ut missionärer som undervisade om hans evangelium. Jesus bad Joseph Smith att sända ut missionärer som skulle undervisa alla om Jesu Kristi evangelium.

L&F 1:18, 30

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är samma kyrka som Jesus och hans apostlar hade när de levde på jorden.

L&F 115:4

Jag är ett Guds barn

SHEILA E WILSON

”Jag är ett Guds barn. Jag vet att min himmelske Fader älskar mig, och jag älskar honom. Jag kan be till min himmelske Fader när som helst och var som helst. Jag försöker att minnas och följa Jesus Kristus.” (Handboken *Tro på Gud*, omslagets insida.)

Vem är du? Vet du det? Du vet vad du heter och du vet att du tillhör en familj här på jorden. Dina föräldrar och din familj älskar dig.

Du betyder mycket för dem. Du betyder också mycket för din himmelske Fader. Han är fadern till din ande. Du bodde hos honom i himlen innan du kom till jorden. Alla som har fötts på jorden är ett barn till vår himmelske Fader.

Du kommer inte ihåg att du bodde hos vår himmelske Fader, men du är hans barn. I skrifterna står det: ”[Vi] är alla den Högstes [barn].” (Ps 82:6) ”Den Högste” är vår himmelske Fader.

Har du samma ögonfärg som din mamma? Har ditt hår samma färg som din pappas? Barn liknar ofta sina föräldrar väldigt mycket. I Bibeln står det: ”Gud skapade människan till sin avbild.” (1 Mos 1:27) Att vara skapad i hans avbild betyder att du liknar din himmelske Fader. Det betyder också att du kan bli som honom.

Profeter vittnar om att du är ett Guds barn och att han känner och älskar dig. Varje gång du sjunger ”Jag är Guds lilla barn” (*Barnens sångbok*, s 2–3), vittnar du också om att du vet vem du är. Din himmelske Fader älskar dig. Han svarar på dina böner och hjälper dig att bli som honom. Du är hans barn och han vill att du ska återvända och bo hos honom igen en dag.

Skriftställeask

Ta försiktigt loss sidan LS13 och klistra fast den på tjockt papper. Klipp längs den heldragna svarta linjen. Vik längs de streckade linjerna så att det blir en ask. Sätt klister på alla flikarna utom den översta. Vik ner den

översta fliken så att asken kan stängas. Rita eller klistra fast en bild av dig själv i den tomma rutan. Läs skriftställe hänvisningen på varje sida av asken.

Klipp ut lapparna med skriftställe hänvisningar och lägg dem i asken. Välj en hänvisning varje dag och markera den i skrifterna. Skrifterna påminner dig om vem du är. Visa och berätta om asken under familjens hemafton.

Förslag till samlingsstunden

1. Visa barnen en bild av en baby eller låt en nybliven mamma berätta om hur de förberedde sig för babyens födelse. (Exempel: familjemedlemmarna var glada, gjorde i ordning kläder, visste att de skulle älska babyen.) Jämför detta med hur vår himmelske Fader känner för oss. Han skapade denna jord för oss att bo på. Han gläder sig när vi växer, lär oss mer och fattar bra beslut. Förbered praktikfall (se Undervisning: Den högsta kallelsen, s 175–176) som visar att på grund av att jag är ett Guds barn så väljer jag att handla därefter. Klipp ut bilder av barn i rött, grönt, gult och blått papper. Medan barnen sjunger ”Jag är Guds lilla barn” låter du bilderna gå runt bland dem. När musiken stannar och de håller i ett rött barn ber du dem nämna något som gör att de vet att vår himmelske Fader älskar dem. Om de håller i ett gult barn ber du dem nämna ett sätt de kan visa sin kärlek till sin himmelske Fader. Och om de håller i ett blått barn ber du dem lösa ett praktikfall. Låt varje barn skriva något som gör att de vet att de är ett Guds barn.

2. Be barnen att ställa sig upp när du nämner något som beskriver dem. Använd sådant som visar likheterna och olikheterna mellan barnen, t ex alla som har en näsa eller alla som har något blått på sig. Förklara att vi alla har egenskaper som liknar vår himmelske Faders eftersom vi är hans barn. Vi kan växa andligen för att bli lika vår himmelske Fader. På ena sidan av skrivtavlan skriver du ”Vår himmelske Fader är”, och på den andra sidan skriver du ”Jag kan vara”. Låt barnen nämna några av vår himmelske Faders egenskaper (kärleksfull, vänlig, generös och så vidare). Låt dem sedan nämna några av egenskaperna som de har eller vill utveckla. ●

Vik men klistra inte

Jag är ett Guds barn. (Se Ps 82:6; L&F 76:24.)

Jag skapades i Guds avbild. (Se Moses 2:27.)

Min himmelske Fader välsignade mig med en fysisk kropp. Min kropp är ett tempel. (Se 1 Kor 3:16–17.)

Min himmelske Fader sände sin Son Jesus Kristus till jorden för att han skulle hjälpa mig att återvända till honom. (Se L&F 49:5.)

Min himmelske Fader gav mig en jordisk familj som skulle hjälpa mig och vägleda mig. (Se L&F 68:25–28.)

Jag bodde i himlen hos min himmelske Fader.
(Se L&F 93:29.)

Min himmelske Fader och Jesus Kristus vill att jag ska vara lycklig. (se 2 Nephi 2:25.)

Min himmelske Fader älskar mig och ger mig vissa talanger. (Se L&F 46:11.)

Min himmelske Fader gav mig skrifterna så att jag kan få kunskap om honom. (Se L&F 33:16.)

Min himmelske Fader lyssnar till och besvarar mina böner. (Se L&F 112:10.)

Jag kan återvända och bo hos min himmelske Fader en dag. (Se L&F 78:7.)

Klistra

Klistra

Jag är ett Guds barn, min himmelske Fader älskar mig. (Se Ps 82:6.)

Min himmelske Fader har gett mig en jordisk familj.
(Se L&F 68:25–28.)

Jag bor i en vacker värld som skapats åt mig.
(Se L&F 14:9.)

Min himmelske Fader sände sin Son Jesus Kristus till jorden för att han skulle hjälpa mig. (Se Joh 3:16.)

Eftersom min himmelske Fader älskar mig, skapade han – genom Jesus Kristus – denna vackra värld åt mig. (Se L&F 14:9.)

Jag kan visa min kärlek till min himmelske Fader och Jesus Kristus genom att följa buden. (Se Joh 14:15.)

Klistra

Klistra

Min himmelske Fader lyssnar till och besvarar mina böner. (Se L&F 112:10.)

Min himmelske Fader och Jesus Kristus hjälper mig att hålla buden. (Se 1 Nephi 3:7.)

Jag försöker minnas och följa Jesus Kristus så att jag kan få bo hos honom en dag. (Se Joh 14:3.)

En trosviss sång

RONDA GIBB HINRICHSEN
En sann berättelse

*"De rättfärdigas sång är en bön till mig."
(L&F 25:12)*

Det hade just börjat regna när sjuåriga Angela kom in i tältet. Hennes två äldre bröder Michael och Mark var redan där. Mamma och pappa hade sitt eget tält lite längre bort.

"Vi håller bön innan vi kryper ner i sovsäckarna", sade Michael.

De tre barnen knäböjde i bön. Angela tackade sin himmelske Fader för alla sina välsignelser och hon bad honom att beskydda dem från ovädret och att hjälpa dem att sova gott.

Efter bönen kröp hon ner i sin sovsäck. Det var tyst en lång stund förutom alla dropp, dropp, dropp från regnet

som smattrade mot tältduken. Sedan hörde hon Michaels röst. "Du Angela, visst var Mount Rushmore fint?"

"Ja", svarade hon och gäspade.

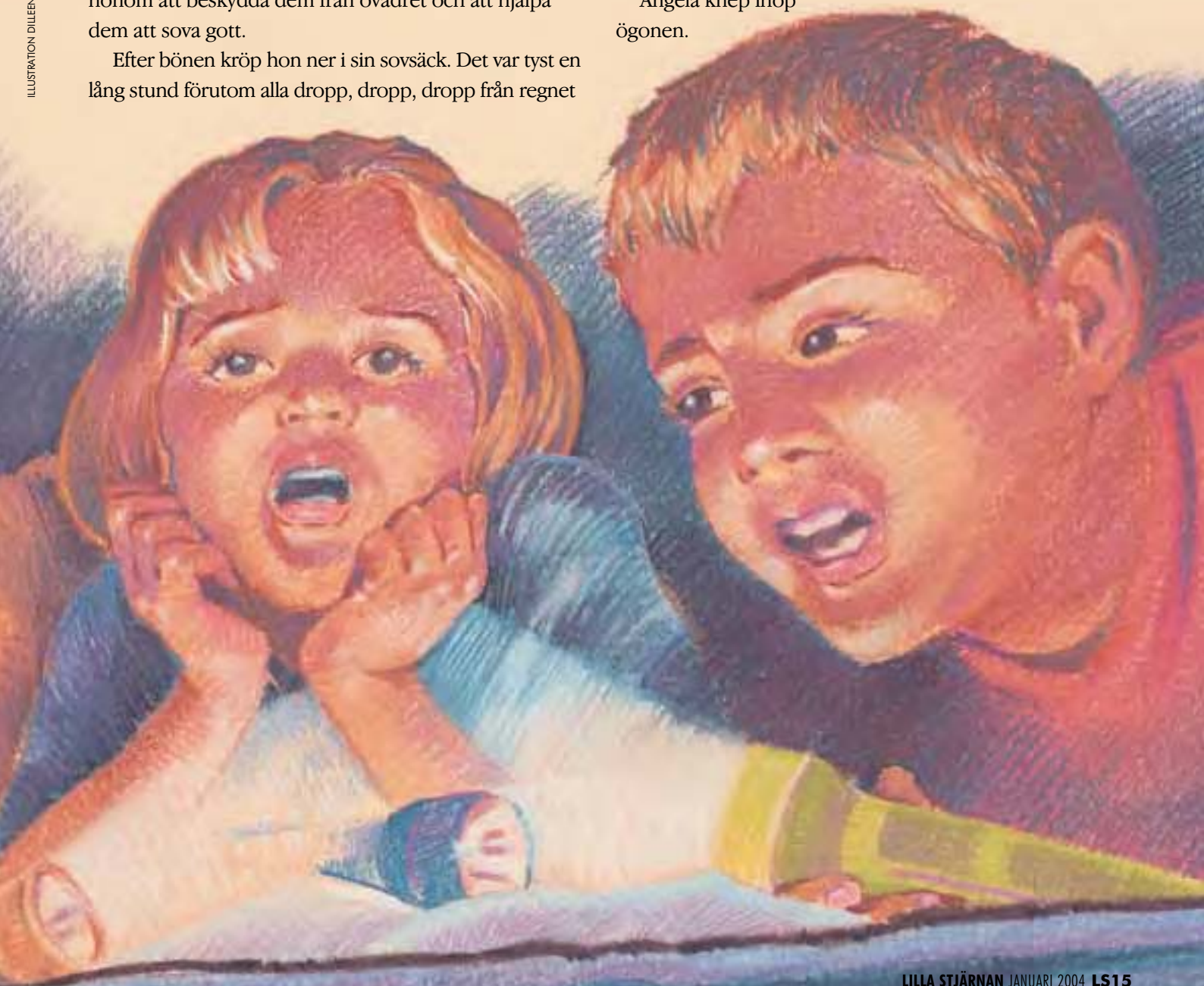
"Djuren i parken var också fina", sade Mark.

"Jag tyckte också om dem", sade Angela. Hon tänkte på buffelkalvarna som betade så nära vägen att hon kunde se hur de tittade på bilarna som sakta for förbi.

Blixt! Dåååååå!

Angela knep ihop ögonen.

ILLUSTRATION DILLEEN MARSH

"Sov nu", sade hon till sig själv. "Det är bara åska." Det hade regnat nästan varje dag medan familjen hade varit på semester. Varje gång det regnade för blixtrar över himlen som heta pilar och åskan ekade gång på gång som trumslag.

Blixt! Dåååååååå!

Angela drog sovsäcken över huvudet. "Sov nu", sade hon igen till sig själv.

"Mark, är du vaken?" viskade Michael i mörkret.

"Hmmm?" Mark lät mycket sömnig.

"Är du vaken?"

Blixt!

Mark öppnade ögonen. "Nu är jag det", sade han.

Dåååååå!

"Angela, är du vaken?" frågade Michael.

"Ja", kved Angela. "Jag är rädd. Jag vill gå till mammas och pappas tält."

"Det regnar för mycket", sade Michael.

"Du blir genomblöt. Förresten kan det vara farligt att gå ut när det blixtrar."

Angela rynkade pannan. "Men jag är jätterädd."

Blixt! Blixt!

"Du behöver inte vara rädd", sade Mark. "Det är coolt med blixtrar! Det är bara en massa statisk elektricitet i molnen."

Dåååååå!

"Och åskan låter som en stor piska!" lade han till.

Angela ryste. "Jag tycker inte om det!"

Blixt! Dåååååå!

"Tänk på sådant som gör dig glad då", föreslog Mark.

"Det kanske hjälper."

Angela blundade och tänkte på en äng med gula blommor. Hon såg sig själv skrattande springa nerför en kulle och ut på ängen.

Blixt! Dåååååå! Blixt! Blixt! Dåååååååå!

"Det fungerar inte", sade Angela och darrade. "Jag är fortfarande rädd."

Plötsligt började regnet vräka ner på tältet. Angela kröp ihop långt nere i sin sovsäck. Vad kunde hon göra

för att sluta vara rädd? Då kom en liten tanke till henne. "Vi kan sjunga!" utropade hon och hoppades att hennes bröder kunde höra henne över oväsandet. "Min primärlärare sade att vi mår bättre när vi sjunger primärsånger."

"Okej", sade Mark högt. "Vad ska vi sjunga?"

"Varför inte 'Jag är Guds lilla barn'?" föreslog Michael. Sakta och tyst började Angela sjunga.

*"Jag är Guds lilla barn,
och han har satt mig här ..."*

Angela slutade sjunga. Hennes bröder sjöng inte med. "De hör mig nog inte", tänkte hon. Så hon sjöng högre.

*"Han givit mig ett jordiskt hem
med far och mor så kär."*

Hennes bröder sjöng också nu.

*"Led mig, stöd mig, gå bredvid mig,
så att jag en dag
återvända kan till Gud
om jag har lytt hans lag."
(Barnens sångbok, s 2-3)*

Blixt! Dåååå!

"Vad ska vi sjunga nu?" frågade Angela.

"Vi sjunger den igen", sade Michael.

Om och om igen sjöng Angela, Michael och Mark "Jag är Guds lilla barn" tills ovädret hade passerat och det åter blev fridfullt i tältet.

"Det fungerade!" sade Angela för sig själv medan hon kröp ner i värmen i sin sovsäck. "Äntligen kan jag sova." När hon slöt ögonen kom en annan tanke till henne. "Jag är Guds lilla barn och jag vet att han går bredvid mig och hjälper mig." ●

"Precis som i den vackra primärsången ni sjunger, är ni verkligen allesammans Guds barn."

**President Ezra Taft Benson (1899-1994),
"Till barnen i kyrkan",
Nordstjärnan,
jul 1989, s 76.**

Lehi bygger ett altare av stenar i Lemuels dal, av Clark Kelley Price

"När [Lehi] färdats tre dagar i ödemarken, slog han upp sitt tält i en dal på en flodstrand. Han byggde ett altare av stenar och offrade Herren ett offer samt tackade Herren, vår Gud." (1 Nephi 2:6–7)

"Mormons bok är en slutsten därför att den befäster och knyter samman eviga principer och bud och förklarar frälsningens grundläggande lärdomar. Den är den främsta juvelen i det diadem som våra heliga skrifter utgör." Se president James E Faust, "Slutstenen i vår religion," s 2, och "Mormons bok, en överblick," s 18.

Min familj kan vara evig

"Familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse."

("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Nordstjärnan, okt 1998, s 24.)

September

November

Juni

Juli

Oktober

December

Mars

Augusti

Januari

Februari

April

Maj

ILLUSTRATION STEVE KROPP

Min familj kan vara evig

*"Familjen har en central roll i Skaparens
plan för sina barns eviga bestämelse."
(*"Familjen: Ett tillkännagivande för
världen"*, Nordstjärnan,
okt 1998, s 24.)*

September		November	
Juni	Juli	Oktober	December
Mars		Augusti	
Januari	Februari	April	Maj

ILLUSTRATION STEVE KROPP

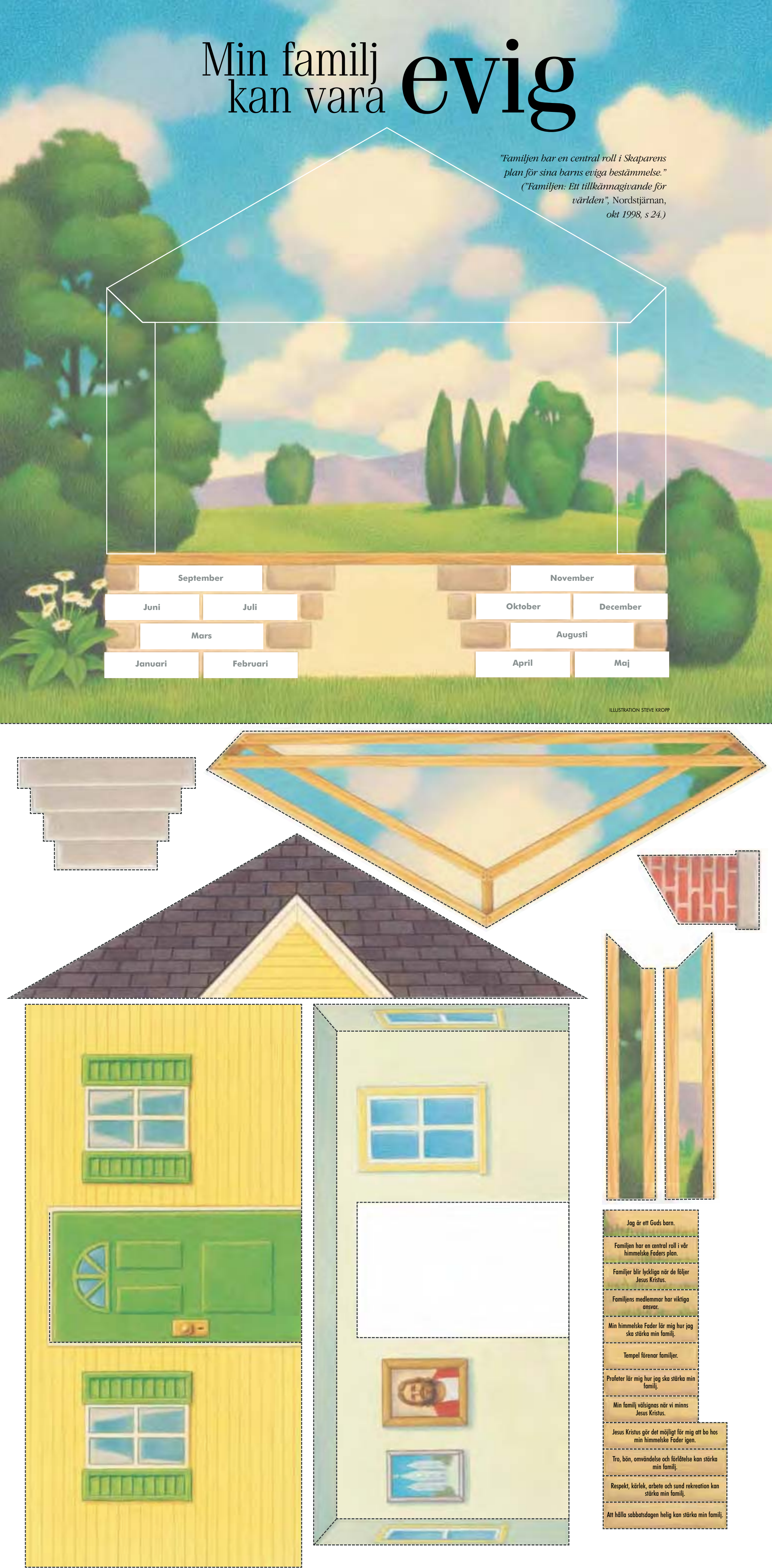
Min familj kan vara evig

*"Familjen har en central roll i Skaparens
plan för sina barns eviga bestämelse."*

*("Familjen: Ett tillkännagivande för
världen", Nordstjärnan,
okt 1998, s 24.)*

September		November	
Juni	Juli	Oktober	December
Mars		Augusti	
Januari	Februari	April	Maj

ILLUSTRATION STEVE KROPP

November

September

Augusti

Mars

December

Oktober

Juli

Juni

Maj

April

Februari

Januari

Februari:

”Familjen är instiftad av Gud.” (Nordsjärnan, okt 1998, s 24.)

November:

”Tänk på sabbatsdagen
så att du helgar den.”
(2 Mos 20:8)

September:

”Framgångsrika ... familjer skapas och
bevaras genom principerna ... respekt,
kärlek, medkänsla, arbete och sund
rekreation.” (Nordsjärnan,
okt 1998, s 24.)

Augusti:

”Framgångsrika ... familjer skapas och bevaras
genom principerna tro, bön, omvändelse [och] förbät-
telse.” (Nordsjärnan, okt 1998, s 24.)

Mars:

”Jesus sade till honom: 'Jag är vägen och sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.' ” (Joh 14:6)

Juni: ”I skolen icke hava någon lust att skada varandra utan leva i fred.”
(Mosiah 4:13)

December:

”Det som övernåttgar människor att
göra godt är av mig, ty det kommer
icke från någon utom från mig ...
Jag är ljuset, livet och sanningen i
världen.” (Efter 4:12)

April:

”Största förutsätthningarna för lycka i
familjelivet finns då det byggs på
Herrens Jesu Kristi lärdomar.”
(Nordsjärnan, okt 1998, s 24.)

Juli: ”Byggen detta hus åt mitt namn, på det jag må uppenbara mina förordningar för mitt folk där.” (L&F 124:40)

Oktober:

”Vad jag, Herren, har talat, det har jag
talat ... vare sig de hava talats med min
egen röst eller med mina tjänares, ty det
är detsamma.” (L&F 1:38)

Min familj kan vara evig

Innan vi kom till jorden undervisade vår himmelske Fader oss om lycksalighetsplanen. Familjen har en central roll i hans plan. Eftersom han älskar oss har han gett oss familjer så att vi kan älska varandra och lära oss av varandra. Genom att följa vår himmelske Faders

plan kan familjer återvända för att bo hos honom för evigt.

Ha en bön i hjärtat medan du läser hänvisningarna till skriftställena och citaten på årets affisch och återge dem på familjens hemafton. När du gör det minns du välsignelserna som kommer av att tillhöra en familj. Och du kommer att lära dig sätt att göra din familj starkare.

Instruktioner

1. Öppna häftklamrarna, ta ut affschen ur tidningen och stäng häftklamrarna igen.
2. Klipp ut grundstenarna och lägg dem i ett kuvert. Klipp ut husdelarna och lägg dem i ett annat kuvert.
3. I början på varje månad letar du reda på grundstenen och husdelen för den månaden i kuverten. (Namnet på månaden finns på baksidan av alla delar.) Läs och lär dig skriftstället eller citatet utantill. Klistra sedan fast delarna på rätt plats. När du sätter fast oktoberdelen, se då till att det inte finns klister på baksidan av dörren. I november klipper du dörren längs de streckade linjerna och öppnar den. I december ritar eller klistrar du fast en bild av din familj i dörröppningen.

Fler exemplar av affschen (artikelnr 24958 180) kan beställas från kyrkans distributionscenter.

Kyrkonytt

FOTO KENNETH KUGLER

Templet i Redlands, det femte templet i Kalifornien, invigdes i september 2003.

President Hinckley inviger templet i Redlands i Kalifornien

Cray Carlson

Med bergskedjan San Bernadino i bakgrunden samlades tusentals medlemmar i kyrkan den 14 september 2003 för att delta i invigningen av templet i Redlands i Kalifornien, kyrkans 116:e tempel. President Gordon B Hinckley invigde templet och åtföljdes av sin hustru Marjorie, äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum samt medlemmar i presidentskapet för området Nordamerika Väst.

"Denna vackra byggnad är ett resultat av medlemmars hängivenhet över hela världen", sade president Hinckley i invigningsbönen. "Välsig-

na dem för deras tro och trofasthet. Öppna himlens fönster, som du har lovat genom profeten Malaki, och utgjut välsignelser över dem så att det inte finns plats nog att mottaga dem."

Tillkännagivandet om templet i Redlands gavs av första presidentskapet den 21 april 2001. Man började bygga den 11 mars 2002. Templet tog omkring 16 månader att färdigställa.

"Vi älskar detta tempel – från betonggrunden till Moronis topp", sade äldste Jerry Quinn, som tillsammans med sin hustru är på en mission knuten till tempelprojektet.

"Det är som att ha himlen bakom knuten."

Templet var öppet för allmänheten från den 9 augusti till och med den 6 september 2003. Med hjälp av omkring 11 000 frivilliga kunde över 140 000 personer besöka templet och lära sig mer om templets syften och förordningar.

"Rundturen i templet gav mig en andlig insikt om Guds frälsningsplan genom er kyrka. Tack!" sade Patricia Goodman, en katolik från Long Beach i Kalifornien som besökte öppet hus.

"Grannarna har varit mycket hjälpsamma och förstående", sade Douglas Glauser, ordförande i öppet hus-kommittén. Detta återspeglades också i president Hinckleys invigningsbön. "Vi är tacksamma för den gästfrihet som vi erfarit här. Må den tillta, så att vi kan leva i samstämdhet med våra grannar, och vara exempel för dem. Vi ber att många må känna sig manade i sina hjärtan att lära mer om din storslagna frälsningsplan, att medlemskapets mantel må komma över dem och omsluta dem.

Människorna i och omkring Redlands har länge varit vänligt inställda till kyrkan. Brigham Young ville upprätta ett flertal vägstationer mellan Salt Lake City och San Pedro (numera Long Beach) vid Stilla havet. Sommaren 1851 skickades två av kyrkans apostlar, Amasa Lyman och Charles C Rich, till Kalifornien med bemyndigande från Brigham Young att köpa mark.

Uppförande och renovering av tempel fortsätter

Kyrkans medlemmar i Danmark samlades den 15 augusti 2003 i närheten av Köpenhamns stadskärna för att delta i en kort ceremoni då statyn av ängeln Moroni lyftes upp på ett torn bredvid templet i Köpenhamn. Templet beräknas vara färdigt 2004.

"Moroni kommer att stå här högt ovanför oss, som symbol för något som är mycket större än han själv", sade äldste Marlin K Jensen i de sjuttios kvorum, president för området Centrala Europa, vid ceremonin. "Han är en symbol för det återställda evangeliet och för alla sanningar och förordningar och krafter som kan utövas här i templet."

Samma dag togs första spadtaget för templet i Newport Beach i Kalifornien. Äldste Duane B Gerard i de sjuttios kvorum, som då verkade som förste rådgivare i presidentskapet för området Amerika Väst, invigde marken där templet ska stå. Efter invigningen satte kyrkans ledare på sig hjälmar och tog de första spadtagen för templet, tätt åtföljda av sina familjer och andra gäster.

Newport Beachs tempeldistrikt i södra Kalifornien kommer att omfatta nästan 50 000 medlemmar i kyrkan. Det blir det sjunde templet i Kalifornien, varav fem är i bruk – i Fresno, Los Angeles, Oakland, Redlands och San Diego – och ett planerat för Sacramento.

Lokala ledare ser ängeln Moroni lyftas upp till sin plats överst på ett torn bredvid templet i Köpenhamn.

Templet i São Paulo i Brasilien kommer att vara stängt för renovering till omkring februari 2004, och templet i Apia på Samoa är för närvarande under återuppbyggnad efter att den ursprungliga byggnaden förstördes genom eld i juli 2003. (Se "Kyrkonytt: Templet i Samoa ska byggas upp på nytt", *Liabona*, dec 2003.) Tempel på följande platser har också tillkännagivits eller är under uppförande: Aba i Nigeria, Accra i Ghana, Curitiba i Brasilien, Harrison i New York, Helsingfors i Finland, Kiev i Ukraina, Manhattan i New York, Panama City i Panama och San Antonio i Texas. ■

Church News bidrog till denna rapport.

Nybyggarkolonin bestod av 437 män, kvinnor och barn.

Den 1 oktober 1851 köpte de omkring 35 000 tunnland mark av Antonio Maria Lugo. Platsen kallas Rancho San Bernardino. I de inköpta ägorna ingick den mark på vilken templet i Redlands nu står.

President Hinckley uppmärksammade denna mångåriga anknytning när han invigde det nybyggda templet: "Fader, vårt folk är inte främlingar i detta område. ... Ditt verk har på senare tid blivit fastare grundat här. Vill du göra så att det växer och blomstrar och rör vid mångas hjärtan, så att de kan vända sig till dig och få kunskap om dina vägar, göra din vilja och lyda dina befallningar." ■

Äldste Nelson inviger Kazakstan och Republiken Kirgizistan

När planet tog mark i Alma-Ata i Kazakstan den 25 augusti 2003 blev äldste Russel M Nelson den första medlemmen i de tolv apostlarnas kvorum som satte sin fot i Centralasien. Under sitt besök träffade han medlemmar i kyrkan och invigde två nationer där kyrkan är ung.

I sällskap med äldste Douglas L Callister i de sjuttios kvorum och president för området Europa Öst träffade äldste Nelson också

regeringsämbetsmän och samhällsledare och intervjuades av en lokal TV-station.

Över 90 medlemmar och vänner i Alma-Ata gren samlades i det nyligen hyrda möteshuset för att lyssna till äldste Nelsons vittnesbörd och råd. Han talade om familjen och om välsignelserna som kommer av att leva efter evangeliet.

Medlemmar som bor i avlägsna städer färdades ända upp till 13 timmar med buss för att närvara vid mötet. En medlem kom från angränsande Tadzjikistan. Det var första gången så många medlemmar hade samlats i Kazakstan, ett land där kyrkan erkändes officiellt för bara tre år sedan. Grenen i Alma-Ata organiserades av äldste Callister i juli 2001.

Tidigt följande morgon klättrade äldste Nelson, tillsammans med äldste Callister och lokala ledare för kyrkan, upp till toppen på Kok Tobe ("Gröna kullen" på kazakiska), ett riktmärke som syns vida omkring i staden. Där, i skuggan av de snötäckta Tien Shan-bergen, med Alma-Ata utbredd nedanför sig, samlades gruppen i en skogsduge. Från denna plats kunde gruppen både se platsen där första dopet utfördes i Kazakstan i november 1999 och den nuvarande kyrkobyggnaden.

Äldste Nelson invigde landet och sade att i Kazakstan "har en frisk anda sprungit fram, fylld av hopp, förenad med en hunger efter upplysning."

När bönen avslutades bröt de första solstrålarna fram över staden. En ny tidsålder hade inletts för en nation med 15 miljoner människor.

Äldste Nelson och äldste Callister åkte sedan fyra timmar med bil till Bisjkek, huvudstaden i angränsande republiken Kirgizistan, en nation med 5 miljoner invånare. Under Kirgizistans utrikesminister Askar Aitmatovs besök i Salt Lake City nyligen inbjöds äldste Nelson att delta i 2 200-årsjubileet i augusti till minne av Kirgizistans tillkomst som nation. Under resan sammanträffade

äldste Nelson med landets president och premiärminister, liksom med Bisjkeks borgmästare och Chui-områdets guvernör.

Under sitt besök träffades äldste Nelson, äldste Callister och andra i Vänskapens park i centrala Bisjkek för att inviga republiken Kirgizistan. De träffades på en plats omgiven av ständigt gröna träd, med den klarblå himlen ovanför sig, och till ljudet av fåglarnas morgonkvitter.

I denna högtidliga omgivning uppsände äldste Nelson en bön. I bönen gjordes en hemställan om att "fruktträdgårdar och vingårdar skulle välsignas och ge avkastning, att flockar och hjordar skulle förökas och landets naturtillgångar kunna sörja för folkets behov". ■

Barn över hela världen firar Primärföreningen

Taralyn Trost

Primärföreningens första president, Aurelia Spencer Rogers, var på det klara med att "av det ringa kommer det som är stort". (L&F 64:33)

Den organisation hon hjälpte till att starta 1878 för de yngsta medlemmarna i kyrkan har vuxit från 224 pojkar och flickor som träffades i "stenkyrkan" i Farmington i Utah till nästan en miljon primärbarn världen över.

125-årsjubileet inleddes med en historisk utsändning till alla kyrkans barn i februari månad. Under hela

året har sedan barn och deras ledare överallt i världen firat minnet av att Primärföreningen organiserades.

En något varm och mulen dag firade primärbarnen i Sundsvall jubileet genom att göra i ordning och skicka upp "missionärsballonger". Barnen fäste lappar vid de heliumfyllda ballongerna på vilka det stod: "Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Vi firar vår Primärförenings 125-årsjubileum i år. Primärföreningen är en organisation för barnen i vår kyrka. Om du

Barn i Sverige släpper upp ballonger med anledning av Primärföreningens 125-årsjubileum. Lappar som fästs vid ballongerna berättade om organisationen.

hittar detta meddelande blir jag glad om du hör av dig. (Underskrift med barnets namn och kyrkans adress.)”

En familj i Ylivieska i närheten av Karleby i Finland fann en av de färgglada ballongerna som hade farit fyrtio mil över Bottenhavet. Familjen befann sig i skogen flera kilometer från sitt hem när de hittade ballongen som fortfarande var hel. Primärbarnen tyckte det var mycket spännande att få brev från familjen och att skriva tillbaka till dem.

Sofia distrikt i Bulgarien var värd för en primärfest för kringliggande städer för att fira jubileet och titta på utsändningen. Barnen gjorde tempel av kex och godis, lekte lekar och tillverkade armband och halsband.

Missionärerna i Bulgarienmissionen Sofia inbjöd undersökare och deras barn att delta i aktiviteten. ”[En undersökares] lilla flicka gick hem och sjöng alla [Primärs] sånger och kunde inte sluta tala om alla barnen och hur roligt det varit”, sade syster Wendi, en missionär från Salt Lake City i Utah. ”Det slutade med att denna lilla sexåring fick med sig

sin mamma till kyrkan söndagen därpå. Mamman blev mycket imponerad över att vi hade en organisation som denna.”

Primärbarnen och ledarna i São Paulos norra stav i Brasilien firade Primärföreningens jubileum med en stor fest – en talanguppvisning där primärbarnen i hela staven framträdde. På en scen som dekorerats med färgglada ballonger och en glittrande bakgrund dansade, agerade och sjöng barnen i olika dräkter inför en publik som bestod av föräldrar, ledare och vänner. Efter uppvisningen fick varje barn något gott och en bild av Jesus Kristus av Primärs presidentskap i staven.

I Accra i Ghana deltog 170 barn från Lartebiokorshie stav i en släktforskningsaktivitet för att fira Primärföreningen. Barnen fick då göra egna släktträd med fyra generationer.

Tidigare under året gjorde primärbarnen från Wake Forests församling i Raleighs norra stav i Kalifornien ett lapptäcke med rutor som primärbarn från hela världen dekorerat. Judy Downey, Primärs president i Wake Forests församling, organisera-

de projektet för att hjälpa barnen i sin församling att få kontakt med andra primärbarn runt om i världen. Internationella kontakter knöts genom lokala medlemmar och deras bekanta.

Syster Downey bad barn i andra länder att dekorera en ruta till lapptäcket med något om dem själva, var de bodde, deras vittnesbörd om evangeliet och vad de tyckte var det bästa med Primär. Det kom femtiotvå dekorerade rutor från barn på olika håll i världen.

”En dag fick jag ett brev med en noggrant broderad dansare från Tahiti och en noshörning från Sydafrika”, sade syster Downey. ”En annan dag fick jag en bild av tre koreanska barn som gick mot livets träd och en vacker bild av en familj från Vancouver i Canada som stod framför tempel. Primärbarnen skickade tygrutor med vulkanutbrott från Hawaii och pungbjörnar som åt eucalyptusblad från Australien. En av rutorna kom

FOTO RANDOLYN EMERSON

Barn från Wake Forests församling i Raleigh i North Carolina i en ring kring rutorna till ett lapptäcke som tillverkades i samband med firandet av Primärföreningens 125-årsjubileum.

från ett barn i Nebraska som broderat en karta som visade mormonleden från Nauvoo till Salt Lake City, med templet i Winter Quarters i Nebraska broderat över leden.”

Täcket skänktes senare till Primärföreningens generalpresident Coleen K Menlove. ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

Strömavbrott sätter beredskapen på prov

Shaun D Stahle

Ett strömavbrott som drabbade stora delar av nordöstra Förenta staterna och södra Canada den 14 augusti 2003 satte den enskildes och familjens beredskap på prov. Dagar utan elektricitet och vatten blev en påminnelse om att katastrofer kan komma oväntat och på många olika sätt.

Strömavbrottet kom sent på eftermiddagen och drabbade större delen av staten New York och närliggande delar av New England, varifrån det spred sig västerut till Ohio och Michigan och gick över gränsen in i Ontario. I några områden fick man strömmen tillbaka inom en timme, medan andra områden var utan ström i nästan tre dagar.

Stavspresidenter överallt i det drabbade området sade att deras medlemmar i allmänhet klarade sig bra när strömmen bröts och att de fick förlita sig på sitt hemförråd.

”Jag var på arbetet när strömmen bröts”, sade biskop James Kaski i Blue Waters församling i Grand Blancs stav i Michigan. ”Några minuter efter strömavbrottet kontaktade jag prästadömsledare för att genomföra vår 72-timmars beredskapsplan,

vilken innebär att man kommunicerar med varje familj och ägnar särskild uppmärksamhet åt änkor, barn och handikappade.”

En gemensam iakttagelse bland stavspresidenter och biskopar var den känsla av lugn som rådde bland medlemmarna. ”Strömavbrottet vållade knappast någon panik i församlingen. Det berodde mycket på att man var förberedd”, sade biskop Kaski. ”Det faktum att vi var någorlunda förberedda avgjorde till stor del hur vi reagerade.”

Strömavbrottet var det mest omfattande i Förenta staternas historia, och man beräknar att 50 miljoner människor påverkades. Tiotusentals personer i stora städer som New York krånglade sig ut ur tunnelbanelinor som stannat eller skyndade nerför trapporna i skyskraporna för att promenera hem.

Många av kyrkans medlemmar som arbetar i Manhattan, en del av dem har tre, fyra mil till sitt hem, tillbringade natten i ett stavscenter i New York City. En del besökare i staden använde sig också av stavscentret när deras elektroniska hotellnycklar inte gick att använ-

FOTO TORONTO SUN

Lianne Racioppo, som är medlem i kyrkan, framhölls i en lokaltidning för sin kunskap om personlig beredskap.

da på grund av strömavbrottet.

I Grand Rivers församling i Detroit's stav i Michigans distrikt erbjöd sig en ensamstående mamma med två barn att låta änkor komma hem till sig där hon gav dem mat och tog hand om dem med hjälp av sitt hemförråd. Tack vare att hon var väl förberedd gick hon också till sina grannars hem och erbjöd dem mat och hjälp.

Även om det är vanligt bland medlemmar att ha ett hemförråd, är tanken ovanlig för många andra. Efter att ha hört talas om Liane Racioppo, en medlem i Toronto som hade ett hemförrådsprogram och var väl förberedd för katastrofen, intervjuade *Toronto Sun* henne för en artikel i ett specialnummer som nyligen gavs ut.

Lianne, vars make Silvano är biskop i Don Mills församling i Toronto stav i Ontario, berättade om kyrkans uppmaning att förbereda sig för svåra situationer. Hon beskrev hur hon hade planerat ett matförråd som skulle räcka för nio personer under ett år. ■

Bearbetning av artikel i

Church News, 30 augusti 2003.

Till varje nation, släkte, tungomål och folk

Under hela 2003 har sista dagars heliga i alla världens hörn firat den lokala åminnelsen av när kyrkan första gången kom till deras land. Även om det har tagit tid för kyrkan att få fäste i en del länder, hedrar medlemmarna i dag kyrkans första steg genom att de förbinder sig att fortsätta framåt.

150 år sedan de första missionärerna anlände till Hongkong

Hosea Stout, James Lewis och Chapman Duncan lämnade Payson i Utah den 24 oktober 1852 för att verka som missionärer i Asien. De begav sig till San Francisco i Kalifornien och fick plats på ett fartyg som gjorde uppehåll i Hawaii och på Cooköarna och slutligen kom till Hongkong.

Den 27 april 1853, 185 dagar efter att de påbörjat sin resa, anlände de tre missionärerna till Hongkongs hamn, där de "gick förbi kinesiska djonker med människor inom alla yrken som försökte sälja sina färdigheter eller varor", skrev äldste Stout i sin dagbok.

Taipingupproret, som inleddes 1851 och varade till 1864, hindrade missionärerna från att resa inåt landet till Kina. De stannade därför i Hongkong. Hettan och fuktigheten var kvävande, men det var språkbarriären som till slut gjorde att de åkte hem. Äldste Stout skrev: "Det finns olika innebörder av samma ljud som skiljs åt genom röstens tongivning, precis som i musiken ... vilket gör språket mycket svårt att lära sig och helt omöjligt utan en lärare."

Tyvärr hade de tre missionärerna inte råd med någon lärare, och de åkte hem igen efter fyra månader.

Nästan 100 år senare, i februari 1950, återvände missionärer till Hongkong, bara för att evakueras därifrån ett år senare på grund av Koreakriget. 1955 öppnades missionen på nytt och missionärer har sedan dess verkat i Hongkong.

I dag är Hosea Stouts brorssons sonsons son, Adam Stout, missionär i Kinamissionen Hongkong. Äldste Stouts resa från missionärsskolan i Provo, Utah, till missionen i Hongkong tog bara 16 timmar, jämfört med 185 dagar för hans farfars fars farbrors resa. Äldste Stout lämnade också Förenta staterna från San Francisco, precis som hans förfader gjorde många år tidigare.

Över 4000 missionärer har verkat i Hongkongområdet under de senaste 50 åren. En del har återvänt till Hongkong som missionspresidenter.

De första missionärerna anlände till Hongkongs hamn för mer än 150 år sedan.

ILLUSTRATION MED TILLSTÅND AV
INFORMATIONSTJÄNSTEN I HONGKONG

Av de 17 som varit missionspresidenter i Hongkong sedan 1950 var 12 av dem där på mission som unga äldre, och två missionspresidenters hustrur har också verkat som unga kvinnliga missionärer i Hongkong. Nuvarande missionspresidenten, Ted Hop Ong, är av kinesisk börd, och hans hustru, Wai-Mui Amelia Yeung, är född och uppvuxen i Hongkong.

För närvarande finns det över 21 000 medlemmar som har sina möten i 39 församlingar i hela Hongkong.

Ryssland invigdes för 100 år sedan

Det var 100 år sedan, den 6 augusti 1903, som äldste Francis M Lyman i de tolv apostlarnas kворum och äldste Joseph J Cannon, en missionär som följde med honom, knäböjde i S:t Petersburgs sommarträdgård och invigde Ryssland för predikandet av evangeliet. Tre dagar senare, den 9 augusti 1903, uppsändes en andra invigningsbön utanför Kremles murar i Moskva.

Äldste Cannon, som insåg hur svåra förhållandena i Ryssland var vid den tiden, skrev ner sina iakttagelser och förhoppningar för landet. "Friheten kommer en dag", skrev han i den upplaga av *Millennial Star* som kom ut den 27 augusti 1903. "Må den tiden stadigt närma sig utan blodsutgjutelsers och revolutioners fasor."

Tyvärr skulle det ryska folket få uthärda mycken blodsutgjutelse och revolution innan de fick njuta av frihet. Första världskriget satte igång

bolsjevikernas revolution 1917, vilken följdes av ett förödande treårigt inbördeskrig. Sedan kom den 70 år långa sovjetiska regimen, som präglades av Josef Stalins utrensning på 1930-talet då tio miljoner ryssar avrättades eller sändes till brutala arbetsläger.

Men nu, tolv år efter upplösningen av Sovjetunionen, är äldste Lymans andra invigningsbön i Moskva på väg att uppfyllas.

"[Äldste Lyman] bad att uppriktiga och ärliga människors hjärtan skulle vändas till att söka efter sanningen, och bad Herren sända dit tjänare, fyllda av visdom och tro, som kunde förkunna evangeliet för ryssarna på deras eget språk", skrev äldste Cannon.

I dag predikar rysktalande missionärer i tsarernas land, och hjärtan vänds till sanningen. Det finns omkring 15 000 medlemmar i Ryssland.

"Jag vet att evangeliet är sant eftersom ni allesammans är här", sade Vladimir A Nechiporov, som är president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas religiösa samslutning i Ryssland (kyrkans juridiska enhet), till en grupp idrottsmän från Utah som nyligen tävlade i Moskva. "För 19 eller 20 år sedan skulle ingen ens kunnat föreställa sig detta."

När president Gordon B Hinckley reste till Moskva 2002, uttryckte han också sin förundran över kyrkans tillväxt i Ryssland. "Jag kunde aldrig drömma om att komma till Moskva

FOTO KEITH JOHNSON

Galena Gantjorova hjälper Antorm Morozovi (i mitten) och Timor Sjilonskij under Primär i en av Moskvas grenar. Ryssland invigdes för predikandet av evangeliet för 100 år sedan.

och se en församling av det här slaget", sade han till de nästan 2200 medlemmar, missionärer och undersökare som samlades på Hotell Cosmos i Moskva i september förra året. "Ni utgör en vacker syn."

Kyrkan har sannerligen fått fäste. En söndag i juli förra året fick primärbarnen i Retjnojs gren i Moskva undervisning om trosartiklarna av en av rådgivarna i grenspresidentskapet, Sergej Kozjemjakin. Under tiden, några dörrar längre bort, manade andre rådgivaren i äldstekvorumet, Vagi Babajan, kворumets medlemmar att göra – vad tror ni?

"Det är sista söndagen i månaden", sade han. "Ni behöver göra era hemlärarbesök."

Sydafrika firar 150 år

Broder C Kenneth Powrie kommer mycket väl ihåg det första mötet i kyrkan i Krugersdorp i Sydafrika som

FOTO LESLIE W POWRIE, CHURCH NEWS

Medlemmar i Sydafrika firar att kyrkan funnits 150 år i deras land genom att samlas på en kulle med Tableberget inom synhåll (till vänster).

han gick till 1950. Det fanns sex personer där, och två var missionärer. Senare samma år döptes han och hans hustru Philippa, och de deltog i en distriktskonferens i Johannesburg. Där fanns det 50 personer församlade.

”Så började ett nytt liv i en kyrka som, i fråga om jordiska ting, visade föga tecken på att vara Jesu Kristi enda sanna kyrka, ty vi höll våra möten i smutsiga byggnader och andra anspråkslösa omgivningar, i begränsat antal och med mycket bristfälliga hjälpmedel”, säger broder Powrie, i dag stavspatriark och tidigare president för templet i Johannesburg. ”Men den sanna, ljuva Anden fanns där för att leda oss när vi, likt små barn, kröp, stultade och sedan ställde oss upprätt och gick med huvudet högt, fast ändå ödmjuka tack vare de vittnesbörd som vi kände växa i våra hjärtan.”

Det har gått mer än 150 år sedan äldsterna Jesse Haven, Leonard L Smith och William H Walker anlände med båt till Kapstaden för att inleda missionärsarbetet i Sydafrika. De anlände den 19 april 1853 och organiserade kyrkan officiellt på Godahoppsudden den 23 maj. Mindre än tre månader senare, den 16 augusti 1853, organiserades kyrkans första gren i Mowbray, fyra mil från Kapstaden. 1855 bestod kyrkan på Godahoppsudden av sex grenar och 126 medlemmar.

Sedan denna första tid har Sydafrika utsatts för politiska strider och oroligheter. Dessutom emigrerade många medlemmar i kyrkan till Förenta staterna. Men på den grund som lades av de första missionärerna och omvända har kyrkan vuxit till omkring 35 000 medlemmar i tio stavar och tre missioner.

De senaste månaderna har med-

lemmarna firat att kyrkan fyller 150 år i Sydafrika genom olika aktiviteter och tjänandeprojekt. Firandet inledes den 19 april 2003 med att 91 medlemmar i Kapstadens stav samlades på Signal Hill, med staden nedanför. Medlemmarna anlände i soluppgången för att bära vittnesbörd och lyssna till ett tal av president Mervyn C Giddey, förste rådgivare i stavspresidentskapet.

I Bedfordviews församling, Bedfordviews stav, antog medlemmarna utmaningen att utföra 150 timmars tjänande vid Alex/Tara-kliniken, som hjälper familjer, barn och äldre som drabbats av HIV/AIDS. Under aktiviteter som pågick under juli månad packade Hjälpföreningens systrar matpaket till familjer. Prästadömskvorumen beredde ett stycke mark till ett grönsaksland, och missionärer, ungdomar och primärbarn arrangerade en jakt på påskägg.

Mowbrays församling i Kapstadens stav firade 150-årsminnet av kyrkans först organiserade gren i Sydafrika med en lunch och födelsedagstårta.

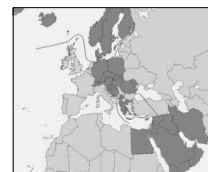
”Framtiden är ljus”, sade äldste Steven E Snow i de sjuttios kvorum, president för området Afrika Sydöst. ”Vi ser många goda människor av alla raser omvända sig till kyrkan ... Evangeliet kommer att ha stort inflytande över hela denna kontinent. Jag förundras när jag tänker på att det hela började med tre äldsters ansträngningar.” ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

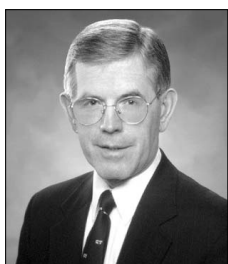

Lokala nyheter

”Evangeliet i sin fullhet i Europa”

Av äldste Bruce C Hafen

När jag var missionär i Frankfurt för fyrtio år sedan fylldes jag av både hopp och kärlek till de heliga i Euro-

pa. Jag kände djupt medlidande 1962 då en missionär från Östberlin berättade vad han upplevt. Han och hans flickvän blev förälskade. De ville gifta sig i templet och låta sina barn växa upp i kyrkan. De önskade detta mer än något annat. Men deras dröm kunde inte uppfyllas i Östeuropa.

De bestämde sig för att de hade större chans att fly till Västtyskland genom att skiljas åt och ta sig fram ensamma. De bestämde tid och plats för att träffas i Västberlin. Han flydde och kom till mötesplatsen – men, tragiskt nog kom inte hon. Han sade att han inte visste om hon hade överlevt. Jag vet inte om de någonsin fann varandra igen.

Nu har en ny dag grytt i Europa. President Kimball började 1974 uppmana de heliga att be för att Herren skulle öppna dörrarna till de stängda nationerna. Och de heliga bad. År 1978 fick president Kimball uppenbarelsen som gjorde det möjligt för varje värdig man att få

prästadömet. Och de heliga grät av glädje.

Missionsarbetet utvidgades över hela världen. År 1989 föll Berlinmuren. Då järnridån föll, gick ridån upp för nästa scen i återställens drama, då nation efter nation öppnade dörrarna för missionärerna. De av oss som upplevde dessa händelser fann dem så förunderliga att ingen av oss skulle ha vågat förutsäga det som hände.

Under senare år har vi sett nya tempel uppföras i Europa. Snart får vi två till – i Köpenhamn och Helsingfors. Herren har hört de heligas böner då de bett om att denna dag skulle komma, liksom den unge mannens bön, han som kom från Östberlin. Evangeliets fullhet håller på att ”återställas” helt i de historiska länderna i området Centrala Europa. Vilken stor orsak vi har att glädja oss!

Nu är varje europé fri att leva enligt evangeliet, utföra en mission, gifta sig i det heliga templet, fostra barn i rättfärdighet och bygga upp Guds rike i sitt eget land. Jag är djupt tacksam för att syster Hafen och jag kan vara här nu, och se med våra egna ögon och känna i vårt eget hjärta uppfyllelsen av profetian och svaren på många böner.

Nephi profeterade om en gripande vision av denna tid: ”Jag såg Guds Lamms kyrka, och dess medlemmar voro få, på grund av ondskan ... Icke desto mindre ... *var Guds heliga, också [spridda] över hela jordens yta ... Och ... jag, Nephi, såg Guds*

Lamms makt komma ned över de heliga i Lammets kyrka ... och de voro beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet.” (1 Nephi 14:12–14)

Nu, för första gången i jordens historia, är ”Guds heliga” verkligen spridda ”över hela jordens yta”, beväpnade med templets välsignelser. Låt oss därför glädja oss så mycket att vi inbjuder en vän till vårt hem, där missionärerna kan undervisa dem om evangeliet. Må Gud fortsätta att välsigna de heliga i Europa med sin ”kraft i stor härlighet”, då vi ”samla alla rättfärdiga därur, och att dessa” i våra egna länder ”med evig glädjes sånger måtte komma till Sion”.

(L&F 109:39) ■

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post birgitta.karlfeldt@telia.com. Bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet.

Victor Örnbergs hederspris till Thea Hälleberg

Thea Hälleberg, 85, född i Sorsele och medlem i Stockholms församling, fick den 23 augusti 2003 under släktforskningsdagarna i Ronneby Brunn ta emot årets Victor Örnbergs hederspris – Sveriges förnämsta utmärkelse för släktforskare – på tiotusen kronor för sitt stora verk "Same- och nybyggarsläkter i Sorsele från nutid till 1600-talet – ett demografiskt och genealogiskt bokverk baserat på fyrtio års källtrogen släktforskning".

Böckerna är en guldgruva för släktforskare och personer med Sorseleanknytning. Där finns en heltäckande sammanställning över same- och nybyggarfamiljer i Sorsele med omnejd. Böckerna har hittills utkommit i två delar med ett unikt bildmaterial i form av gamla fotografier, bildmontage och berättelser från nybygger- och nomadlivet, samt detaljerade personregister. Båda dessa böcker finns nu som referensexemplar på Sveriges huvudbibliotek.

"Hjärtat på omslaget till böckerna visar att det är kärlek som varit drivkraften och styrkan i färdigställandet av detta verk för att synliggöra samer i Sorsele", säger syster Hälleberg som arbetar med en tredje bok. Hon har material för ytterligare fyra böcker. "Om Gud ger mig hälsa, ska bok 3 bli klar i slutet av 2004", säger hon.

"Jag föddes av gudfruktiga föräldrar", berättar syster Hälleberg, "som kom med i pingstväckelsen vid tidpunkten för min födelse. Alltsedan min tidiga barndom har jag haft kontakt med en andlig dimension som givit styrka och hjälp i livets alla skeden. Mitt ideal har varit att leva till nytta för mina medmänniskor."

Syster Hälleberg verkade vid två tillfällen som missionär i Afrika, 1947-1951 och 1953-1959. Under sin första period var hon med om att starta en grundskola på Kishia missionsstation i Burundi, dåvarande Belgiska Kongo, och fortsatte sedan under två år på Kirembastationen i Burundi under sin andra period. Därefter tog hon över undervisningen i protestantisk kristendom på belgiska statens skola i huvudstaden Bujumbura, där all undervisning var på franska.

"Regimen på skolan var ateistisk och eleverna var, utöver katoliker och protestanter, muslimer, buddister och hinduer. Detta gjorde att jag tvingades sätta mig in i andras syn på andliga och moraliska frågor och studera och bedja mycket om andlig vägledning, vilket var viktigt för min förberedelse för att sedan bli mogen att konvertera till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."

Efter en tids vila efter hemkom-

sten 1959 var syster Hälleberg inställd på en tredje period i Afrika. Hon hade fått förslag på en ny och betydelsefull uppgift som väntade henne där. Men Herren ville annorlunda. Syster Hälleberg som alltid varit en sökare, undrade under sin andra mission i Afrika bland annat över varför det inte fanns profeter i vår tid. Hennes elever som kom från 8-9 olika kyrkor och samfund och deras föräldrar, hade alla Bibeln som ursprung, men ändå kunde lärorna vara så pass olika. Varför hade då Gud lämnat mänskligheten utan profeter som liksom under Gamla testamentets tid kom och sade: 'Så säger Herren.'?"

Så kom syster Hälleberg i kontakt med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och fick svar på en del frågor hon hade, men det tog ändå två och ett halvt år av intensiv kamp med böner och studier innan hon kunde döpas juldagen 1961. "Det stod klart för mig vad Herren ville med mitt liv i fortsättningen – en ny mission lika viktig som mina missioner i Afrika – släktforskning."

Syster Hälleberg säger att ett av det viktigaste hon gjort har varit att samla bilder på människor från Sorsele kommun samt kopiera och registrera dem och få personer identifierade. Hon minns en gång när hon var hos en 93-årig kvinna som hade många foton och kunde berätta vilka det var på bilderna. Tre veckor senare dog kvinnan hastigt. "Hade jag inte träffat henne,

FOTO: LEROY BILLBERG

Ted Rosvall, ordförande i Sveriges Släktforskarförbund, överlämnade Viktor Örnbergs hederspris till Thea Hälleberg.

hade en del av hennes kunskap gått förlorad.”

Sedan 1959 har syster Hälleberg tillbringat 2-4 månader varje sommar utom en i Sorsele. ”På grund av de stora svårigheter som sameforskningen förorsakade mig har jag tre gånger varit färdig att ge upp. En sommar när jag hade möjlighet att komma upp till en fjällsjö och tittade upp mot en fjällsluttning, såg jag i

en syn tusentals människor, omgivna av ett gyllene skimmer. Jag förnam deras vädjan: ”Thea, fortsätt, ge inte upp!” Det blev ett starkt incitament att fortsätta, trots alla motgångar.”

”Att denna landsända i Sverige blir hedrad genom det arbete jag kunnat utföra är viktigt för mig. Men det är inte min ära, utan Guds, min mors och mina förfäders.” ■

Elin Håkansson, Karlskrona gren, BIK

Liten insikt i pionjärernas vandring

För sex år sedan, när vi firade 150-årsjubileet av de första pionjärernas ankomst till Saltsjödalén 1847,

fick jag och Jonas Wallgren en tanke som bet sig kvar i sinnet. Hur kan vi på ett ännu bättre sätt än att ”bara”

läsa om pionjärerna, riktigt förstå hur det var att korsa de drygt 160 milén över prärien till den skyddade plats som de tidiga sista dagars heliga flydde till? Hur kan vi känna det dom kände?

Gå! Det klart att vi måste gå själva med handkärnor så som pionjärerna gjorde. Så vi båda startade ett projekt som skulle vara i många år och fortgår ännu. Den första vandringen gjorde vi 1997 till kyrkans scoutläger utanför Örkellunga med 19 ungdomar och ledare i gruppen.

Nu har en ny generation ungdomar gjort det igen. Efter ett drygt år av förberedelse och två olika testvandringar med fotblåsor och skavsår var det dags. Måndagen den 4 augusti startade en tapper skara ungdomar från Jönköpings församling i Skillingaryd med målet att nå Helsingborg till kommande söndags kyrkomöten, en sträcka på drygt 20 mil. Detta motsvarar ungefär en drygtiondedel av den sträcka som pionjärerna tillryggalade.

Med oss hade vi också sex lite äldre ungdomar som inte var medlemmar men hade valt att tillbringa två dagar med oss som en kick-off på deras företag. Den yngste medlemmen i vårt ”handkärrekompani” är 11 år och den äldste 15 år. Varje morgon läste vi kapitel 6 ur boken ”Vår Arvedel” som beskriver hur pionjärerna hade det. Varje kväll var vi tvungna att söka övernattningsplats för våra tält och handkärnor. Med tro och frimodigt

Ett steg i taget. Främre handkärra körs av Johanna och Josephine Hagman med Michael Hultgren och Rasmus Wallgren bakom.

sinne fann vi det vi sökte varje kväll.

Sakta men säkert gick vi framåt. Smärtan i fötter och ben gav oss en liten insikt i hur pionjärerna hade det. Vi blev välsignade med krafter och uthållighet som vi inte trodde vi hade.

Tack, alla ni fantastiska ungdomar

som gjorde en enorm prestation!

Tack även ni föräldrar och andra ledare som hjälpte till att göra detta möjligt. Vem vet vad som händer nästa gång en tanke kommer farande och bara biter sig fast i sinnet? ■

*Christian Strömberg,
Jönköpings församling*

Alla hjälptes åt att bära varandras bördor

25 glada, pigga och förväntansfulla ungdomar och vuxna ur Utby församling stod lördagen den 9 augusti 2003 på centralstationen i Göteborg, redo att bege sig ut på resan till fjällen i norr. Sju dagar senare stod samma personer på perrongen. Kanske inte lika glada, förmodligen inte särskilt förväntansfulla och definitivt inte lika pigga, och väntade på att komma hem till en varm dusch, rena kläder och en bekväm säng. Vi hade varit uppe i nordligaste Sverige och bestigit berget Kebnekaise. Utby församling har skapat en sorts tradition; 1997 åkte vi till Kebnekaise (Sveriges högsta berg), tre år senare – 2000 – gick färden till Gald-

höpiggen (Nordens högsta berg) och i år gjorde vi återbesök på Kebnekaise.

Tågresan till Kiruna tog 24 timmar. Efter det väntade buss till Nikkaluokta och därefter vandring till första lägerplatsen. Dagen var lägligt nog söndag, men vi befann oss över 30 mil ifrån närmsta kapell, så vad gör man? Jo, man ordnar ett sakramentsmöte ute i det fria. Det var väldigt lyckat, men annorlunda.

Första natten i skogen var enligt de flesta kall, men vi kom upp i tid på måndagsmorgonen för att påbörja vandringen till Kebnekaises fjällstation. Det var en mäktig naturupplevelse vi fick där uppe med alla tusen

meter höga toppar och fjäll, glaciärer och mängder av orörd natur. Efter 15 kilometer var vi framme vid fjällstationen. Några hundra meter från huvudbyggnaden slog vi upp våra tält, varefter vi åt den godaste pastan med köttfärsås vi någonsin ätit!

Mycket tidigt på tisdagsmorgonen påbörjade vi den långa vandringen mot toppen. Att vandra några mil på lättframkomlig mark, till exempel en mjuk skogstig eller asfalterad väg, är enligt de flesta inte någon *övermänsklig* utmaning. De milen vi vandrade var på en smal, knagglig kringelkrokig väg, bräddad med stenar, ojämnheter och rötter. Vi korsade floder och klättrade uppför bergskammar och raviner. Det som var tyngst under vandringen var dessa oändliga stenrösen som aldrig ville ta slut. Så fort vi nådde det vi trodde var rösets topp väntade ytterligare tre-fyra horisonter. Det krävdes uthållighet och övertygelse för att inte ge upp och vända tillbaks. Efter många timmars mödofylld vandring var 23 trötta och blöta personer uppe i toppstugan. Vi fick lite vila, värmde oss under filter och fyllde på energiförråden med chokladkex, jägarsnus (jordnötter, russin och choklad) och riskakor. Därefter fortsatte tio tappra till toppen och lyckades med bedriften att ta sig till Sveriges högst belägna punkt. Toppstugan låg bara drygt 100 höjdmeter från toppen, så de som tog sig dit kunde naturligtvis känna sig mycket nöjda. Efter en kort vila påbörjades

vandringen tillbaka. Den var inte lika tung som klättringen dit, men långt ifrån enkel. Hela bestigningen tog närmare tolv timmar. När vi trötta, blöta och allmänt ledbrutna återvände till lägret fick vi byta till torra kläder, duscha och äta mat ...

Dagen efter bestigningen var känslorna blandade. De flesta utbrast i olika beklaganden över värkande kroppsdelar. Det var förståeligt. Ingen träningsvärk i världen kan jämföras med hur våra muskler kändes då! Men vi tog smärtorna med jämnmod. De var bara ännu ett bevis på vår stora tapperhet! Denna dagen-efter spenderades i bastun och i duscharna, i matsalen eller runt kortspelsborden. Vi tog det lugnt, softade, helt enkelt.

På torsdagen var tanken från början att vi skulle bege oss på ytterligare en strapats, men det dåliga vädret omkullkastade våra planer, så det blev några extra kortspelstimmar på morgonen istället. På eftermiddagen vandrade vi tillbaka till vårt första läger. Vi hade ett lägerbål på kvällen där vi satt uppe till efter midnatt och drog vitsar och berättade spökhistorier (av mycket varierande kvalitet). Skavsår, småsår, trötthet och värkande axlar, ben och ryggar var inte sällsynta under resan. Men trots det var det inte någon som klagade (mer än berättigt). Alla hjälptes åt att lätta varandras bördor och plåstra om kompisarna. Vi hade flera hjältar som bar andras tält och packning, helt av fri vilja. Generosi-

FOTO: ANDERS PHILIP

Alla deltagarna (utom två som var mystiskt försvunna när bilden togs) samlade mitt i Kebnekaises vackra natur.

tet var det inte heller brist på. Det vi hade delade vi glatt med oss av, vare sig det gällde vatten, mat, pringles, plåster, strumpor eller tandborstar. Under sådana här resor lär man sig verkligen att uppskatta livets triviala ting.

Till vår stora glädje återvände alla 25 deltagarna (med härkomst ända från Göteborg till Arizona och i ålder mellan 10 och 45) tryggt till gamla goa' Göteborg, och till vår ännu större glädje – med lemmar, leder och ben i behåll. ■

*Louise Johanhage,
Utby församling*

Polynesien kom till Kristianstad!

Med förväntan i blicken strömmade 70-talet gäster en fredagskväll i slutet av augusti 2003 in i kapellet på Lyckans väg 13 i Kristianstad. Missionärerna, äldste Steffen från Hawaii och äldste Fa'aso'o från Samoa, hade lovat en riktig polynesisk fest. Förberedelser-

na hade varit många; ved och stenar till den traditionella "umu" på vilken maten skulle lagas, hade burits in i trädgården, två naturtrogna palmer hade planterats på gräsmattan – allt för att ge en upplevelse av det vackra Polynesien.

Festen skulle äga rum utomhus, men trots många böner om vackert väder började regnet en timme innan elden skulle tändas och fortsatte utan uppehåll hela kvällen. De festinriktade gästerna lät sig inte stoppas utan gick ut för att se på när väl kryddade och foliepaketerade kycklingar lades på de heta stenarna i "umun". Kartong och stora växtblad med stenar ovanpå bidrog till skydd mot regnet.

Håret var lite vått, kläderna något fuktiga, men ansiktena log vid återkomsten i mötessalen, som dekorerats med vackra tyger som familjen i Hawaii sänt över via post.

Sedan alla med stor iver tillverkat vackra lei att hänga runt halsen, var det dags för det stora provet. Skulle skåningarna lära sig dansa hula-hula? Jajamänsan! Äldste Steffen fick snart hela skaran att röra sig och

FOTO: MARIE JACOBSSON

Äldste Steffen (längst t h) från Hawaii och äldste Fa'aso'o från Samoa visade kristianstadsborna hur man gör en traditionell "umu". Även Samuel Caballero (t v) var till stor hjälp denna kväll då kristianstadsborna fick uppleva Polynisien.

dansa till varma rytmer. Och mitt under dansen kom Kristianstadsbladets fotograf och journalist, vilket gjorde att många dagen efter kunde läsa om "Hula-dans i kyrka" och på bild se hur roligt alla hade.

Genom videofilm, vackra bilder och äldsternas beskrivningar av sina hemländer fick de församlade lära sig mycket om ögrupperna, varav några har upp till 40 procent medlemmar i kyrkan.

Hur skulle nu maten serveras? Ett lågt öppet fönster i mötessalen blev lösningen. Hjälpsamma bröder ställde sig i regnet och lade upp välstekta kycklingar med taro, tapioca och palusami. Trots trängseln till olika rum i kapellet med välfyllda papperstallrikar klarade alla balansgången utan fläckar på varken golv eller stolar, vilket är ett litet under i sig.

Som avslutning på kvällen fick gästerna, däribland ett femtontal

som inte är medlemmar i kyrkan, se äldste Fa'aso'o och Samuel Caballero dansa en polynesisisk "siva faa tau pati" med var sitt spjut. Därefter visade äldste Fa'aso'o hur man med ett enda slag knäcker en kokosnöt. Under publikens handklappning rev

han sedan snabbt den vita massan i små strimlor och kramade ur dem den äkta kokosmjölken.

Höjdpunkten i missionärernas undervisning om Polynisien kom på söndagen, när äldsterna anlände till kyrkan vackert klädda i traditionsenliga "söndagskjolar", vita skjortor, vackra slipsar och halsband i snäckskal. Många rördes till tårar av tacksamhet för och kärlek till dessa och till alla våra missionärer, som villigt åker dit Herren kallar dem, även om de ibland, som äldste Fa'aso'o, först måste titta på kartan var Sverige ligger. Att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är en kyrka för hela världen framstår tydligt genom missionärernas ansträngningar att dela med sig av sin tro och sin kultur. ■

Birgitta Wennerlund

<http://www.jesukristikyrka.se> – kyrkans nya webbsida i Sverige

På den nya webbsidan finns ett stort utbud av information om kyrkan. Där kan man också ställa frågor om evangeliet och få svar. Olika adresser, mötestider, kalendrar, aktiviteter etc. finns uppdaterade på webbsidan.

Operativt ansvarig är John Wennerlund, Handens församling, som nås på john@wennerlund.nu. Till John sänds frågor och information som man vill ha införda på webbsidan.

Informationssekreterare i Informationsrådet i stavar och distrikt har ansvar för att se till att webbsidan kontinuerligt uppdateras med lokal information.

Johns chefer, Per och Ingrid Nilsson, Tyresö församling, ansvarar för Informationstjänst i Sverige, som webbsidan ligger under.

Ansvarig talesman i Sverige är

stavspresident Gösta Körlof, Stockholms stav.

Två webbmissionärer kommer att kallas. Deras uppgift blir att besvara de frågor som sänds till webbsidan genom hänvisning till var svaren står att finna. De kommer även att sända hänvisningar till missionskontoret när personer har beställt Mormons bok och angett att de önskar kontakt med missionärer.

Varje medlem uppmanas att sprida adressen till webbsidan till vänner och bekanta, eftersom detta är ett utmärkt missionärsredskap. ■

BIK

Officiella nationella webbplatser för kyrkan lanserade i området Centrala Europa

Presidentskapet för området centrala Europa tillkännagav nyligen lanserandet av officiella nationella webbplatser för kyrkan för sju europeiska länder på respektive språk. Alla webbplatser kan användas från slutet av oktober 2003.

Detta är ett viktigt steg framåt i att göra korrekt information om kyrkan tillgänglig via Internet.

Intresserade kan nu få infor-

mation och lära sig mer om kyrkan på sin dator i sitt hem.

Hänvisa dina vänner, släktingar och undersökare till dessa webbsidor.

Namnen på ländernas webbplatser är:

Österrike: www.hlt.at

Danmark: www.mormon.dk

Finland: www.mormonit.fi

Tyskland: www.kirche-jesu-christi.org

Norge: www.jesu-kristi-kirke.no

Sverige: www.jesukristikyrka.se

Schweiz: www.kirche-jesu-christi.ch.

En grupp specialister på Internet och informationstjänsten från vardera av de sju länderna har arbetat på projektet under nästan två år. ■

Josef höll rak kurs

Musikalen *Joseph and the Amazing Technicolored Dreamcoat* som framfördes våren 2003 i Malmö stav gjorde namnet Josef känt bland de cirka 700 i publiken.

I augusti 2003 såg namnet Josef till att ännu en gång göra kyrkan känd, men nu inom en annan krets av människor, då ungdomar från Malmö församling, med förstärkning från Lund, under Malmöfestivalen ställde upp i en drakbåtstävling.

Lagmedlemmarna hann träna "torr-rodd" ett par gånger samt ledas i bön av Josef (!) Knutsson, innan de och övriga lag presenterades från festivalscenen. Då hade de snabbt hunnit få fram en ramsa som skulle

ropas i samband med presentationen. Efter snabbt övervägande blev "Vi är bäst!" det vinnande förslaget. Broder Ahlström, gruppens talesman, var till den intervjuande konferencierens glädje snabb, rapp och självsäker. Vågen gjordes och slagorden ropades från scenen. Laget uppmuntrades av spridda hejklacker.

Efter defilerings ner till kajen och drakbåtarna var det dags att kliva i och känna på hur det var att paddla 23 personer i takt. Åsa Ahlström hade efter lite funderande ställt upp som trummare, den viktigaste posten, den som anslår takten för roddarna.

Tre båtar tävlade i varje heat som gick mellan Pauli- och Amiralsbroarna. Varje dag gick flera heat, och i slutet av veckan korades segraren, det lag som haft bäst tid av alla.

Det blev nu inte kyrkans lag Josef, men Lund- och Malmöungdomarna tog ändå hem en ärofylld seger i sitt heat! Josef höll en rak kurs och arbetade sig målmedvetet framåt, trumman hördes taktfast, och roddarna följde disciplinerat sin trumslagare. De två konkurrenterna Falcons och Britannia ledde från start och hade en spännande dragkamp mellan sig, men Josef ökade tempot och vann efter en dramatisk upptakt med 1,2 sekunder under fansens jublande hejarop. ■

Yvonne Fhorsk, Gubbängens församling, Stockholms södra stav

Templet i Stockholm Veckoschema 2004

Januari	Februari	Mars	April	Maj	Juni
1 2-3 Stockholm S Stängt 1 jan	6 3-7 Oslo	10 2-6 Göteborg Malmö	15 6-10 Helsingfors Påsk	19 4-8 Göteborg Malmö	23 1-5 Tammerfors
2 6-10 Göteborg Malmö	7 10-14 Köpenhamn	11 9-13 Moskva Rostov	16 13-17 Köpenhamn	20 11-15 Norska miss Oslo	24 8-12 Moskva S Samara
3 13-17 Helsingfors	8 17-21 Århus	12 16-20 Stockholm	17 20-24 Århus	21 18-22 Baltiska miss	25 15-19 Helsingfors
4 20-24 Stängt	9 24-28 Tammerfors	13 23-27 Oslo	18 27-1 maj Jekaterinburg	22 25-29 Finska miss	26 22-24 Stockholm S Stängt 25-26
5 27-31 Stängt		14 30-3 apr S:t Petersburg			27 29-3 juli Novosibirsk
Juli	Augusti	September	Oktober	November	December
28 6-10 Sverige miss	32 3-7 Norge miss	37 7-11 Ensamstående vuxna	41 5-9 Baltiska miss	45 2-6 Oslo	50 7-11 Tammerfors
29 13-17 Oslo	33 10-14 Stängt	38 7-11 Jekaterinburg	42 12-16 Tammerfors	46 2-6 Novosibirsk	51 14-18 Oslo
30 20-24 Moskva Rostov	34 17-21 Stängt	39 21-25 Oslo	43 12-16 Sverige miss	47 18-22 Finska miss	52 21-23 Stockholm S Stängt 24-25
31 27-31 Tammerfors	35 24-28 S:t Petersburg	40 28-2 okt Stockholm	44 26-30 Stockholm S	48 23-27 Helsinki	53 28-30 Stockholm S Stängt 31
	36 31-4 sep Helsingfors			49 30-4 dec Moskva S Samara	

Sessionstider 2004 i templet i Stockholm

Begåvningsessioner:

Tisdag-fredag 7.30, 9.30, 12.00, 14.00, 16.00 och 18.00.

Tisdagar även 19.00.

Lördagar: 7.30, 9.30 samt 12.00.

(Ytterligare sessioner kan bokas.)

Speciella sessioner:

Spansk session varje första lördag i månaden 9.30.

Språket på sessionerna är det som talas i inbjuden stav eller mission (danska, estniska, finska, lettiska, litauiska, norska, ryska eller svenska). Hörlurar finns för dessa och flera andra språk.

Särskilda datum:

Templet hålls stängt för underhåll:
– måndagen den 19 januari

– måndagen den 2 februari.

– måndagen den 9 augusti

– måndagen den 23 augusti.

Andra dagar då templet är stängt är:

– torsdagen den 1 januari

– fredagen och lördagen den 25 och 26 juni

– fredagen och lördagen den 24 och 25 december samt fredagen den 31 december.

